

*Si primum
pro obsequio
sua praeferen-
tia a consue-
tione habere
non edictum.*

constitutionibus per eundem Cardinalem editis, vel eorum aliqua non petendo, vel obtenta non utendo, in praefato Capitulo Alfisi celebrato, ut accepimus praefato, quamplurima eidem Ordini Minorum, cujus prosperi status directionis onus ipsi Guillelmo Ministro principaliter incumbit, fructuosa, & utilia ingruentibus casibus pro tempore impedit, aut in ipsius Ordinis praedicti differtur posse, necnon eundem Guillelmum Ministrum, qui est caput, ac etiam quam membra ligari minus congruum fore recensentes, sibi iuramentum huiusmodi, cuius formam praesentibus haberi volumus pro sufficienter expressa, eadem auctoritate, motu simili harum serie penitus relaxamus, eumque ad illius observantiam decernimus, & volumus non teneri.

*D. P. gatiacen-
sis. 1431.*

§. 12. Praemissis necnon constitutionibus Apostolicis, & aliis contrariis non obstantibus quibuscumque. Aliis tamen constitutionibus antedictis, per praefatum Cardinalem editis, in omnibus semper salvis.

*Sancti Petri
lu.*

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae declarationis, voluntatis, mitigationis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.

*Dat. P. An. 6.
die 27. Julii.*

Dat. Romae apud SS. Apostolos, sexto Kalend. Augusti, Pontificatus nostri Anno terdecimo.

EUGENIUS IV. PONT. CCXI.
ANNO DOMINI MCDXXXI.

Eugenius Quartus, Venetus, D. Gabriel Condolmerius, antea dictus, Presbyter Cardinalis tituli Sancti Clementis, Creatus Romae 5. Nonas, coronatus 5. Idus Martii 1431. Sedit annos 15. menses 11. dies 21. creavit Cardinales 27. Obiit 7. Kalendas Martii anno Domini 1447. Sepultus fuit in Basilica Vaticana. Vacavit sedes dies decem.

Amadeus de Sabaudia Felix IV. vulgò dictus Felix V. Pseudopont. in Concilio Basileensi, Non. Novembris 1439. Creatus. Deinde 5. Idus Maii 1449. Pontificatu sponte abdicavit.

- I. Quod S. R. E. Cardinales, in Consistorio secreto pronuntiati, non dicantur creati Cardinales, quo usque Cardinalatus insignia non susceperint. Nec votum habeant in eligendo summo Pontifice, aut alio actu, quo usque licentiam summus Pontifex eis impertiatur.

Circa hujus const. partem primam, vide cons. 50. Sixti V. Postquam, in §. 19. Et quoad secundam scias die 26. Januarii 1571. Pium V. aliter statuisse, quoad electionem Papa. Decrevit namque Cardinales in ea vocem habere, etiam si galerus Cardinalis eis irradisus non esset, neque os clausum, aut si clausum, nondum apertum fuisset.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad futuram rei memoriam.

N eminenti Sedis Apostolicæ specula, divina disponente clementia constituti, de universis orbis Ecclesiis, earumque statu pacifico, & tranquillo cogitare nos convenit: sed eo propensius ad Romanam Ecclesiam, quæ aliarum Ecclesiarum mater est & magistra, aciem considerationis extendimus, quo sublatis dubiis, & confictis seu callidis opinionibus, ex quibus possent dispendia, & scandala provenire penitus confutatis, ipsa Romana Ecclesia pacis, & quietis auctore Domino dirigente optata quietudine perfruatur.

§. 1. Sanè quanquam ex libris Romani ordinis, alias Ceremoniarum nuncupatis, & aliis Ecclesiæ Romanæ libris, seu antiquis codicibus comprehendi possit, & ex illis resultet, quid nominis, tituli, vel honoris, per secretam procuracionem de alicujus persona in ejusdem Rom. Ecclesiæ Card. per Romanum Pontificem pro tempore in secreto Consistorio factam, eidem personæ in Cardinalem sic pronuntiata per promotionem huiusmodi acquiratur. Quia in temporibus modernis, quibus aliquoties nonnulli in secreto Consistorio in Cardinales assumpti fuerunt secreta, & eis ex bonis respectibus insignia Cardinalatus, saltem omnia, minimè assignata fuerunt, nonnullorum aliter sapere, quàm oportet sapere satagentium astutas consideraciones, & inductiones subiles juxta præmissa & eorum effectum nonnulla dubia prodierunt.

§. 2. Nos ad submovendum causam, & occasionem quorumcumque dubiorum quæ quomodolibet super iis insurrexere hactenus, & possent insurgere forsan in futurum, de venerabilium fratrum nostrorum Jordani Sabienfis, Hugonis Prænestinensis Episcoporum, & dilectorum filiorum Joannis tit. S. Laurentii in Lucina, Ludovici tit. S. Cæciliæ, Antonii tit. S. Marcelli, Ioannis tit. S. Sixti, Francisci tit. S. Clementis, Angelotti tit. S. Marci presbyterorum, ac Lucidi S. Mariz in Cosmedin, & Arduini Sanctorum Cosmæ & Damiani Diaconorum ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium unanimi consilio & consensu, præfati irrefragabili constitutione decernimus, & declaramus, per huiusmodi pronuntiationem sic in secreto Consistorio de quibusvis personis hactenus factam, seu in posterum faciendam, alicui sic in Cardinalem in præteritum pronuntiato, seu in posterum pronuntiano, licet per eum ad Cardinalatus initium dispositus videatur, nullum jus, seu titulum re aut nomine acquisitum fuisse, aut acquiri potuisse hactenus seu posse, neque aliquem per quempiam per scripturam, vel nominationem pro Cardinali reputari, vel haberi debuisse, seu potuisse hactenus vel debere seu posse quomodolibet in futurum, donec, & quousque de similibus consilio, & consensu sic pronuntiato in Romana Curia præfatis Cardinalatus insignia, videlicet per Capelli rubei traditionem, ac tituli assignationem, annulique juxta morem consuetum, in digito immisionem; absenti verò ab eadem Curia per huiusmodi Capelli missionem, realiter sine impensa, aut saltem in generali Consistorio.

§. 3. Quodque in Cardinalem sic pronuntiatum, etiam postquam insignia huiusmodi omnia receperit: & etiam admittus fuerit, & receptus, ut præfertur, in electione Romani Pontificis pro tempore vocem activam, aut aliquo actu habuisse, vel habere potuisse, aut debuisse, sive posse, vel debere minimè censetur, donec, &

& quousque per Romanum Pontificem pro tempore existentem de similibus consilio, & consensu sibi in practicandis, consulendis, & deliberandis negotiis Consistorii antedicti, postquam in Consistoriis aliquibus mores in talibus observari consuetos expertus, & interrogatus consiliativè, aut consultativè responsum dandi expressa licentia tribuatur, seu ad hunc effectum (ut verbis utamur communibus) ei fuerit os apertum. Decernentes irritum, & inane quicquid in contrarium per quoscumque etiam prædecessores nostros, aut alios quavis auctoritate scribendo, nominando, seu etiam reputando scienter vel ignoranter attentatum forsan est hæcenus, vel in posterum contigerit attentari.

§. 4. Si quis autem in Cardinalem sic pronunciat, contra præmissa Cardinalem pertinaciter se ausus fuerit nominare, eo ipso ex tunc omni jure quod sibi quomodolibet acquisitum prætereundere possit, privatus sit, & perpetuam inhabilitatem incurrat ad hujusmodi Cardinalatus honorem. Cæteri vero in hoc ei ad hærentes, vel dantes consilium, seu favorem, ipso facto sententiam excommunicationis incurrant, à qua (præterquam in mortis articulo constituti) nequeant ab alio, quàm à Romano Pontifice absolutionis beneficium obtinere.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus, privilegiis, indultis, concessionibus, & exemptionibus Apostolicis specialibus vel generalibus, sub quacumque verborum forma, etiam pœnas & censuras in continentibus, in contrarium editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo nostræ constitutionis, & declarationis, &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1431. 7. Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno primo.

Ego Joannes Cardinalis Sancti Laurentii dictus Rothomagen. subscripsi.

Ego Ludovicus tituli Sanctæ Cæcilie presbyter Cardinalis Arelaten. subscripsi.

Ego Antonius tituli Sancti Marcelli presbyter Cardinalis subscripsi.

Ego Joannes tituli Sancti Sixti presbyter Cardinalis manu propria subscripsi.

Ego E. tit. Sancti Clementis presbyter Cardinalis manu propria subscripsi.

Ego A. tituli Sancti Marci presbyter Cardinalis manu propria subscripsi.

Ego Jordanus Episcopus Sabinen. manu propria subscripsi.

Ego N. Cardinalis Cypri Episcopus Prænestinen. subscripsi.

Ego Ludovicus Cardinalis de Comitibus manu propria subscripsi.

Ego A. Cardinalis Nova manu propria subscripsi.

Lecta & publicata fuit hæc constitutio de mandato SS. D. N. Papæ, in Audientia contradictarum, & Cancellaria Apostolica die 8. Novembris, videlicet quinto Idus, in præsentia Reverendissimi in Christo Patris & D. B. Patriarchæ Graden. dictam Cancellariam Regentis, R. P. D. Apostolicarum literarum Correctoris, venerabilium virorum DD. de Præsentia, & aliorum in copioso numero Scriptorum, & Abbreviatorum, ut moris est, & deinde in Quaterno isto authentico de mandato ipsius D. Regentis sic scripta.

II. Quod Congregatio Monachorum de Observantia S. Justine Ordinis S. Benedicti, quæcunque legata pia. ejus Monasteriis & locis, quamvis non expressis facta acceptare, & ad ea consequendum procuratores constituere, & juxta Capituli generalis & Visitatorum judicium distribuere possit.

De his Monachis vide infra in const. 1. l. II. Super Casbedram. Bullar. Mag. Tom. I.

EVGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Dispositione divina gregi Dominico quamvis immeriti præfidentes, dum præclara dilectorum filiorum Congregationis Monachorum de observantia S. Justine, Ordinis S. Benedicti merita recensemus, intra nostræ mentis arcana, & commendabiles, quibus eorum ministeriis erga Deum, & homines indegenenter exuberant fructus, dignè nostros diffundimus cogitatus, voris illis gratum libenter offerimus auditum, per quæ ipsorum statui, ac indemnitatebus consuli, possit, eorumque Religio salubria jugiter suscipiat incrementa.

§. 1. Cum itaque sicut exhibita nobis nuper pro parte Congregationis hujusmodi petitio continebat, eis diversæ donationes, & legata facta fuerint ipsorum Monasteriis sive locis non expressis, & propterea ab aliquibus hæsitatur, an Congregatio prædicta cum illius singulares personæ proprietatis incapaces sint, præmissa, super quorum aliquibus lis indecisa pendet, & quæ deinceps eis annuente Domino sicut donationes & legata valeant acceptare.

§. 2. Nos omnem super iis ambiguitatis materiam remove, necnon conscientiarum scrupulis obviare cupientes, ipsius Congregationis in hac parte supplicationibus inclinati, quod Congregatio prædicta donationes & legata hujusmodi acceptare, necnon ipsa vel ejus Visitatores pro præmissis, & etiam quæ dictis Monasteriis, ac locis hæcenus facta fuerunt, & in antea fieri contigerit donationibus legatisque vendicandis, ac recipiendis, Syndicos, sive Procuratores constituere, & deputare, necnon donationes, & legata prædicta, etiam quæcumque, & qualiacumque fuerint, prout generali prædictæ Congregationis Capitulo sive dictis Visitatoribus pro tempore videbitur, inter hujusmodi Monasteria, atque loca illorumque personarum, & alias in dictæ Congregationis usus, ac pro felici ejus statu, & directione dispensari, converti, & distribui licite possint, auctoritate Apostolica decernimus, & indulgemus per præsentem.

§. 3. Non obstantibus litis pendentia hujusmodi, ac constitutionibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus Monasteriorum, locorum, & Ordinis prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1431. 3. Idus Novembris, Pontificatus nostri Anno primo.

III. Declaratio & mitigatio Regulæ Fratrum B. MARIE de Monte Carmelo, ab Honor. III. hæcenus approbatæ.

Hanc regulam approbavit Honor. III. sup. in const. 8. Ve vivendi. Eamque primò mitigavit Innoc. IV. sup. in const. 6. Quæ honorem. Quam regulam secundum mitigationem d. Innoc. observant Fratres qui Disceatati nuncupantur, ut ibidem plenè notavi. Postmodum hanc eandem regulam hic Eugen. & successivè Pius II. & Six. IV. iterùm mitigarunt, ut infra in ipsius Six. const. 1. Dum assensu. Et hanc universi alii Fratres observant, qui etiam Mitigati appellantur. Et hic Ordo est unus de Ordinibus Mendicantium, ut inf. in Pii V. const. 44. Romanus, eorumque privilegium fruisur, ut ibidem. Et ideo ejus bullam Mare magnum nuncupatam prætermisi, tanquam ferè eandem cum bulla Fratrum Prædicatorum, & Fratrum Minorum, & alia notavi sup. in d. Const. Honor. III.

EVGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis providentia circumspècta nonnunquam ea, quæ ad propagationem Religionum quatum

quarumcunque, & divinis obsequiis mancipatarum personarum prosperum statum conservandum, ac animarum salutem earundem salubriter instituta fuerunt, ut fructum afferant exoptatum, reformat, & moderatur. Et ut Religiones ipsae, praesertim a Sede Apostolica approbatae, in suo vigore perdurent, prout temporis pensata qualitate in Domino prospicit expedire, libenter impendit suae sollicitudinis partes.

Ordo Carmelitanus super regulam observantiam in tribus Capitulo.

§.1. Sanè cum sis nobis pro parte dilectorum filiorum Joannis Faci Majori Generalis, ac Provincialium, & claustralium Primum, & universorum Fratrum Ordinis B. MARIE de Monte Carmelo nuper expositum, quod in certis Capitulis regula Fratrum dicti Ordinis per bonae memoriae Albertum Patriarcham Hierosolymitanum tradita, inter cetera cavetur expresse: Quod Fratres praedicti Ordinis ab esu carniū abstineant, nisi pro infirmitatis, vel debilitatis remedio sumantur: eisdem etiam: Quod singulis diebus, Dominicis dumtaxat exceptis, a festo Exaltationis Sanctae Crucis, usque ad festivitatem Resurrectionis Domini nostri JESU CHRISTI jejunare teneantur: Quodque singuli eorum manere debeant in cellis suis, die ac nocte in lege Domini meditantes, ac in orationibus vigilantes, praecipitur.

Quia Multi adhaerentes regulam observantiam in tribus Capitulis.

§.2. Et propterea nonnulli ipsius Ordinis professores, propter arctitudinem, & rigorositatem Regulae hujusmodi, tam ex fragilitate humana, quam ex debilitate corporea nequeunt eandem Regulam observare, dispendium suae salutis incurrant. Quod plures etiam asperitatem hujusmodi pertimescentes, ab ingressu ejusdem Ordinis retrahantur.

Hic idem Pontifex regulam moderatur quoad esum carniū.

§.3. Nos verd, qui plantare Religionem sacram, & plantatam modis omnibus fovete intensis desideriis affectamus, super hoc, quantum nobis est possibile, provide salubriter cupientes, & rigorem hujusmodi quadam temperie mitigantes, ac regulam ipsam moderantes, Apostolica auctoritate tenore praesentium statuimus, ordinamus, & concedimus, quod dicti Ordinis professores, qui nunc sunt, & pro tempore erunt, tribus dumtaxat diebus singularum septimanarum, etiam quibus, ut praefertur, jejunare juxta eandem regulam sint adstricti, praeterquam in Adventu, & in Quadragesima, & aliis generalibus prohibitis diebus carniū vesci.

Non sumuntur que in Cellis.

§.4. Ac horis congruis in eorum Ecclesiis, & illorum Claustris, ac per eorum ambitus manere, & deambulare licite, & liberè valeant.

Dispensat ab esu carniū in festis Regula.

§.5. Decentes eos, & eorum singulos circa praemissa ad arctiorem observantiam, quam supra praemittitur, occasione professionis in dicto Ordine emissae, vel in posterum emittendae minime tenet.

Dispensat quoad esum carniū.

§.6. Et nihilominus Fratribus eisdem, qui Regulam ipsam, ita ut praemittitur, moderatam observaverint, quod eis proficiat in remissionem peccatorum, omnibus & singulis privilegiis, indultis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, protectionibus, & prerogativis eisdem Ordini per antea concessis, uti, & gaudere possint, eadem auctoritate concedimus per praesentes: constitutionibus Apostolicis, & statutis, consuetudinibus etiam praedictis, & aliis Ordinis, & Regulae praedictae capitulis, juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate vallatis, ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumque.

Dispensat quoad esum carniū.

§.7. Et ut ipsi Fratres in humilitatis, & paupertatis spiritu, ac castimonia virtutum Domino famulantes, ad hujusmodi mitigatam regulam observandam ferventius amentur, omnibus, & singulis Fratribus dicti Ordinis, praesentibus, & futuris dumtaxat, qui regulam istam sic, ut praemittitur, moderatam observaverint, seu in observantia ipsius vixerint, ut Superiores ipsorum dicti Ordinis, vel alius quicumque idoneus ejusdem Ordinis sacerdos, omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, semel tantum in mortis articulo plenam remissionem in statu & sinceritate S. R. E. ac obedientia, vel devotione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium, necnon observantia praedicta persistente, auctoritate Apostolica concedere valeant, devotioni ipsorum, tenore praesentium indulgemus. Sic tamen, quod iidem Superiores,

de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda eisdem Fratribus, si supervixerint, vel per alios, si forte transferint, & faciendam injungant, quam ipsi Fratres facere teneantur, ut praefertur.

§.8. Et ne, quod absit, propter hujusmodi gratiam, Fratres praedicti reddantur procliviores ad illicita in posterum committenda, volumus, quod si ex confidentia remissionis hujusmodi, praedicti Fratres aliquando forte committerent, quoad illa praedicta remissio nullatenus suffragetur.

Hoc ultimum declarat.

§.9. Et insuper, quod per unum annum, ex quo nostra praesens concessio ad eorundem Fratrum pro tempore existentium notitiam pervenerit, computando, singulis sextis feriis, impedimento legitimo cessante, jejunent. Quod si praedictis sextis feriis ex praeepto Ecclesiae, regulari observantia, injuncta poenitentia, voto, vel alias jejunare teneantur, una alia die singularum septimanarum ejusdem anni, qua ad jejunandum non sint adstricti, jejunent. Et si in dicto anno, vel aliqua ejus parte essent legitime impediti, anno sequenti, vel alias qua primum potuerint, modo simili, supplere jejunium teneantur, Porro si alias forsan praelibatum jejunium in toto, vel in parte adimplere commode non potuerint, eo casu Superiores ipsorum, jejunium ipsum in alia pietatis opera, prout saluti animarum illorum viderint expedire, commutare valeant, quae ipsi pari modo debeant adimplere. Alioquin nostra hujusmodi praesens concessio, quoad non observantes dumtaxat, nullius esset roboris, vel momenti.

Et iterum id clarum.

Nulli ergo, &c. Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis dominicae 1431. 15. Kalend. Martii, Pontific. nostri Anno 1.

Dat. Romae die 15. Jan.

Privilegium Curialium sive Officialium Sedis Apostol. obsequiis existentium, aliorumque pro eorum negotiis ad eandem Sedem venientium, & apud eam commemorantium, aut inde recedentium, ne interim extra Romanam Curiam conveniantur.

Hoc privilegium, quoad Officiales actu exercentes, innovavit & declaravit Leo X. in fine eius const. 10. Regimini. Et quoad Clericos beneficiatos respectu suorum Ordinariarum, revocavit Concilium Tridentinum in cap. 1. sess. 23. & cap. 11. sess. 24. Ac generaliter restrinxit Pius IV. ad eos qui per annum in Curia resederint, ut infra in eius const. 56. Inter multiplices pastoralis, §. praeterea, & Paul. V. in const. 44. Universi, in §. de Aud. Camera.

EVGENIVS EPISCOPVS, Servum Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Diva in eminenti Sedis Apostolicae specula disponente clementia constituti, ad ea libenter intendimus, per quae Officiales praedictae Sedis obsequiis ejus, ad quam veluti fidelium omnium matrem pro animarum salute quaerenda, & justitia consequenda, de diversis mundi partibus confluit multitudo, tutius, & quietius se promptiores valeant exhibere.

§.1. Hic est, quod nos ex certis rationabilibus causis moti, etiam nonnullorum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, districtius inhibemus locorum Ordinariis, necnon commissariis, & delegatis eorum, ceterisque universis, & singulis, quacumque potestate, & auctoritate praefulgeant, cujuscumque dignitatis, gradus, vel praerogativae fuerint, ne contra Officiales praefatos, quocumque nomine nuncupentur, in nostris, & dictae Sedis obsequiis, nunc & pro tempore existentes, necnon quoscumque alios pro suis, & eorum causis, & negotiis prosequendi ad Sedem praedictam venientes, ac in ea durante negotiorum, & causarum hujusmodi prosecutione moram trahentes, & recedentes ab eadem, procedere, aut in eos excommunicationis, suspensionis, vel interdicti, aut privationis officiorum, vel beneficiorum, seu quavis aliam sententiam

Extr.

Privilegium de quo supra in hoc bula non est innovatum, sed servatum.

sententiam promulgare presument. Nos enim omnes & singulos processus, ac sententias contra tenorem, & mentem nostrae inhibitionis hujusmodi latis, & habitas, ac in posterum habendas, & promulgandas, & quaecumque inde secuta declaramus nulla, irrita, & inania, nulliusque extitisse, vel existere roboris, vel momenti, necnon quicquid in contrarium a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentatum forsan est habemus, vel in posterum contigerit attentari, etiam decernimus irritum & inane.

§. 2. Et nihilominus in omnes, & singulos Ordinationes, ac officiales, commissarios, & delegatos eorum, quise de dignitatibus, aut beneficiis Ecclesiasticis quibuscumque, officialium, aut negotia hujusmodi apud dictam Sedem prosequuntur praedictorum, eos illis forsitan privando, aut privatos decernendo, vel declarando, seu cujuscumque privationis praetextu illa personis aliis conferendo, seu si de illis in eas quomodolibet intrinseferint, tam in dantes quam in recipientes, excommunicationis, suspensionis, & interdicti latis sententias promulgamus, quas volumus eos incurrere ipso facto. A quaquidem excommunicationis sententia absolvi nequeant, nisi a nobis, vel per nos deputandis, praeterquam in mortis articulo constituti.

§. 3. Praemissa autem a die affixionis praesentium ad valvas basilicae Principis Apostolorum de Urbe ex certa scientia quoscumque ligare volumus, & arctare.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, & quibuscumque in generalibus, provincialibus, vel synodalibus Conciliis editis constitutionibus, & ordinationibus, ac privilegiis, per quae effectus praesentium impediri possent quomodolibet, vel differri, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus habenda esset praesentibus mentio specialis, & quae praesentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae inhibitionis, declarationis, constitutionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo quadringentesimo trigésimo secundo, octavo Idus Martii, Pontificatus nostri Anno secundo.

Approbatio Congregationis S. Justinae de Observantia Monachorum Ordinis S. Benedicti, cum declaratione circa Capituli Generalis celebrationem, Definitorumque ac Visitorum, Abbatum, & Priorum electionem, & auctoritatem.

Hae bulla in secunda ejus parte confirmatur a Gregor. XIII. in const. 16. Nihil. Alia autem istam Congregationem concernentia notabo in const. 1. Julii 2. Super. Et inde videbis, eandem Congregationem Cassinensem appellari.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

ET si ex sollicitudinis debito pastoralis, sub regulari observantia singulis Altissimo militantibus, in his per quae suis statui & indemnitatibus consulitur, nos favorabiliter esse deceat, pariter & benignos, praeclearam tamen dilectorum filiorum Monachorum de observantia Sanctae Justinae Congregationem Ordinis S. Benedicti, ad quos etiam antequam divina favente clementia ad apicem Summi Apostolatus assumeremur, specialem gestimus in Domino charitatis affectum, spiritualis dono laetitiae vitam, & conversationem contemplantes, quibus eis aliisque proficiunt, & salutaria piis fidelium mentibus exempla transmittunt, tanto solertius ea prosequi, necnon instaurare, studiis gerimus assiduis, per quae Congregationis hujusmodi status feliciter adaugeri, solidarique

Bullar. Max. Tom. 1.

poterit, quanto per assumptionem hujusmodi major nobis desuper attributa facultas est, & ampliore Christianis speramus jugiter provenire salutem.

§. 1. Attento itaque quod fel. record. Martinus Papa Quintus praedecessor noster, nonnulla eidem Monachis contulit privilegia, quae non usque adeo ad pleniorum ejusdem Congregationis soliditatem, augmentumve sunt sufficientia, idcirco nos propter dictorum Monachorum laudabilem vitam, & exemplares mores, nobis diu cognitos praedecessorem nostrum sequentes, atque ubi opportunum fuerit nonnulla innovantes, & adicientes, proprio motu, auctoritate Apostolica, & ex certa scientia, necnon irrefragabili, perpetuaque constitutione sancimus, & praesentium serie statuimus, volumus pariter, & ordinamus, quod omnes & singuli dictae Congregationis ordinem ipsum professi, praesentes & futuri, quamvis in diversis pro tempore Monasteriis sive locis morentur, unum tamen corpus, & una Congregatio existant. Quam quidem Congregationem auctoritate, & scientia similibus approbamus, & usque a Christi fidelibus in reverentia & devotione habeatur hortamur, eamque sub Ordine, & regula B. Benedicti esse declaramus, atque constituimus.

§. 2. Quodque pro eorum salubriori statu in loco ad id congruo, generale juxta laudabilem quae desuper dudum viguit consuetudinem, Capitulum per eos singulis annis celebretur, nec illud postquam inchoatum fuerit, donec pro alio futuro celebrando Capitulo similis locus electus, & acceptatus extiterit, quomodolibet dissolvatur.

§. 3. In quo quidem Capitulo, novem ex his qui in illo habere vocem possunt eligantur Definitores, qui selecti totum Capitulum praefatum representantes, pro salubri dictae Congregationis successu, statuta, constitutiones, & ordinationes, ac omnia, & singula, quae in spiritualibus ipsius Congregationis, ac praefatae regulae statu, observantiam, & indemnitatem, necnon circa divini officii directionem, & ordinationem, absque tamen ipsius regulae variatione substantiae, vel effectus, interpretationis, seu declarationem quomodolibet concernere poterunt, auctoritate praedicta instituendi, ordinandi, interpretandi, declarandi, necnon ea quae sic instituta, ordinata, interpretata, vel declarata fuerint, in toto vel in parte, prout rerum & temporum qualitates exegerint, amovendi, alterandi & in melius commutandi, plenam & liberam in omnibus habeant facultatem. Quorum Definitorum statuta, constitutionibus, ordinationibus, & definitionibus, & correctionibus, singuli de Congregatione hujusmodi, cujuscumque dignitatis, status, gradus, sive conditionis existant, in omnibus efficaciter parere teneantur.

§. 4. Volentes, ac statuantes quod hujusmodi Definitores de praedictis Monasteriis, & locis, ac eorum bonis prout utilitatibus praedictae Congregationis videbitur expedire, libere possint disponere.

§. 5. Necnon eos ex ipsis Monachis praesentibus & futuris, quos ad id idoneos judicaverint, in Abbates, & Priores vacantium pro tempore Monasteriorum, ac Prioratum hujusmodi, alias juxta dictae Congregationis constitutiones, ordinationes, & statuta eligere sive nominare, necnon ad beneplacitum eorum taliter electos sive nominatos, absque aliqua dictae causae cognitione a regimine & administratione dictorum Monasteriorum quibus tunc praesuerint, & quae tunc propterea vacare censeantur, absolvere, & amovere, ac etiam omnia & singula quae in praemissis omnibus, & circa ea quomodolibet necessaria vel opportuna fuerint, facere & exequi libere, & licite possint & valeant.

§. 6. Plane ne post dissolutionem hujusmodi Capituli praedictae Congregatio regimini solatio destituta remaneat, quinque vel plures, prout Definitores hujusmodi vitum fuerint, Visitatores deputentur, quorum unus juxta ipsorum Definitorum dispositionem, Praesidentis vicem, nomenque suscipiat, & ad eum secundum hujusmodi Capituli decreta, singula praedictae Congregationis negotia deferantur, ipsique Praesidentis & visitatores omnia & singula faciant, disponant & exequantur, super quibus ab hujusmodi Capituli muniti potestate fuerint, vel quae ab eo receperint in commissis, aut alias juxta eorum constitutiones, & statuta, quorum officia usque ad sequens

Omnes Monachi Congregationis S. Justinae, & alii ejus professi hanc Congregationem constituta...

Capitulum generale singulis annis celebratur, & a die affixionis istarum sententiarum...

De Monasterio...

Abbatibus & Prioribus eligantur...

Visitatores hujusmodi vitum fuerint...

anno proximè futuro tunc celebrandum hujusmodi Congregationis Capitulum dumtaxat durent.

*Locus pro fu-
ro Capitulo
lectum non
minuatur nisi
C.c.*

§.7. Locus autem Capituli prædicti, postquam electus, & acceptatus fuerit, absque rationabili causa, de Prædictis quoque, necnon majoris partis Visitatorum eorundem assensu, nullatenus immutetur.

*Prælatorum
ol edentis
omnes subfint.*

§.8. Præterea omnes & singuli præsentis & futuri dictæ Congregationis Prælati, necnon monachi conversi & committi, sub Prælatorum Visitatorum, & consequenter illorum Prælatorum, in quorum Monasteriis sive locis ipsi monachi conversi & committi morantur, obedientiam sistant, eas hinc inde prout decens fuerit humiliter impensuri.

*Ad religionem
meo à Præ-
lato recipitur
nisi prævia
matata deli-
beratione ac-
que consensu
duarum par-
tium Conven-
tus.*

§.9. Et insuper ne facilitate præcipiti religionis jugum quis accipere, nullus ex Monasteriorum sive locorum hujusmodi Prælati, absque deliberatione matura, necnon duarum partium sui Conventus assensu, quempiam in monachum sive conversum Monasterii sive loci cui præsit, quomodolibet ad professionem recipiat, aliter verò inibi recepto, nisi postea prædictus accedat assensus standi vel morandi ibidem sit penitus interdicitum.

*Alis insuper
circulare vo-
luntate Sixti in
e. n. 7. (Am-
no Transmissi
de monaste-
riis, in quibus
præfissi sunt,
ad alia mo-
nasteria, ab
illis abfinit
pro in istis
præfissi ha-
beantur, donec
in illis præ-
missis
omnia mona-
steria suis in-
terbus maneat.*

§.10. Sanè utcuilibet materis turbationis adempta personæ Congregationis hujusmodi quietius valeant Attilissimo famulari, omnes & singuli quos de Prioribus in quibus professi fuerit Monasteriis & locis, ad alia præsentia & futura dictæ Congregationis Monasteria sive loca, juxta ordinationem Capituli hujusmodi transferri contigerit, aut alias pro conventualibus quomodolibet deputari, ex tunc ab ipsis Prioribus, Monasteriis, atque locis realiter absoluti sint, & aliorum Monasteriorum locorumque prædictorum quandiu steterint ibidem monachi, ac suppositi reputentur, & pro conventualibus inibi habeantur, in actibus & negotiis capitularibus, ac si ibidem profecti fuerint.

§.11. Porro ne præmissorum occasione Monasteriis, & locis Congregationis hujusmodi, vel eorum alicui detractum fore quomodolibet æstimetur, omnia Monasteria, & loca prædicta necnon illorum Prælati, atque personæ quibuslibet eis à Sede Apostolica, vel alias qualitercumque concessis, de jure seu consuetudine quomodolibet debitis juribus, præminentibus, ac dignitatibus inconcussè gaudeant, & utantur, dummodo illa præmissis, & aliis hujusmodi Congregationis ordinationibus, & institutis non obstant, nec propterea ex Monasteriis ipsis unum reputetur alteri subiectum, sed eis in sua libertate remanentibus, illa vicitudinis adminiculo conjuncta, sub felici dictæ Congregationis regimine uniformi regularis observantiaæ gressu sibi invicem suffragentur.

*De re pro
ordinatione
aliqui mo-
nasterii, sive
Congregationis
in publico
forum re-
lati, ad præ-
sentem ro-
borata cen-
santur.*

§.12. Adjicientes quod quotiescumque Prælati aliquis Monasterium cui præfuerit ad ejusdem Congregationis observantiam reducere, & sub illa reformare delegerit, juxta statuta, decreta, necnon ordinationis Congregationis hujusmodi, prout congruentius poterit ipsam reformationem faciat, ejusque deluper acta, conventiones & modi, quæ de consensu Congregationis ejusdem, vel illorum quos ad id deputaverit in formam publicam redacta fuerint, eo ipso confirmationis Apostolicæ sint robore suffulta.

*De re pro
ordinatione
aliqui mo-
nasterii, sive
Congregationis
in publico
forum re-
lati, ad præ-
sentem ro-
borata cen-
santur.*

§.13. Sanè cum prædictus prædecessor prædictæ Congregationi concesserit, quod vacantibus Monasteriis, quæ tunc erant dictæ Congregationis, electiones rectè & canonicè celebrandæ à duabus partibus eligentium auctoritate Apostolica confirmatæ ipso facto conferentur. Quodque de omnibus redditibus Monasteriorum prædictorum quinta pars pro decenti sustentatione Prælatorum deputaretur, aliæ verò quatuor partes per Cellararios absque contradictione Prælatorum in monachorum, & conventuum utilitatibus dispensarentur.

*De re pro
ordinatione
aliqui mo-
nasterii, sive
Congregationis
in publico
forum re-
lati, ad præ-
sentem ro-
borata cen-
santur.*

§.14. Nos attendentes quod hujusmodi ordinationes & decreta, non ad conservationem & augmentum dictæ Congregationis, sed ad ejus dispendium maximum cederent, & detrimentum, omnia & singula statuta, ordinationes, & decreta electionum, & reddituum divisiones hujusmodi revocamus pariter & annullamus. Volentes & constituentis quod electiones Abbatum & Priorum ad dictæ Congregationis Capitulum generale, aut Præsidem, & Visitatores, juxta concessam eis ut præfertur, facultatem, & eorum constitutiones, & Statuta pertineant, quibus taliter electis, juxta regulam B. Benedicti, & eorum constitutiones, Monasteria ipsa sive loca, & eorum bonam in spiritualibus quàm temporalibus regendi & gubernandi, libera & licita sit facultas.

tem, & eorum constitutiones, & Statuta pertineant, quibus taliter electis, juxta regulam B. Benedicti, & eorum constitutiones, Monasteria ipsa sive loca, & eorum bonam in spiritualibus quàm temporalibus regendi & gubernandi, libera & licita sit facultas.

§.15. Non obstantibus præmissis, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam si de illis specialis & expressa, ac de verbo ad verbum præsentibus mentio habenda esset, quibus quoad præmissa specialiter derogamus, necnon Monasteriorum, Prioratum & Ordinum prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1432. nono Kal. Decemb. Pont. nostri secundo.

Quod Festivitas Sanctissimi Corporis Christi, etiam in Octava celebraretur duplicatis indulgentiis à Prædecessoribus Pont. concessis.

Hanc Festivitatem instituit Urb. IV. ut sup. in ejus const. 1. Transiurus, ubi alia indicavi.

EUGENIUS EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI: Ad æternam rei memoriam.

Excellentissimum Corporis & Sanguinis Domini nostri JESU CHRISTI Sacramentum, quod appropinquante passionis ejus hora Dominus ipse signo præcipui quo nos dilexit amoris salubriter instituit, ejusque commemorationem sacratissimam jugi mentis exultatione contemplantes, ad hoc inter singulos hujusmodi mercatos sanguine spiritualia dispensare munera votis exposcimus, ut illi condignis assurgentes laudibus, sua frequentius ad ipsius venerationem Sacramenti corda dirigantur, & eo quo corporalis habetur præsentia Salvatoris viatico fructus vitæ complectentes æternæ cœlestia descendant, ipsum qui se nobis in edulium tribuit perpetuò conspiciantur.

§.1. Sanè quodam piæ mem. Urbanus Papa Quartus prædecessor noster, &c. Et subsequenter Martinus PP. V.

Omittitur narratio harum const. quia habes supr.

§.2. Nos verò quos interim ad summi Apostolatus apicem divina elementia perduxit, etiam pro frequentiori hujusmodi veneratione Sacramenti summi gestientes affectibus nostri partes ministerii salubriter impertiri, necnon relaxationes, & concessiones prædictas Apostolici robore muniminis ipsorum nationi fidelium comittentes præmissis per eundem Martinum prædecessorem, ut præfertur relaxatis diebus alios totidem dies pariformiter ab ipsis fidelibus consequendis adjicimus per præsentem.

§.3. Et insuper uniuersos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Ecclesiarum Prælatos monemus ac hortamur in Domino, ac eis per Apostolica scripta in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, & in remissionem peccaminum injungimus, ut per se vel alios eorum subditos per singulas suarum Civitatum & diocesium Ecclesias in dominica feriam & festum prædictæ proximè præcedente, salutaribus ad venerationem prædicti Sacramenti hujusmodi monitis & exhortationibus præsentium, quarum etiam tenor inter matutinales festorum, necnon dierum octavarum hujusmodi lectiones recitetur, literarum continentia & effectu publicare & insinuare procurent, ut ejusdem Sacramenti suffragante mysterio sub liti & fideles ipsi spiritualium gratiarum uberiori fulciantur augmento, & ab illo, qui se per ipsum immolavit hostiam, post hunc vitæ cursum ad gloriam perducantur æternam.

§.4. Verum quia difficile foret hujusmodi literas singulis exhiberi, volumus & eadem auctoritate decernimus, quod ipsarum transumpto manu publica, & sigillo alicujus Episcopalis vel superioris Ecclesiasticæ Curie munito, tanquam præfatis, si originales exhiberentur literis plenè fidei adhibeatur, & perinde ac si originales literæ forent exhibite vel ostentæ.

Datum

Datum Romae apud S. Petrum, Anno incarnationis Domini 1433. septimo Kalend. Junii, Pont. nostri Anno tertio.

Contra simoniace pravitatis reos, eorumque mediatores.

Similis constitutio Pauli II. est inter extravagantes communes in tit. de Simon. & utraque istarum, cum ceteris aliorum Pontificum constitutionibus, confirmatur à Pio Quinto infr. in const. 5. Cum primum.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Cum detestabile scelus simoniace pravitatis tam divinarum scripturarum, quam sacrorum Canonum auctoritas abhorreat & damnet, nos considerantes, quod plures poenarum gravitas, quam Dei timor avertere solet à voluntate peccandi, ac summis desideriis affectant, ut hoc pestiferum vitium non ex usu solum, sed etiam ex mentibus hominum, saltem propter poenarum metum penitus evellatur.

§. 1. Prædecessorum Romanorum Pontificum vestigiis inhaerendo, ac etiam omnes & singulas excommunicationis, suspensionis, privationis, & interdicti sententias, censuras, atque poenas dudum à Pontificibus prædictis, & pro talibus reputatis contra simoniacos quomodolibet latas, & quas illos, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, vel præminentiae fuerint, etiam si Cardinalatus, Patriarchali, Episcopali, Regali, Reginali, vel alia quavis Ecclesiastica, seu mundana dignitate præfulgeant, & eorum quemlibet, tam manifestum quam occultum ipsò facto incurrere volumus, confirmantes & innovantes, auctoritate Apostolica declaramus, quod omnes illi qui simoniace ordinati fuerint, à suis sint ordinibus suspensi, per electiones vero, postulationes, confirmationes, provisiones, seu qualvis alias dispositiones, quas simoniace labe fieri contigerit, & quæ viribus omnino careant, in Ecclesiis, monasteriis, dignitatibus, personatibus, officiis Ecclesiasticis, quibusvis beneficiis, aut aliquo eorum cuicumque jus nullatenus acquiratur, nec inde faciat aliquis fructus suos, sed ad omnium illorum quæ perceperit restitutionem, sub animæ suæ periculo sit adstrictus. Statuentes præterea, quod universi & singuli, & etiam præmissa dignitate præditi, qui quomodolibet dando vel recipiendo simoniam commiserint, aut quod illa fiat, mediatores extiterint, seu procuraverint, sententiam excommunicationis incurrant, à qua nisi à Romano Pontifice pro tempore existenti non possint absolvi, præterquam in mortis articulo constituti.

§. 2. Et ut hujusmodi labis contagium frequentius reprimatur, omnibus & singulis Ecclesiasticis, & secularibus personis, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, seu conditionis fuerint, in virtute sanctæ obedientiæ districtè injungimus, ut eos omnes, quos simoniam hujusmodi commisisse vel procurasse, aut in ea mediatores esse sciverint, Pontifici prædicto, vel ejus Camerario, aut cui idem Pontifex duxerit committendum, per se vel per alios revelare quam citius non omittant, quod si non fecerint, absolvi non debeant, donec prædicta revelent. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Dat. Romae apud S. Chrysogonum, Anno Incarnationis Domini 1434. XV. Kalend. Junii Pont. nostri Anno 4.

Ampliatio indulti à Greg. IX. concessi eremo Camaldulensi Monachorum Ordinis S. Benedicti, recipiendi religiosos aliorum Ordinum.

Hoc indultum Gregor. IX. est const. 1. supr. Ferror, ubi alia remissivè notavi.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Priori, & universis Fratribus domus Fratrum Eremiti Camaldulensis, presentibus, & futuris, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ille quæ pro tranquillo personarum sub Religionis habitu Domino famulari desiderantium, studio pietatis, statu provide facta sunt, ut illibata persistant, cum à nobis petitur, Apostolicæ confirmationis robore communimus, eaque ampliamus, & extendimus, prout in Deo hoc conspiciamus salubriter expedire.

§. 1. Sanè dilectorum filiorum prioris, & fratrum domus Eremiti Camaldulensis, per Priorem solite gubernari, nuper habita petitio continebat, quod olim felici recordationis Gregorius Papa IX. prædecessor noster, Priori, qui tunc erat, & Fratribus dictæ Eremiti, pro eorum, & ipsius Eremiti incremento quadam literas concessit in hæc verba.

Hæc bulla non interitur, quoniam habes eam supra.

§. 2. Cum autem, sicut eadem petitio subungebat, propter diversa privilegia, & indulta diversis Congregationibus diversarum domuum, & Monasteriorum, ex parte Apostolicæ Sedem concessa, necnon diversas alias constitutiones, & ordinationes editas, concessioni præfati prædecessoris nostri plurimum derogatum existit, propter quod multi, qui in dicta Eremiti Altissimo famulari affectant, ab eorum proposito retrahuntur. Quare pro parte dictorum Prioris & Fratrum nobis fuit humiliter supplicatum, ut eis super hoc opportunè providere) dictæque concessioni robur Apostolicæ confirmationis adjicere, & etiam quantum opus est, ipsam ampliari de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos itaque de præmissis plenius informati, prioris & Fratrum prædictorum supplicationibus inclinati, concessionem prædictam, necnon dictas literas, & quæcumque in eis contenta, rata, & grata habentes, ea auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrociniis communimus. Vobisque ut omnes, & singulos, cujuscumque Ordinis existant, & de quibuscumque Congregationibus, domibus, seu Monasteriis, sive mendicantium, sive non mendicantium, etiam Carthusiensis, Ordinis, venerint, qui in Eremiti vestra, sub ordine & habitu vestro, in ipsa Eremiti Altissimo perpetuè famulari elegerint, Superiorum ipsorum licentia petita, licet non obtenta, sine cujusquam contradictione, & alias secundum præfati prædecessoris nostri in dictis literis contentam voluntatem, recipere & retinere possint, tenore præsentium indulgemus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus, privilegiis, & indultis quibuscumque, sub quavis forma verborum in contrarium forsan factis, seu faciendis. De quibus etiam & eorum totis tenoribus, in præsentibus esse habenda mentio specialis. Nulli ergo, &c.

Datum Florentiæ, Anno Incarnationis Domini 1475. viij. Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno quinto.

Privilegia & gratiæ, ac exemptiones Congregationis S. Juliani de Observantia, Monachorum Ordinis S. Benedicti.

Sub hac die vidi etiam ejusdem Pontificis similem constitutionem incipientem, Et si quolibet. Hanc examen ut pleniorè ponere arbitratus sum.

Congregatio prædicta Cassinensis nuncupanda est, quia Monasterium Cassinense ubi corpus S. Benedicti requiescit, cæterorum caput existit, ut in const. 1. Julii II. Super cathedram, ubi alia tibi indicabo.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Regularem vitam agentibus Apostolicum conveni adesse præsidium, ne fortè cujuslibet temeritatis incurfus, aut eos à proposito revocet, aut robur (quod abicit) religionis infringat.

Appellatio no
datur a cor-
rectione Prae-
latorum.

Causarum
cognitio fit
reque apicis
huius juris.

Apostolicarum
venerabilium
patrum
decretis.

Cetera rati-
facultas tem-
pore interdi-
cti.
Limitatur per
Concil. Trid.
sess. 25. c. 12.

Ordines sacri
a quocumque
Ante hunc re-
cipiendi.
Hoc rescribi-
tur a Co. ci.
Tr. d. in sess.
c. 11. & sess.
c. 12.

Exemptio ab
exactionibus
C. in d. de Bi-
n. Ordinariorum.

§. 1. Cupientes itaque dilectorum filiorum Congregationis Monachorum Unitatis alias de oblatione S. Justine nuncupate Ordinis S. Benedicti, Nebris ac Romanæ Ecclesiæ immediate subiectæ opportunitatibus, & commodis propter eorum excellentiam meritum, atque vite sanctimoniam nos reddere benevolos, & favorabiles, Motu proprio, non ad ipsorum Monachorum, nec alicujus alterius super hoc nobis oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ne nequam spiritus veneno afflatis malignandi in ipsa Congregatione materia præbeatur, auctoritate Apostolica statuimus, districtius inhibentes, ne cui Prælatorum, vel Monachorum dictæ Congregationis ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli generalis, sive Præsidentis, seu Visitatorum, aut Rectorum ipsius Congregationis ad quocumque etiam ad Sedem Apostolicam, nisi de speciali indulto summi Pontificis, liceat appellare, appellationem nihilominus, si quam interponi contingat, cum inde sequitis irritam decernendo.

§. 2. Cum autem contra aliquem Prælaturam, vel Monachum dictæ Congregationis agi contigerit civiliter, aut criminaliter, secundum consuetudines, & statuta Congregationis prædictæ, juris communis apicibus, dilationibus, terminis, litiis anfractibus omissis, procedi debere tenore præsentium volumus, & mandamus.

§. 3. Statuentes, quod Prælati dictæ Congregationis, contra Monachos eosdem, qui licentiam se ab Apostolica Sede habere dixerint, ad aliud quocumque Monasterium, sive locum se transferendi obtentu literarum Apostolicarum, nisi in ipsis literis specialis, nominata, & expressa fuerit mentio de ipsa Congregatione, & hujusmodi indulto eidem concessio, revocando, & tunc si infra tres menses id non impleverint, tanquam contra apostatas agere valeant, nisi tempus in literis Apostolicis fuerit expressum, infra quod se debeant ad hujusmodi Monasteria, sive loca transfuisse, quo casu non prius agere possint contra eos quam dicta tempora fuerint elapsa.

§. 4. Cæterum cum per alias nostras certi tenoris literas, quarum tenorem hic haberi volumus pro expresso memorata Congregationi duxerimus indulgendum, ut si contingat civitates, terras, vel loca, in quibus Monasteria, sive loca dictæ Congregationis consistant, Ecclesiastico esse supposita interdicto, ipsi tamen dictæ Congregationis Prælati, & Monachi, januis clausis, interdictis exclusis, submissa voce, Missas, & alia divina officia celebrare possint. Nos volentes Congregationem ipsam uberioris dono gratiæ confovere, ut hujusmodi tempore interdicti, etiam conversi, communi, capellani, & laici qui intra septa ipsorum Monasteriorum, sive locorum, pro tempore habitaverint, à præfata Congregationis Monachis ad id deputatis, Missas, & alia divina officia audire, & Ecclesiastica sacramenta licite suscipere valeant, similiter præsentium tenore statuimus.

§. 5. Insuper cum dudum Congregationi hujusmodi, quod Monachi præsentis, & futuri præfate Congregationis præsentati à suis Superioribus ordinari possint à quocumque Catholico Episcopo, per antefatas nostras literas indulserimus, volentes etiam eandem Congregationem amplioribus favoribus prosequi, quod absque alio examine Monachi hujusmodi ordinari debeant de presentantium conscientia confidentes. Quodque Congregationi hujusmodi quemcumque Catholicum Episcopum gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentem in dictæ Congregationis Monasteriis, & locis dumtaxat advocare valeant, cui liceat Apostolica auctoritate absque aliqua licentia, & contradictione Diocesana, nulla (ut præfertur) examinatione præmissa, Monachos ordinare, Missas celebrare, Ecclesias, Altaria, & vasa consecrare, vestes benedicere, & alia pontificalia exercere, de quo Diocesana loci non oporteat timere, quod hujusmodi ordinationis occasione juris sui præjudicium incurrat, eadem auctoritate indulgemus.

§. 6. Cumque alias per easdem nostras literas Congregationem præfata ab omni jurisdictione Ordinariorum, & à charitativis subsidiis, ac omnibus oneribus eximentes sub nostra, & B. Petri protectione susceperimus,

prout in dictis literis plenius continetur, quarum tenorem hic volumus haberi pro sufficienter expresso, in dubium postea versum est (prout nobis relatum existit) an antiquos census, ratione visitationis, aut subjectionis hujusmodi Ordinarii, Universitati, Collegiis, sive Capitulis, hæcenus debitos Monasteria dictæ Congregationis, & cætero solvere teneantur. Nos volentes super hoc de opportuno remedio providere, declaramus, & nihilominus de novo statuimus quod dictæ Congregationis Monasteria, sive loca à die exemptionis hujusmodi ab omnibus censibus, redditibus, & solutionibus, ratione visitationis, aut subjectionis quocumque jure hæcenus debitis, aut in futurum debendis, quibuscumque Ordinariis, Capitulis, Collegiis, Congregationibus, Universitatibus, aut aliis quibuscumque personis de plenitudine potestatis Apostolicæ omnino liberamus, & penitus absolvimus. Non obstantibus præscriptionibus, constitutionibus, consuetudinibus, statutis, decretis, & privilegiis Apostolicis quibuscumque in contrarium facientibus, de quibus specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum esset mentio facienda.

§. 7. Ut autem hujusmodi Congregationis Monachi liberius in eorum regularis vite observantia valeant perdurare, omnes, & singulos Episcopos, vel locorum quorumlibet Ordinarios, aut alias qualvis personas, ad Monasteria, sive loca dictæ Congregationis, causa ordinis celebrandi, seu causas civiles, aut criminales exercendi, Conventus, sive Synodos, & processiones convocandi, Missas, & alia officia celebrandi sub excommunicationis pœna, quam incurrant ipso facto si aliter attentaverint, accedere, vel immorari ipsis invitatis, tenore præsentium prohibemus.

§. 8. Planè ut hujusmodi Congregationis Monachi in vite honestate, & odore bonæ famæ apud Deum, & homines conserventur, & quia ibi cautius est agendum, ubi majus imminet periculum animarum, eadem auctoritate statuimus, quod nulli hominum liceat quascumque mulieres laicas, seu religiosas, cujuscumque ætatis, status, gradus, auctoritatis vel conditionis existant, quavis occasione ducere, sive ipsis mulieribus ingredi, seu commorari intra septa Monasteriorum præfate Congregationis, quod si aliter scienter attentatum fuerit, tam ipsarum mulieres, quam earum ductores, sed & ipsi receptatores, si voluntariè hoc fecerint, ipso facto sententiam excommunicationis incurrant, à qua dictæ Congregationis personæ absolvi possint per Præsidentem, & Visitatores Congregationis hujusmodi.

§. 9. Quin etiam ne præfate Congregationis Monachi ab eorum quiete distracti, Romanam Curiam pro crebris obtinendis licentiis frequenter adire cogantur, quod omnibus casibus, in quibus de jure communi, Prælati, & Monachi dictæ Congregationis auctoritas, sive licentia, dispensatio Ordinarii esset necessaria, si ab eisdem exempti non essent, Prælati, Abbatibus, Prioribus, & Rectoribus hujusmodi, qui pro tempore fuerint, unà cum eorum Conventibus auctoritate Apostolica absque eo quod ad Sedem Apostolicam habeant recursum, hujusmodi licentiam, & auctoritatem tenore præsentium indulgemus.

§. 10. Prohibemus etiam ad obstruendas vias, quibus præfati Monachi extra Congregationem hujusmodi in eam præjudicium animarum vagari possent, omnes, & singulas personas, Ecclesiasticas aut sæculares, cujuscumque status, gradus, vel conditionis existant, & quacumque præfulgeant auctoritate, vel dignitate, ne quemquam ex Prælati, vel Monachi Congregationis prædictæ penes se obsequiorum, vel servitorum aliquorum sui, vel Monasteriorum suorum obtenta, aut si absque licentiâ suorum Superiorum à se diverterint, seu alia quavis causa à dicta Congregatione abstrahere, seu etiam ad se sponte venientes retinere præsumant, etiam auctoritate literarum Apostolicarum, in quibus de hujusmodi persona, ac Congregatione, nominatim, & expressè, mentio facta non fuerit, absque consensu Capituli generalis, seu Præsidentis, & majoris partis Visitatorum Congregationis ejusdem, sub pœna excommunicationis, quam ipso facto incurrant, si facta eis notitia de hujusmodi privilegio infra

Te ad
de Com
sess. 25.
c. 12.
X. 2. 11.
intra
sess. 25.
c. 12.

Nemo
Monach
letra
est
nat
Monach
monach
cessio
convent
Te
præfate
vita
tioni
Trid.
c. 11.
Ingress
Monach
prohib
mulier
Tu
plurim
bul. 20.
Regula

Prælat
an
ip
natio
dean
Dum

Præfate
statu
terius
ia.

infra

Intra tres dies personam ipsam dictae Congregationi non restituerint cum effectu, vel ab eis abjecerint, a qua sententia non nisi in mortis articulo, & a Sede Apostolica recipietes, & recepti absolvi possint. Non obstantibus quarumcumque religionum, vel Ordinum, aut alterius cujusvis personarum privilegiis, & indultis quibuscumque, de quibus esset specialis, & de verbo ad verbum mentio facienda, quibus omnibus volumus nominatim, & specialiter per hujusmodi indultum, quoad praemissa derogari.

§. 11. Praeterea, ne quies, & pax Monachorum, & personarum de dicta Congregatione quovis modo, etiam per indirectum conturbari contingat, quascumque sententias latae ab Ordinariis, seu quibuscumque personis, quacumque praesulgeant dignitate, contra benefactores dictae Congregationis, occasione beneficiorum eisdem collatorum ab eis, aut quia subditi eorum cum hujusmodi Monachis converterentur, seu ab eis recipiant absolutionis beneficium, & Eucharistiae Sacramentum, ipso facto irritas, & inanes eadem auctoritate decernimus.

§. 12. Cum interdum contingat nonnullos Monachos inobedientes, & rebelles a Monasteriis, & eorum Superiorum obedientia se subtrahere, & ut invitis Superioribus redeant, Apostolicas literas impetrare, hujusmodi malignitatibus obviare volentes, ne quis praefatae Congregationis Monachos, vel Praelatos vigore quarumcumque literarum hujusmodi, nisi nominatim, & expressè apparuerit de mente summi Pontificis, qui pro tempore fuerit, huic nostro indulto velle derogare, ad ipsos recipiendum compellere possint, etiam si hujusmodi literis clausula, Privilegiis, & indultis dictae Congregationi concessis non obstantibus, & de quibus expressè mentio fieri debeat, expressè contineatur, praesentis paginae tenore decernimus.

§. 13. Insuper tranquillitati eorum intendentes, ne ij, qui Marthae circa plurima satagentis officium dimiserunt, eligentes potius cum Maria circa pedes Domini residere, ad audiendum verbum illius, causarum turbibus perturbentur, si contingat aliquem literas Apostolicas commissorias de administranda justitia, executione faciendam, visitatione exercendam, aut alia quavis causa ad aliquem Praelatum, vel Monachum dictae Congregationis directas, impetrasse, nisi huic indulto expressè, specialiter, & nominatim derogetur ad hujusmodi causas, talium obtentu literarum, praeter liberam eorum voluntatem procedere, vel eas exequi minime teneantur, indulti hujusmodi tenore decernimus.

§. 14. Planè ne Praelatos, & Monachos hujusmodi causarum strepitus inquietet, & ab otio sancto deducat, ne quis Praelatos, Monachos, & personas de hujusmodi Congregatione subire de calumnia, & veritate dicenda juramentum, aut ad deferendum testimonium, quacumque ex causa compellat invitos, sive extra civitates, & dioceses suas trahat, seu in eos, vel eorum aliquem, propterea excommunicationis, vel alias censuræ, seu praesententias proferat, per literas Apostolicæ Sedis, vel Legatorum ejus, nisi in eisdem literis de hujusmodi indulgentia plena, & expressè, ac de verbo ad verbum facta fuerit mentio specialis, eadem auctoritate indulgentis, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & alias sententias, si quas in eos, vel aliquem eorum contra indultum hujusmodi promulgari contigerit, decernentes praesentium tenore irritas, & inanes. Praelatis, & Monachis Congregationis praedictae Monachorum, converforum, & commissorum ipsius Congregationis in causis eorundem civilibus, & criminalibus testimonio liberè, & licitè uti posse, tenore praesentium declaramus.

§. 15. Quodque praefatae Congregationis Monasteria, bona mobilia, & immobilia in quibuscumque civitatibus, & locis quovis titulo acquirere possint, petendi etiam, & exigendi Monachis, & personis hujusmodi praefata bona undecumque, vel qualitercumque esse debita, & quae in saeculo remansissent, jus petendi, & exigendi habere ipsis eorum Monasteriis acquirenda. Non obstantibus quibuscumque statutis, ordinationibus, & decretis cujusvis Ecclesiasticae, sive saecularis personae, Communitatis, Collegii, sive Universitatis, aut alterius cujuscumque gradus, status, dignitatis, officii, & auctori-

tatis existat, praesentium literarum serie statuimus.

§. 16. Praeterea cum saepe contingat ob devotionem quam ad Monachos praefatae Congregationis nonnullae personae habent singularem, ad praefatos Monachos pro eorum salute animarum recurrere: Nos volentes eorum devotioni satisfacere, & in favorem religionis, ac observantiae regularis, quod liceat hujusmodi personis, dictae Congregationis Praelatos, sive Monachos deputatos a suis Superioribus ad audiendum confessiones accedere, quas possint audire absque aliqua dictarum personarum superiorum licentia, & contradictione, ac eis absolutionis beneficium impendere ab omnibus peccatis, & dispensare super omnes casus, praeter ea peccata, & eos casus, de quibus ipsi Confessoribus ad eorum ordinarios videbitur recurrendum, aut de quibus esset Sedes Apostolica merito consulenda, & eis ministrare Eucharistiae Sacramentum de specialis dono gratiae largimur.

§. 17. Quin etiam cum religionis favore nonnulla concedantur, quae alias interdicti solent, quod si qui ex Monachis Congregationis praefatae defectum natalium patiantur, in Monasterio tamen alias laudabiliter conversati, hujusmodi defectu non obstante ad sacros ordines, & officia, praerelaciones, dignitates, & honores in eorum Monasteriis juxta constitutiones eorum, liberè, & licitè valeant promoveri, Congregationi memoratae tenore praesentium indulgemus.

§. 18. Volentes in super quod Praelati Congregationis praefatae, licet munus benedictionis non acceperint, perinde tamen Monasteria ipsius Congregationis regere, & administrare, ac omnes actus in ipsis valeant exercere, ac si munus hujusmodi fuerint consecuti.

§. 19. Adjicientes etiam, quod si quandoque contingit per aliquem, aut plures actus contra hujusmodi decreta, privilegia, & ordinationes, aut ipsorum aliquod a quocumque, cujuscumque conditionis, dignitatis, gradus seu status existat, ex negligentia vel ignorantia praesentium, & futurorum, quibus haec conceduntur, aut alia quavis causa, propter quam fuerit aliter attentatum, vel pro tempore observatum, ignoranter, vel scienter, nullum tamen praesudicium decretis hujusmodi volumus generari, sed in suo vigore & robore permanere.

§. 20. Postremo cum plerumque contingat praenimia importunitate petentium, ac negotiorum multitudine, & suppressione veritatis, summos Pontifices fatigatos, aut circumventos ea concedere, quibus alias nullatenus annuerent, auctoritate praesentium statuimus, decernimus, & ordinamus, quod quaecumque literae Apostolicae, etiam proprio motu confectae, aut in futurum conficiendae, etiam in eisdem clausula, privilegiis & indultis dictae Congregationi concessis non obstantibus, & de quibus expressè mentio fieri debeat, expressè contineatur, quae obviant, & contrafaciant huic praesenti privilegio, aut cuilibet ejus particulae, nisi appareat evidentissimè, & apertissimè, quod summus Pontifex qui pro tempore fuerit, huic indulto vel alicui ejus parti, vellet per literas Apostolicas derogare, facientes specialem mentionem de verbo ad verbum ex certa scientia de hujusmodi privilegio, ac ipsa Congregatione, diversis nominibus eam nominando, per haec praecise vocabula Congregationem unitatis, alias de observantia S. Justinae nuncupatam, causasque legitimas allegaverit cur his obviare intendat decretis, nullius sit roboris vel momenti.

§. 21. Non obstantibus in Constantiensis, & aliis Conciliis, ac a fel. recordat. Innocentio Quarto, & Martino Quinto, necnon aliis Summis Pontificibus praedecessoribus nostris editis constitutionibus, & ordinationibus, etiam si de illis specialis, & expressè, ac de verbo ad verbum praesentibus mentio habenda esset, quibus quoad praemissa specialiter derogamus, necnon Monasteriorum, Prioratuum, & Ordinum praedictorum juramentis, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, caeterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Nulli ergo, &c.
Datum Bononiae Anno incarnationis Dominicae 1436. D. N. A. G. pridie Calendarum Julii, Pontificatus nostri Anno 30. 1436 sexto.

Conf. flandi
audire qualiter
absolvo
castum non
referuntur.

eligimus ad
dignitates co-
gr. gati nis
promoveri pos-
su. t.
Ad hoc vide
conf. Sixt. V.
7. 1. c. 10. 11.

Praelatis etiam
ab que bene-
dicit one admi-
nistrant.

Alitum contra
istum indultum
non praesudic-
tione.

Clausula hinc
in concessione
praesentium

Clausula con-
trarium de
r. g. a. r. i. a.

Sequitur

EVGENIVS QVARTVS

Sequitur exemptio de qua in rubrica.

EVGENIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

AD Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac personarum Ecclesiasticarum omnium, praesertim regularem vitam professarum statutum...

§. 1. Cum itaque dudum Congreg. Monachorum de Observantia S. Justinæ, alias unitatis nuncupatae, Ordinis S. Benedicti, Nobis, & Romanae Ecclesiae...

§. 2. Nos volentes ulterius praefatae Congreg. Monachos, qui à pluribus ultra temporibus in observantia regulari, & vitae sanctimoniam, variis multiplicarunt...

§. 3. Quibuscumque constitutionibus Apost. ac praefatis nostris literis, quibus quatenus huic nostro indulto obviat, volumus derogare, & aliis consuetudinibus...

§. 4. Decernentes ex nunc omnes & singulas excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliasque quascumque sententias, quas contra personas dictae Congreg. sive Monast. & loca, & alia in praedictum concessione hujusmodi promulgari, nullas, necnon irritum, & inane quicquid aliud in contrarium, si à quoquam...

Dat. Bononiae, Anno Incarnationis Dominicae 1436. quarto nonas Julii, Pontificatus nostri Anno sexto.

IX. Jurisdicatio & facultates Judicum Conservatorum quatuordecim Congregationis Cassinensis, alias S. Justinæ de Padua, Monachorum Ordinis S. Benedicti.

Alios Conservatores magis generaliter dedis Innoc. VII. ut infra in ejus const. 8. Devotionis.

Quoad hujusmodi Conservatores, vide etiam infra const. 4. Pii V. Et si, in §. Et ut fratres, & Clem. VIII. const. 3. Sanctissimus, revocavit quascumque electiones de Judicibus Conservatoribus factas, & novam de eis, eorumque electionibus in posterum fieri...

formam tradidit Greg. XV. in sua Const. 7. Sanctissimus, inf. tom. 4.

EVGENIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Venabilibus Fratribus, Archiepiscopo Mediolanensi & Castellanensi, ac Christophoro Ariminensi Episcopis, necnon dilecto filio Abbati Monasterii Cassinensis, nullius diocesis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Militanti Ecclesiae, licet immeriti, disponente Domino, Praesidentes, circa curam Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliorumque piorum locorum omnium, solertia reddimur indefessa solliciti, ut juxta debitum pastoralis officii, eorum occurramus dispendiis, & profectibus, divina cooperante clementia, salubriter intendamus.

§. 1. Sanè dilectorum filiorum Praesidentis, Visitatorum, & Praelatorum Congregationis Monachorum, Monasteriorum, Prioratum, domorum, & locorum unitatis, alias de Observantia S. Justinæ nuncupatae, Ord. S. Benedicti, ad Rom. Ecclesiam nullo medio pertinentis, conquestionem percipimus, quod nonnulli Archiepiscopi, Episcopi, alique Ecclesiarum Praelati, & Clerici, ac Ecclesiast. personae, tam religiosae, quam saeculares, necnon Duces, Marchiones, Comites, Barones, Nobiles, Milites, & Laici, Communia Civitatum, Universitates Oppidorum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, ac aliae singulares personae civitatum & dioc. & aliarum partium diversarum, violarunt, occuparunt, & occupari fecerunt Ecclesias, castra, villas, & alia loca, sive membra, terras, domos, grangias, molendina, decimas, obedientias, casalia, vineas, prata, nemora, piscationes, possessiones, jura, privilegia, & jurisdictiones, necnon fructus, census, redditus, & proventus dictae Congregationis, ac Monasteriorum, Prioratum, domorum, aliorumque locorum sub Congregatione hujusmodi comprehensorum, sive illi subditorum, & nonnulla alia bona mobilia & immobilia, spiritualia & temporalia, ad Congregationem, sive Monasteria, Prioratus, membra, necnon subiecta, domos, & loca hujusmodi spectantia, & ea detinent indebitè occupata, seu ea detinentibus praestant auxilium, consilium vel favorem. Nonnulli etiam civitatum, dioc. & partium praedictarum, qui nomen Domini in vacuum recipere non formidant, eisdem Praesidenti, Visitatoribus, necnon dilectis filiis Abbatibus Monasteriorum, & Prioribus Prioratum praedictorum, ac eorumdem, necnon Congregationis, ac subditorum domorum, & locorum hujusmodi personis aliis, super praedictis Castris, Villis, & locis aliis, terris, domibus, pertinentiis, possessionibus, juribus, & jurisdictionibus, fructibus, censibus, redditibus, & proventibus eorumdem, ac quibuscumque aliis bonis mobilibus & immobilibus, spiritualibus & temporalibus, & aliis rebus ad Congregationem, Monasteria, Prioratus, necnon subiecta, domos, & loca hujusmodi spectantibus, multiplices molestias & injurias inferunt, ac jacturas.

§. 2. Quare dicti Praesidens & Visitatores nobis humiliter supplicarunt, ut cum eisdem valde reddatur difficile, & aliis Abbatibus, Prioribus, & Praelatis hujusmodi pro singulis querelis ad Apostolicam Sedem habere recursum, providere eis super hoc paterna diligentia curarem.

§. 3. Nos igitur adversus violatores, occupatores, detentores, praesumptores, molestatores, & injuriatores hujusmodi, volentes ut eisdem Congregationi, Praesidenti, Visitatoribus, Abbatibus, Prioribus, & personis aliis aditus committendi similia pracludatur, discretionem vestrae, ex certa scientia per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut singuli vestrum, per vos, vel aliam, seu alios, etiam si sint extra loca, in quibus deputati estis Conservatores, & Judices, ipsis Praesidenti, Visitatoribus, Abbatibus, Prioribus, & personis, necnon conventibus domibus, ac membris eisdem subiectis, efficacis defensionis praesidio assistentes, non permittatis eosdem super iis & quibuscumque aliis bonis & juribus, ad Congregationem, Monasteria, Prioratus, necnon subiecta, domos, & loca praedicta spectantibus, ab eisdem vel eis gravamina, seu damna, vel injurias irrogari, facturi dictis

Exordium. Statum.

Enunciatio aliarum concessionum.

Concessio exemptionis à Parochianis, Episcopis, & aliis de portione canonica, de relictis & legatis Congregationis.

Quibuslibet non obstantibus.

Irreversio contrarium.

D. P. An. 6. die 4. Julii.

Edict.

Præf.

Adm.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

Præf.

ad eisdem Presidenti, Visitatoribus, Abbatibus, Prioribus & personis quibus ab eis vel procuratoribus suis, aut eorum aliquibus fuerit requisiti, de predictis, ac aliis personis quibuslibet super restitutione hujusmodi Prioratum, Ecclesiarum, membrorum, grangiarum, castorum, casaliarum, villarum, terrarum, possessionum, & aliorum locorum, jurisdictionum, jurium, reddituum quoque & proventuum, & aliorum quorumcumque bonorum spiritualium, & temporalium, necnon de quibuscumque molestiis, injuriis, atque damnis presentibus, & futuris, personis, & rebus ipsorum, in illis videlicet quae judiciale requirunt indaginem, summarie, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, iustitiae completum, violatores, occupatores, seu detentores, praesumptores, molestatos, & injuriatores hujusmodi, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis extiterint, quandoque & quotiescumque expedierit, auctoritate nostra, per censuram Ecclesiasticam, ac omni appellatione processum causarum quovis modo respicienti, postposita, compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§. 4. Non obstantibus tam fel. rec. Bonifacii Papae VIII. praedecessoris nostri, in quibus cavetur, ne aliquis extra suam civitatem, & dioc. nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae dioc. ad iudicium evocetur, seu ne Judices, & Conservatores a Sede deputati praedicta, extra civitatem, & dioc. in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, sive alii, vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine dioc. eandem trahere praesumant, seu quod de aliis quam de manifestis injuriis, ac violentiis, & aliis quae judiciale requirunt indaginem, penes in eos si seces egerint, & in id procurantes adjectis, Conservatores se nullatenus intromittant. Et tam de duabus dietis in Concilio generali, dummodo ultra duas aliquis extra suam civitatem, & dioc. auctoritate praesentium, ad iudicium non trahatur, quam aliis quibuscumque constitutionibus, a praedecessoribus nostris Rom. Pontificibus tam de iudicibus delegatis, & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis, aut aliis editis, quae vestrae possent in hac parte jurisdictioni, aut potestati, e jusque libero exercitio quomodolibet obviare, seu si aliquibus communiter, vel divisim a praedicta sit Sede indultum, quod excommunicari, suspendi, vel interdicti, seu extra, vel ultra certa loca ad iudicium advocari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, & eorum personis, locis, ordinibus, & nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dictae Sedis indulgentia generali, vel speciali, cujuscumque tenoris extiterit, per quam praesentibus non expressam, vel totaliter non insertam, vestrae jurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, de qua, cujuscumque toto tenore, de verbo ad verbum in nostris literis habenda sit mentio specialis.

§. 5. Caeterum volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quilibet vestrum prosequi valeat articulum etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoatus nullo fuerit impedimento canonico praepeditas. Quodque a datis praesentium sit vobis, & unicuique vestrum, in praemissis omnibus, & eorum singulis, ceptis & non ceptis, praesentibus, & futuris, perpetua potestas, & iurisdictio attributa, ut eo vigore, eaque firmitate possitis in praemissis omnibus ceptis, & non ceptis, praesentibus & futuris, & pro praedictis procedere, ac si praedicta omnia, & singula coram vobis cepta fuissent, & iurisdictio vestra, & cujuscumque vestrum in praemissis omnibus & singulis per citationem, vel modum alium perpetua legitimum extiterit. Constitutione praedicta super Conservatoribus, & alia qualibet in contrarium edita non obstante. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Dat. Bononiae, Anno Incarnationis Dominicae 1436. 8. Kalend. Decembris, Pontificatus nostri Anno 6.

Translatio generalis Concilii Basileensis ad civitatem Ferrariae in Provincia Lombardia. XL

Concilium istud a Martino V. indictum ob pestem Ferrariae exortam, ad Civitatem Florentiam in Provincia Haerulia ab istomet Pontifice translatum, ibique absolutum fuit, ut infra in const. 27. Latentur.

Concilio Basileensi aliqui adhuc serunt, etiam post hujusmodi dissolutionem, & translationem, qui tamen ad huncmet Pont. redeunt, absoluti fuerunt, ut inf. in const. 29. Inter.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad aeternam rei memoriam. 1437.

Magnas omnipotenti Deo gratias oportet nos agere, qui antiquarum suarum misericordiarum non immemor, Ecclesiam suam continuo reddit amplioem. Quam quidem etsi laborare, multisque tempestatibus fluctuare permittit, nunquam tamen submergi patitur, verum a fluctibus, & magnis aestibus maris reservat, & pro suo erga genus humanum amore, inter multos, & varios casus, & calamitates, virentem semper fovet, ac magis vigentem reddit.

§. 1. Ecce enim Orientales, & Occidentales populi jamdudum inter se dissidentes, atque disjuncti, ad pacem atque conjunctionem conveyire festinant. Quippe qui discordes jam, & inimici, tandem post multos annos, favente Deo, ex quo omne datum bonum, sanctae conjunctionis desiderio affecti, in hunc convenere locum. Nostrae igitur servitutis, ac totius Ecclesiae opera est, & esse credimus, tentare pro vitibus, ut haec principia tam felicia, studio nostro ita felicem exitum consequantur, ut Dei gratiae cooperatores esse, dicique mereamur.

§. 2. Cum itaque dilectissimus filius Joannes Palaeologus Constantinopolitanus Imperator, una cum piissimo fratre nostro Josepho Patriarcha Constantinopolitano, necnon caeterorum Patriarcharum Legatis, ac multis amplissimis Metropolitanis, & Episcopis, ac aliis Ordinibus Ecclesiasticis, & viris nobilibus ad octavam diem proximi mensis Februarii Venetias advenerit, nobis id, quod aliis etiam ex locis antea fecerat, continuo literis suis significavit, se quibusdam de causis non alienis a ratione Basileam, ubi Synodus celebranda erat ire non posse, idque his qui ibi jam essent scripsisse, notumque fecisse, volens propterea, & contendens, ut ipsa Synodus huc Ferrariam transferretur, & hic tam pium negotium concluderetur.

§. 3. Nos igitur quibus sancta Christianorum conjunctio cordi mirum in modum est, quique ipsam celeritè conficere cupimus, decretum Basileen. Concilii de celebrando generali Concilio Graecis volentibus promulgatum, ac editum, & a nobis postea Bononiae praesentibus ipsius Imperatoris, ac Patriarchae Oratoribus susceptum, & approbatum, quaeque ad praesens sanctae conjunctionis negotium spectent, pro nostra servitute volentes exequi ut debemus, & cupientes ipsum ad conclusionem perducere, omni modo, & forma quibus possumus, & debemus, praesentibus, & consentientibus Imperatore, ac Patriarcha, & caeteris hic ad celebrandam Synodum congregatis, notum facimus, & declaramus praedictam Synodum hic Ferrariae, qui quidem locus liber & tutus est, celebrandam esse, & sic omnibus existimari, ac dici debere, sperantes hic absque discordia, & contentione, aliave molestia, sed potius amore summo, divinam ipsam pacem, & caetera sancta opera, pro quibus Synodus convocatur, tractari, Deoque placato, ac favente feliciter confici posse.

Dat. Ferrariae, die 9. mensis April. 1437. Pont. nostri anno 7.

Concessio nonnullarum gratiarum Eremitis B. Petri de Pisis nuncupatis. XII.

157orum

istorum Eremitarum constituta fuit congregatio, ut inf. in Six. IV. constit. 13. Sedis, & nomen Fratrum Eremitarum S. Hieronymi sortita est profertendo regulam S. Augustini tempore Pii V. qui propterea privilegia Mendicantibus per eum elargita communicavit in sua const. 125. Religionis, Novitatusque instituit Clem. VIII. in eius const. 70. Ordinis.

Eliza An. D. 1437.

EVGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis fratri Bartholo de Casena, ac universis Eremitis de Societate quondam Fratris Petri de P. sis. presentibus & futuris, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exoritur.

Provenit ex vestrae devotionis affectu, quo nos, & Romanam Ecclesiam reveremini, ut petitiones vestras, illas praesertim, quae animarum vestrarum videntur salutem respicere, quantum cum Deo possumus favorabiliter annuamus.

Pa. n. l. m. et. gendi Conf. for. s. qui bot. Fratres absol. vint. Tu intellig. de Conf. s. i. b. m. app. b. m. in. cas. b. m. non. ex. ce. p. u. a. Cle. m. ante. g. m. eius. const. 125. Quocumque.

§. 1. Hinc est, quod vestris supplicationibus inclinati, vobis omnibus & singulis auctoritate Apostolica tenore praesentium indulgemus, ut confessores idonei, quos duxeritis eligendos, in vita confessiones audire, & omnium & singulorum, qui in ipsa Societate pro tempore fuerint, ab omnibus casibus, super quibus etiam Sedes Apostolica merito esset consulenda, pro semel tantum postquam in societate remanere deliberaverint, in aliis vero casibus quocumque absolere possint, eis imposita poenitentia salutari: & in mortis articulo semel tantum omnium peccatorum vestrorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fueritis, plenam remissionem vobis in sinceritate fidei & unitate Sanctae Rom. Ecclesiae, ac obedientia & devotione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonicè intrantium persistentibus, eadem auctoritate concedere valeant. Ita tamen quod ipsi Confessores de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, eam vobis per vos, si supervixeritis, aut per successores vestros, si tunc forsan transieritis, faciendam injungant, quam vos vel illi facere teneamini. Et ne propter huiusmodi gratiam reddamini procliviores ad illicita in posterum committenda, volumus, quod si ex confidentia remissionis huiusmodi aliqua commiseritis, quoad illa remissio ipsa vobis nullatenus suffragetur.

Eligendaque sacerdos qui in loco Societatis divina celebrat, & Sacramenta ministrant.

§. 2. Quodque singuli dictae Societatis, seu alii saeculares, vel Religionis sacerdotes, quos similiter duxeritis eligendos, in vestra vobiscum commorantium personarum praesentia, in Oratoriis, Ecclesiis, & locis ejusdem Societatis nunc per vos acquisitis, & in antea acquirendis, dioecesanis loci, seu alterius cujuscumque licentia minime requisita, Missas & alia divina officia tam feriatas, quam aliis diebus tempore congruo celebrare, necnon Eucharistia, Extremae-Undionis, & alia quaecumque Ecclesiastica Sacramenta, absque Parochiani juris praesudicio, ministrare, ad quae etiam suscipienda extra loca, seu Oratoria dictae Societatis compelli non possitis.

Quia sacerdos cum i. s. Ir. r. b. m. s. p. r. r. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. d. i. s. p. e. n. s. e. n. t. C. c. In. a. t. t. e. n. d. e. d. b. u. l. l. a. n. i. C. l. e. m. e. n. t. u. s. §. Fratres. c. m. u. n. t. d. e. c. e. m. o. s. y. n. a. s. c. e. m. t. e. r. e. i. n. t. e. r. d. i. c. t. a.

§. 3. Quodque sacerdotes Societatis praedictae cum omnibus & singulis Eremitis ipsius Societatis super irregularitate per ipsos quoquo modo, vel ex quavis causa contracta, ut divinis officiis, & obsequio Missae interesse possint dispensare, & infamiae maculam abolere possint, & valeant.

Quia i. s. Ir. r. b. m. s. p. r. r. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. d. i. s. p. e. n. s. e. n. t. C. c. In. a. t. t. e. n. d. e. d. b. u. l. l. a. n. i. C. l. e. m. e. n. t. u. s. §. Fratres. c. m. u. n. t. d. e. c. e. m. o. s. y. n. a. s. c. e. m. t. e. r. e. i. n. t. e. r. d. i. c. t. a.

§. 4. Insuper quod cum excommunicatis & interdictis, seu quavis censura ligatis, pro elemosynis ad sustentationem vitae vestrae duntaxat acquirendis, & non alias convertari, ita quod hoc ad culpam vobis minime imputeretur, possitis.

Quia i. s. Ir. r. b. m. s. p. r. r. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. d. i. s. p. e. n. s. e. n. t. C. c. In. a. t. t. e. n. d. e. d. b. u. l. l. a. n. i. C. l. e. m. e. n. t. u. s. §. Fratres. c. m. u. n. t. d. e. c. e. m. o. s. y. n. a. s. c. e. m. t. e. r. e. i. n. t. e. r. d. i. c. t. a.

§. 5. Quodque in locis, & Oratoriis per vos successores vestros acquisitis & acquirendis, altare portatile pro missis celebrandis, & aliis divinis officiis in locis ad id congruis & honestis, cum debita reverentia habere possitis.

Quia i. s. Ir. r. b. m. s. p. r. r. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. d. i. s. p. e. n. s. e. n. t. C. c. In. a. t. t. e. n. d. e. d. b. u. l. l. a. n. i. C. l. e. m. e. n. t. u. s. §. Fratres. c. m. u. n. t. d. e. c. e. m. o. s. y. n. a. s. c. e. m. t. e. r. e. i. n. t. e. r. d. i. c. t. a.

§. 6. Loca autem pro sepeliendis Eremitis, & aliis servientibus vobis per quemcumque, seu quoscumque Catholicos Episcopos, gratiam & communionem Apo-

stolicae Sedis habentes, consecrari seu benedici possunt.

§. 7. Quodque omnes & singuli vestrae Societatis, qui alias habiles & idonei reperti fuerint, a quocumque Antistite gratiam & communionem dictae Sedis habente, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines aliarum rite promoveri, & in illis ministrare, proprii tamen Episcopi, sub cujus dioecesi mora trahitur, licentia prius requisita, & obtenta, liberè & licitè valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium indulgemus.

Ordin. Episcopi. P. n. o. c. e. s. e. t. i. d. i. c. t. a. e. a. p. i. t. a. t. e.

§. 8. Et insuper, ut Oratorium S. Mariae Magdalene Paduanensis, & alia quaecumque loca per vos acquisita, & acquirenda per Societatem praefatam, & ejus nomine, cum omnibus & singulis juribus & pertinentiis eorum, absque impedimento, & contradictione cujuscumque retinerent, necnon omnibus & singulis privilegiis, indulgentiis, gratiis, indultis, & exemptionibus, quibus alia Oratoria & loca Eremitarum utuntur, & gaudent, etiam uti, & gaudere possint, & valeant, eadem auctoritate concedimus per praesentes.

Loca. a. n. t. i. q. u. a. m. s. i. l. l. i. c. i. t. a. t. e. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. c. u. j. u. s. c. u. m. q. u. e. r. e. t. i. n. e. r. e. n. e. c. n. o. n. o. m. n. i. b. u. s. & s. i. n. g. u. l. i. s. p. r. i. v. i. l. e. g. i. i. s. i. n. d. u. l. g. e. n. t. i. i. s. g. r. a. t. i. i. s. i. n. d. u. l. t. i. s. & e. x. e. m. p. t. i. o. n. i. b. u. s. q. u. i. b. u. s. a. l. i. a. O. r. a. t. o. r. i. a. & l. o. c. a. E. r. e. m. i. t. a. r. u. m. u. t. u. n. t. u. r. & g. a. u. d. e. n. t. e. t. i. a. m. u. t. i. & g. a. u. d. e. r. e. p. o. s. s. i. n. t. & v. a. l. e. a. n. t. e. a. d. e. m. a. u. c. t. o. r. i. t. a. t. e. c. o. n. c. e. d. i. m. u. s. p. e. r. p. r. a. e. s. e. n. t. e. s.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & prohibitionibus Apostolicis specialibus vel generalibus, & etiam si tales sint, de quibus praesentibus specialis, & expressa esset mentio habenda, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c.

De. r. e. g. u. l. a. t. i. o. n. i. b. u. s. v. e. l. g. e. n. e. r. a. l. i. b. u. s. & e. t. i. a. m. s. i. t. a. l. e. s. s. i. n. t. d. e. q. u. i. b. u. s. p. r. a. e. s. e. n. t. i. b. u. s. s. p. e. c. i. a. l. i. s. & e. x. p. r. e. s. s. a. e. s. s. e. t. m. e. n. t. i. o. h. a. b. e. n. d. a. c. a. t. e. r. i. s. q. u. e. c. o. n. t. r. a. r. i. i. s. q. u. i. b. u. s. c. u. m. q. u. e. N. u. l. l. i. e. r. g. o. & c.

Datum Ferrariae, Anno incarnationis Dominicae millesimo quadringentesimo trigesimo septimo, octavo Kalendarii Martii Pontificatus nostri Anno septimo.

D. P. d. 1437.

Præfinitio numeri Clericorum Rever. Cam. Apostolicae Praesidentium, ad septem, & approbatio ordinum pro bono regimine ipsius Camerae editorum.

Hec bulla confirmatur inf. à Leone X. const. 24. Licet. Sed numerus Clericorum, anteo numero negotiorum Camerae, anteo & ipse est ad numerum duodecim.

Quoad Clericorum jurisdictionem & auctoritatem vide infra bullam 12. Alex. VI. Et si ex, cum ibi indicatis, ac etiam Pii IV. constit. 55. Romanus.

EVGENIUS EPISCOPUS, Ad perpetuam rei memoriam.

Eliza An. D. 1437. 1444.

Inter cetera gravia pulsantia peccus nostrum sunt, ea potissimè, per quae Romanae Curiae, honor decusque servatur, & officialium illius ordines debite disponuntur, unde contingit ad Sedem Apostolicam confluentes debite expedire.

Exoritur.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Apostolicae Camerae Clericorum Capellanorum nostrorum nobis exposito, quod proventus, & emolumenta singulorum eorumdem ob ipsorum numerum excessentiam & augmentum, adeo sunt ex temporum causante malitia diminuta, quod inde nequeunt vitam ducere decentem. Quodque juxta antiquam, laudabilemque consuetudinem, etsi major negotiorum concursus existeret, atque frequentia, minor tamen numerus existeret, & stipendia pinguiora, poterantque propterea ejusdem Camerae servitiis & obsequiis eo magis, & melius insudare, quo non oportebat victum quaerere aliunde; ac subjuncto, quod si numerus eorum ad numerum septenarium reduceretur, profecto Camera praedicta meliorem formam haberet, & illius negotia dirigerentur in melius, & loci, & personarum decori, & honestati foret absque ulla dubitatione provisum.

Can. d. r. a. n. t. i. c. l. e. r. i. c. o. r. u. m. a. d. s. i. g. n. u. m.

§. 2. Nos praefatorum Clericorum votis favorabiliter annuentes, ac attendentes quod non amplior ponendus est numerus in officio ministrorum, quam possit de illius proventibus congrue sustentari, quodque septenarius Clericorum numerus, decens sit ad negotia praefatae Camerae rectè ubilibet dirigenda, praesenti constitutione, quam irrefragabiliter observari volumus, Apostolica auctoritate sancimus, quod de cetero nullus ad officium Clericatus

Reductio clericorum ad numerum septenarium. Huiusmodi Clericorum numerus antea non excederet.

Clericatus Camerae hujusmodi assumatur, seu illius Clericorum consortio aggregetur, donec numerus eorum ad septenarium numerum sit reductus.

§. 3. Nihilominus si contingat aliquem vel aliquos, ultra praefatum numerum eorundem Clericorum consortio aggregari, illis esse decernimus omnis perceptionis & emolumentorum expertes.

§. 4. Mandantes dilecto filio nostro Francisco tituli sancti Clementis presbytero Cardinali Camerario nostro & ejus in dicto officio successoribus, reliquisque ejusdem Camerae Clericis, atque gentibus, praesentibus, & futuris, ne quemquam de cetero ad hujusmodi emolumentorum perceptionem admittant donec eorundem Clericorum numerus ad numerum septenarium, ut praemittitur sit reductus. Statuentesque postquam reductus fuerit, ut praefertur, Camera praedicta septem Clericorum numero quoad emolumentorum perceptionem tantummodo sit contenta, quem numerum ex tunc in eadem Camera perpetuo auctoritate simili stabilimus.

Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c. Dat. Ferrariae An. Domini 1438. 5. Id. Jul. P. N. An. 8.

Sequitur confirmatio Ordinationum, de qua hic supra in rub.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Dilectio filius Gentibus Camerae Apostolicae, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

IN eminenti Apostolicae Sedis specula licet immeriti disponente Domino constituti, tanquam prudens Paterfamilias, qui cupit familiam domus suae per viam mandatorum Domini incedere, normam illi tribuens, & ordinem honeste vivendi, recteque agendi, ita & nos libenter ad universa Romanae Curiae Officia, & eorum Officialia, & praefertim Camerae Apostolicae, ad quam Ecclesiarum & Monasteriorum omnium, necnon etiam Urbium, Civitatum, Terrarum, Castrorum, Oppidorum, Villarum, & locorum Romanae Ecclesiae immediate, & mediate subditorum, spiritualia & temporalia negotia peragenda deveniunt, ut cuncta ibidem pertractanda salubriter dirigantur, & feliciter gubernentur, ac iuste, & humaniter finiantur & terminentur, attenta mentis sollicitudine vigilamus, tales in eadem Camera viros, & ministros deputare, qui Deum timeant, sint Ecclesiasticis dignitatibus praediti, bonis moribus redimti, providentia circumspiciti, rectitudine iusti, & sollicitudine vigilantes, sicque prudenter & iuste, & in expediendis negotiis hujusmodi attentè se habeant, ut cuncti ad eandem Cameraam pro eorum expediendis negotiis recurrentes, se iuste, & humaniter expeditos fore merito gloriantur.

§. 1. Cum itaque vos ad laudabile, sincerum, & prosperum regimen Camerae praelibatae nonnulla statuta, ordinationes, & Capitula edideritis, atque feceritis, nobisque propterea humiliter supplicatis, ut illis pro eorum subsistentia firmiori robur Apostolicae confirmationis adjicere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur vestris in hac parte supplicationibus inclinati, statuta, ordinationes, & capitula praefata per nos visa, & lecta, ac diligenter inspecta, & examinata, quia mature, prudenter, provide, & digeste edita, & confecta, existunt auctoritate Apostolica, & ex certa scientia tenore praesentium confirmamus, & praesentis scripti patrocinio communitus.

Tenor vero statutorum, ordinationum, & capitulorum praedictorum sequitur, & est talis.

Incipiunt statuta & ordinationes Collegii Camerae Apostolicae.

§. 3. OMNE Collegium cui Apostolici Fisci incumbit cura, his personis concluditur. Primum illorum caput est reverendissimus D. Camerarius, tum Reverendus Thesaurarius, post Assistentes, qui ex partem Clerico Bullar. Mag. Tom. 1.

rum Collegio ad ampliore dignitatem electi sunt. Post eos Clerici, septem videlicet numero tantum, uti Sanctissimus Dominus Noster Eugenius Quartus Pontifex instituit. Reliqui vero numero praefixo adjecti nihil commodi capientes, voto dante, & a suscipiendis commissionibus abstinere, & solo Clericorum nomine, habitu & pari sede remaneant contenti.

§. 4. Senectutem quae apud majores nostros semper venerabilis fuit, observare quoque nos decet. Cumque opportunè inter Clericos quispiam ceterorum nomine plurimum rerum curam continuam habiturus sit, is erit meritorum, qui prius tempore ad Collegium admissus fuerit, in modo Curiam incolat, eo autem absente, vel infirmo, proximior tempore subrogetur, huncque Decanum appellatum convenit. Potestas cogendi Clericos Camerae, tam qui intra numerum sunt, quam ultra, & agenda proponendi & exigendi singulorum vota, & juxta illa concludendi exigente opportunitate praeter causas fiscales, & tempus quo majoribus occupantur, ad officium Decani pertinet Altaris, & jocalium ejus, ac divini officii, atque sacerdotii, & quicquid spectat ad ea, Decanus diligentius curet, sigillumque Collegii, & Constitutionum volumen apud se retinens, exaucto anno semper singulorum ratione reddat.

§. 5. Nihil est quod tam rebus conducatur gerendis, quam ordo, ne qua igitur confusio illo deficiente occurrat, commode proponendum videtur, quo pacto in loco Camerae sedendum loquendumque sit. Cum igitur diebus Lunae, Mercurii, & Veneris quibus majores nostri jus dicere soliti sunt, conveniant Reverendissimus Camerarius, aut illius Vicem gerens, Thesaurarius, Assistentes, & Clerici reliquae ministri Fisci, Primò ac digniori loco sedeat Camerarius, aut substitutus illius, Assistentibus Decanus, & quidam ex Clericis, è regione vero Thesaurarius. Post reliqua pars Clericorum eorum sane qui intra numerum sunt, hique omnes pro tempore dignitatis, aut admissionis eorum. Super numerum autem electi novissimi considerant, nec quisquam eorum sine alba veste, atque cappa loco suo, sed inter pares ultimo sedeat. Post autem Auditor Fisci Clerici Sacri Collegii, tum Advocatus pauperum. Postremo Advocatus, ac Procurator Fisci. Praeter hos autem omnes nemo ex ministris Fiscalibus sedeat, sed recti omnes assistant, ut honor, ac decus hujus Magistratus gravius observetur. Quicquid à singulis horum proponendum, agendumque fuerit, juxta sedem & temporis ordinem absolvatur tam in exigendis votis, quam in causarum delegationibus, relationibusque fiendis. Ita ut pro modestia Patrum, uno loquente ceteri observato silentio audiant. Nemo loquentem turbet, nec intra has solum species consistit hujus constituti sententia. Quocumque enim hoc celebre Collegium convenit, idem ordo, eadem gravitas, ac modestia illibata permaneat. Cum autem jus dicitur, observent ostium tres Cursores ad mandata Fratrum parati.

§. 6. Si pluries mandata negotia serius tardiusque absolvant profecto majori commodo cedit uni exequendum committere quod probatum est plurimum iudicio atque consensu. Pro more igitur prisco, solitoque majorum nostrorum singulo mense uni ex Clericis demandetur cura praecipua exequendi quaeque negotia inter ipsos conclusa atque definita. Et is quidem primum constituatur Decanus, tum illi proximior tempore, atque ita servato ordine praeficiantur ceteri sibi invicem succedentes. Quod autem istius fidei atque diligentiae incumbit, id est, ut Bullas majorum Ecclesiarum, ac Monasteriorum curet concludi captae sub duarum clavium custodia, quarum alteram apud se teneat, alteram servientes armorum, reliquorum autem beneficiorum quae supplicatione impetrantur, obligationem juxta ritum Camerae accipiat. Jocalia undecumque venerint, huic postea dividenda mandantur. Iste eandem omnium vicem agens, quicquid inter Collegas, communicandum distribuendumque acceperit, libello describat, & instante fine mensis inter Collegas, ceterosque curiae officiales aequa lance partiatur.

§. 7. Sunt igitur minuta quinque, quorum distribuendi onus nostro incumbit officio, hoc ordine partienda. Primo namque minuto quoad Cameraam Apostolicam spectat in quatuor partes aequales, tres partes dominus Camerarius

De Decani officio & potestate. De qua vide etiam in bulla Pii 4. in citata rub.

De Camerarii Clericorum, & aliorum locorum in Camera rerum agenda, rum ordine. De his vide latius in bulla Pii 4. allegata in rub.

De Clerici mensarii moneere cur a occurrerit singulis mensibus. Ad qua v. de eandem Bulla Pii 4. dicta Bull. Leon. 8.

De Ministris quinque servitorum divisione, episcopus que m. o.

Abbatibus, Visitatoribus, & Reformatoribus, illorumque Correctoribus, prout ante erant subditi, subiacere & omnino subesse.

§. 3. Nos enim omnes & singulos qui preterea promotionis, seu confirmationis de se factæ huiusmodi præsumpserint rebellionis, contempionis, viltensionis aut inobedientie contra patrem Abbatem Ordinis, Visitatores, & Reformatores huiusmodi pro tempore existentes, cornua elevare, excommunicationis sententia decernimus subiacere.

§. 4. Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Monasterii & Ordinis prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis non obstantibus quibuscumque, seu si promotis & confirmatis, seu forsan promovendis, & confirmandis huiusmodi, vel quibusvis aliis communiter vel divisim à Sede Apostolica sit indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§. 5. Et insuper irritum decernimus, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Nulli ergo, &c. Si quis, &c.
Datum Ferrariæ, anno Incarnationis Dominicæ 1438. Idibus Decemb. Pont. nostri Anno octavo.

De S.R.E. Cardinalium dignitate, cæteris Ecclesiasticis dignitatibus præstantio. i.

Alia quamplura de materia Cardinalium indicabitis in consuet. 50. Sax. V. l. ossquam.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei. Venerabili viro Magistro Henrico Archiepiscopo Cantuariensi, &c.

Non mediocri dolore afficimur, cum inter fratres nostros Episcopos, seu alios Ecclesiasticos, dissidii aliquid exortum esse percepimus, tum propter malum, quod inde in populis exemplum provenit, tum quia contemptus & detractionis præbetur occasio.

§. 1. Proinde non parum audisse displicuit dissensionem illam, quam cum dilecto filio nostro Joanne tit. S. Balbinæ Presbytero Cardinali nuper tua fraternitas habuit, cum nova & insolita res ipsa sit, quæ nunc attentatur. In primis autem admiramur satis cum per 14. annos, & amplius cum dilecto filio nostro Henrico tit. S. Eusebii Presbytero Cardinali in sedendo, & in ferendis votis sine altercatione vixeris, & nullam secum super hoc prorsus habueris disceptationem, quid causæ sit, quod nunc primum in contentionem venias cum ipso Joanne Cardinali eadem prædito dignitate. Nec quidem generis regii erga ipsum Henricum ratio prætendi potest, quoniam & antequam Cardinalatus ipsam foret dignitatem adeptus, dumtaxat existens Vintoniensis Episcopus, & voce, & loco tibi cedebat, postea autem quam in Card. per fel. rec. Martinum prædecessorem nostrum assumptus est, jure tibi, & aliis antepositus fuit, & tunc antepositus. Quod si sola Cardinalatus dignitas hanc in alio prælationem operata est, cur in isto itidem non efficiet? Cum tamen ipse Archiepiscopus, ille Episcopalem obtineat dignitatem, & illius Ecclesia tuæ sit suffraganea, istius verò nullo jure subiecta.

§. 2. Illud autem de te nobis placuit ac laudamus, quod in tuæ protestationis sine sub his verbis addidisti, quod scilicet per præmissa, aut aliquid per te factum, aut dictum, & habitum, seu faciendum, dicendum, vel habendum, non intendis Sacrosanctam Romanam Ecclesiam matrem tuam, seu juramentum tuum eidem præstitum, aut Venerabilem cæterum ejusdem Ecclesiæ Cardinalium, aliquemve eorum in aliquo offendere, aut alicui honori, privilegio, prærogativæ, seu dignitati, præminentia, aut alicui alteri juri eorum, in aliquo derogare, seu juramento

Bullar. Mag. Tom. I.

in aliquo contrahere, sed quod eandem Sacrosanctam Romanam Ecclesiam cum honoribus suis omnibus, privilegiis, prærogativis, dignitatibus, præsentibus, gratiis, & aliis jurebus suis quibuscumque cum omni reverentia mantenebis, ac defendes, & ab aliis manteheri, & defendi procurabis. Per hoc plane innuere videris si hoc sit Romanæ Ecclesiæ Cardinalium jus, ut reliquos antecedit Ecclesiæ gradus, quod nobis in lite mota persistere, imò Apostolicæ Sedis stare iudicio, cujus inter alia privilegia, quæ manteneri, & defendere potest, hoc etiam est ut quibuscumque ambiguis quæstionibus, quæ in Dei Ecclesia accidunt, valeat judicare, & sua auctoritate suam imponere, quanquam longè fuisset decentius ante motam controversiam Sedem Apostolicam consulere.

§. 3. Quantum autem hæc Cardinalatus dignitas sit sublimis, & aliis excellentior, & ita hæcenus in Ecclesia reputata, si ejus officium, ac Sanctorum Patrum statuta, & consuetudinem tam apud hanc Sedem, quam generalia Concilia semper observatam, sciveris diligenter scrutari, facile tibi innotescet.

§. 4. Quippe etsi hujus dignitatis nomen quod modo in usu est, ab initio primitivæ Ecclesiæ non ita expressum fuit, officium tamen ipsum à B. Petro, ejusque successoribus institutum evidenter invenies. Imò, ut inquit Innocentius Tertius ex veteri testamento jussu Dei traxit originem, asserit enim id quod Deuteron. 17. dicitur, ut pro difficultate, & ambiguitate iudicii accedatur ad Sacerdotes Levitici generis, & iudicem, qui fuerit illo tempore, & obediatur ipsorum iudicio, qui præ sunt loco, quem Dominus elegerit, de summo Pontifice intelligendum esse, & fratribus ejus, id est S.R.E. Cardinalibus, qui ei jure Levitico in executione Sacerdotalis officii coadjutores existunt. Itaque & ab exordio Ecclesiæ, sicut & hodie, Summis Pontificibus in regenda gubernandaque universali Ecclesia assistebant. Et ut ex Concilio Stephani Papæ colligitur dicentis: Oportebat ut hæc Sacrosancta Domina Romana Ecclesia, juxta quod à B. Petro, & ejus successoribus institutum est, rite ordinaretur, & in Apostolatus culmine unus de Cardinalibus presbyteris, aut Diaconis consecraretur, datur manifestè intelligi, hos fratres nostros qui inter Cardinales locantur, tempore B. Petri extitisse.

§. 5. In confinio autem Nicæni Concilii B. Sylvester, qui cæpit Ecclesiam regere anno Incarnationis Dominicæ 330. vel circiter, in Synodo generali congregatis præsidens, hos coadjutores suos nuncupavit Cardinales, & magno admodum privilegio insignivit, quales nullus Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in canonibus habere reperitur, ut videlicet sine plurima testium multitudine damnari non debeant. Nec sine mysterio triplex ordo in fratrum nostrorum collegio à Sanctis nostris prædecessoribus institutus est. Nam cum summus Pontifex vices Dei gerat in terris, decuit quemadmodum Moysi præceptum fuit, ut omnia ad exemplum faceret, sicut ei ostensum erat in Monte, quod ad instar illius celestis Hierarchiæ in hac nostra Ecclesia tres constituerentur Ordines assistentium Papæ, qui purgantium, illuminantium, & perficientium fungerentur officio, veluti sunt Diaconi, Presbyteri, & Episcopi Cardinales. Decuit etiam cum summus Pontifex Christus repræsentet personam ut quemadmodum Christo conversanti in terris assistebant Apostoli, ita etiam Cardinalium cæterus Apostolicum repræsentans, coram Papa assisteret, reliqui verò Episcopi ubique diffusi, Apostolos repræsentant ad prædicandum per orbem missos.

§. 6. Ipsos præterea Cardinales pro honoris, ac dignitatis eminentia, partem sui corporis Summi Pontifices appellant. Ex quo sine ulla dubitatione ostenditur, post caput Ecclesiæ, quod est Papa, cõtigua sui corporis membris, qui sunt fratres ejus Cardinales præ cæteris Ecclesiæ membris ac partibus honorari debere, adeo quidem ut sacris canonibus sancitum sit, eos qui in Cardinalem manus iniecerint violentas, aut fugarint, aut insequuti fuerint, seu ad hoc dederint consilium, vel favorem, criminis læsæ Majestatis reos, maximis & multiplicibus pœnis esse plectendos, ac si ipsi Apostolici throni violaverint majestatem, quod in ipsos, qui Patriarchas, Archiepiscopos

Cardinalatus itaque dignitatem carere in Eccl. in sublimiori dignitate affirmat ex multis...

B. Petrus videri officium instituit, & iussu Dei ad exordium Ecclesiæ originem traxit...

Papa ex aliis or. in Conc. Ni. non appellatur, sed ab his testibus multitudinem ad nominari non valent...

M. ubi B. Petrus est in numerum, autur, & que assistentibus, & omnia ista in ista r. b. indicantur...

irrationabilis, quia per eam dignitas confunderetur Superiorum Magistratum, turbationemque pareret in quolibet reipublice statu. Nam juxta Canones universos non posset alia ratione subsistere, nisi eam hujusmodi magnus differentie ordo servaret Ecclesiasticus, quia confunderetur ordo, si cuique sua dignitas non servaretur, quamvis ut predictum est, ex frequentibus actibus 40. annorum spatio usitatis, contraria potius in Regno Anglie consuetudo firmata sit.

§. 16. Hortamur itaque te venerabilis frater, & volumus, ut predictis rationibus, ac nostrorum predecessorum ordinationi atque Ecclesie universalis observantiae penitus acquiescas, sicut pro tua prudentia, & devotione quam ad Romanam Ecclesiam, & nos semper habuisti, te facturum speramus. In reliquis vero, sive tuam Ecclesiam, sive personam concernentibus, quae nec rationi, aut honestati derogent, pro magna, qua te omni tempore complexi sumus, ac complectimur charitate, nos semper propitios experieris.

Datum Florentinae Pontificatus nostri Anno Octavo.

VI. Monachi professi Ordinis Cisterciensis Monachorum S. Bened. & ad alium quam Carthusiano unum Ordinem transire prohibentur.

Hoc idem vetuit Nicol. V. die 9. Aprilis 1448. cujus bullam uti simpliciter confirmatoriam consulto pratermissi.

Alia de hoc Ordine scripti sup. in Paschal. 11. const. 1. Desiderium.

ANNO D. EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad futuram rei memoriam.

Regularem vitam professis sic decet omnem vagandi materiam, omnemque inquietudinis causam amputare, quod in eorum vocatione persistant, ac sedulum, & devotum Altissimo exhibeant famulatum.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Patris Abbatis Monasterii Cisterciensis, Cabilon. dioc. & aliorum Cisterciensis Ordinis Abbatum exhibita nobis nuper petitio continebat, quod nonnulli monachi dicti Ordinis, alii videlicet melioris frugis sicut colore, alii vero ut jugum obedientiae, & salutaris medicinae effugiant discipulnam, ad alios regulares Ordines se divertunt, & ut in illis remanere liberè possint, licentiam Apostolicæ Sedis in exquisitis coloribus satagunt obtinere.

§. 2. Nos igitur quorum interest animarum providere salutem, & hujusmodi salubre remedium adhibere, eorumdem patris & Abbatum supplicationibus inclinati, harum serie decernimus & etiam ordinamus, quod nullus Ordinis præfati professus ad alium quemcumque præterquam Carthusiensem Ordinem, etiam prætextu literarum Majoris penitentiarii nostri, etiam in illis plena & expressa de præsentibus mentio habeatur, absque ejusdem patris Abbatis licentia speciali causam rationabilem & urgentem, quare licentia hujusmodi concedi debeat, nobis & successoribus nostris Romanis Pontificibus expressè & specificè allegantis, audeat vel præsumat quomodolibet se transferre.

§. 3. Decernentes nihilominus contrafacientes eosdem correctioni sui Abbatis & dicti Ordinis omnino subesse, eosque transeuntes, & Abbates eorum, ipsi ad alium præterquam dictum Ordinem Carthusiensem transeundi licentiam concedentes, ipso facto excommunicationis sententiae subjacere.

§. 4. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, ac indulgiis quavis auctoritate concessis vel concedendis, quæ quoad hoc nullius existant firmitatis, & aliis contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c. si quis, &c.

Dat. Florentinae Anno Incarnationis Dominicæ 1439. decimo sexto Kalendas Martii, Pontificatus nostri Anno octavo.

Bullar. Mag. Tom. 1.

Concordia Ecclesie Græcæ, & Latinæ, cum definitione quorundam articulorum Catholicæ fidei in quibus dissidebant, Primatusque Romani Pontificis, & Ordinis Patriarcharum.

Alia de Græcis, indicavi supra in const. 14. Innoc. IV. Sub Catholica, ibi videas.

Alias duas concordias hoc ferè tempore Deus sanctæ suæ Ecclesie concessit, alteram scilicet Armenorum, alteram verò Jacobinorum, ut infra in const. 19. Exultate, & const. 23. cantate.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. Consentiente ad infra scripta charissimo in Christo filio nostro Joanne Palaeologo Romanorum Imperatore Illustri, & Locum tenentibus venerabilium fratrum nostrorum Patriarcharum, & ceteris orientalem Ecclesiam representantibus.

Letentur Caeli & exultet terra. Sublatus est enim de medio paries, qui occidentalem, orientalemque dividebat Ecclesiam, & pax atque concordia rediit, illo angulari lapide Christo, qui fecit utraque unum, vinculo fortissimo charitatis & pacis utrumque jungente parietem, & perpetuæ unitatis fœdere copulante ac continente, postquam longam mœroris nebulam, & dissidii diuturnam atram nigramque caliginem, serenum omnibus unionis optatæ jubar illuxit. Gaudeat & mater Ecclesia, quæ filios suos hæcenus invicem dissidentes, jam videt in unitatem, pacemque rediisse, & quæ antea in eorum separatione amarissimè flebat, ex ipsorum modo mira concordia, cum ineffabili gaudio omnipotenti Deo gratias referat. Cuncti gratulentur fideles ubique per orbem, & qui Christiano censentur nomine, matri Catholicæ Ecclesie collætentur. Ecce enim occidentales orientalesque Patres, post longissimum dissensionis, atque discordiæ tempus, se maris ac terræ periculis exponentes, omnibusque superatis laboribus, ad hoc sacrum Oecumenicum Concilium, desiderio sacratissimæ unionis, & antiquæ charitatis redintegrandæ gratia, læti, alacresque convenerunt, & intentione sua nequaquam frustrati sunt. Post longam enim, laboriosamque indaginem, tandem Spiritus sancti clementia ipsam optatissimam & sanctissimam unionem consecuti sunt. Quis igitur dignas omnipotentis Dei beneficium gratias referre sufficiat? quis tantas divinæ misericordiae divitias non obstupescat? cujus vel ferreum pectus tantæ supernæ pietatis magnitudo non molliat? Sunt ista prorsus divina opera, non humanæ fragilitatis inventa, atque ideo eximia cum veneratione suscipienda, & divinis laudibus prosequenda. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio, Christe fons misericordiarum, qui tantum boni sponse tuæ Catholicæ Ecclesie contulisti, atque in generatione nostra tuæ pietatis miracula demonstrasti, ut enarrent omnes mirabilia tua. Magnum siquidem divinumque munus nobis Deus largitus est qui oculis vidimus quod ante nos multi, cum valde cupierint, aspicere nequiverunt.

§. 1. Convenientes enim Latini & Græci in hac sacrosancta Oecumenica Synodo, magno studio invicem usi sunt, ut inter alia etiam articulus ille de divina Spiritus sancti processione, summa cum diligentia & assidua inquisitione discuteretur. Prolatis verò testimoniis ex divinis scripturis, plurimisque auctoritatibus sanctorum Doctorum orientalium & occidentalium, aliquibus quidem ex Patre & Filio, quibusdam verò ex Patre per Filium procedere dicentibus Spiritum sanctum, & eandem intelligentiam aspicientibus omnibus sub diversis vocabulis, Græci quidem asseruerunt quod id quod dicunt Spiritum sanctum ex Patre procedere, non hac mente profertur, ut excludant filium, sed quia eis videbatur, ut aiunt, Latinos asserere Spiritum sanctum ex Patre & Filio procedere tanquam ex duobus principiis, & duabus spirationibus, ideo abstinerunt à dicendo, quod Spiritus sanctus à Patre procedat & Filio. Latini verò affirmaverunt

Latina exprimitur & laudes Deo referuntur de concordia facta. inter Latinam Ecclesiam & Græcam dissidentes super articulo sic recensiti.

Pro qua concordia habentur celebratum fuit Concil. Florentinum.

verunt non se hac mente dicere Spiritum sanctum ex Patre, Filioque procedere, ut excludant Patrem, quin fons atque principium totius Deitatis, Filii scilicet, ac Spiritus sancti, aut quod id quod Spiritus sanctus procedit ex Filio, Filius à Patre non habeat, sive quod duo ponant principia, seu duas spirationes; sed unum tantum asserant esse principium, unicamque spirationem Spiritus sancti, prout hæcenus asseruerunt. Et cum ex his omnibus unus & idem eliciatur veritatis sensus, tandem in infrascriptam, & sanctam Deo amabilem eodem sensu eademque mente unionem unanimiter concordarunt & consenserunt.

Definitiones
et rectorum
Fidel.

Artic. 1.

§. 2. In nomine igitur sanctæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus sancti, hoc sacro universali approbante Florentino Concilio, definimus, ut hæc fidei veritas ab omnibus Christianis credatur & suscipiatur, sicque omnes profiteantur.

Artic. 2.

§. 3. Quod Spiritus sanctus ex Patre, & Filio æternaliter est, & essentiam suam, suumque esse subsistens habet ex Patre simul & Filio, & ex utroque æternaliter, tanquam ab uno principio, & unica spiratione procedit. Declarantes quod sancti Doctores, & Patres dicunt ex Patre per Filium procedere Spiritum sanctum, ad hanc intelligentiam tendit, ut per hoc significetur Filium quoque esse secundum Græcos quidem causam; secundum Latinos verò, principium subsistentiæ Spiritus sancti, sicut & Patrem. Et quoniam omnia quæ Patris sunt, Pater ipse unigenito Filio suo gignendo dedit, præter esse Patrem, hoc ipsum quod Spiritus sanctus procedit ex Filio, ipse Filius à Patre æternaliter genitus est. Definimus in super explicationem verborum illorum, Filioque, veritatis declarandæ gratia, & imminente tunc necessitate, licite, ac rationabiliter Symbolo fuisse appositam.

Artic. 3.

§. 4. Item in azymo sive fermentato pane triticeo, corpus CHRISTI veraciter confici: Sacerdotesque in altero ipsorum Domini corpus conficere debere, unumquemque scilicet juxta suæ Ecclesiæ, sive Occidentalis sive Orientalis consuetudinem.

Artic. 4.

§. 5. Item si verè poenitentes in Dei charitate decesserint, antequam dignis poenitentia fructibus de commissis satisfecerint, & omnis eorum animas poenis Purgatorii post mortem purgari: & ut à poenis hujusmodi releventur, & prodesse eis fidelium vivorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, & elemosynas, & alia pietatis officia, quæ à fidelibus pro aliis fidelibus fieri consueverunt secundum Ecclesiæ instituta.

Artic. 5.

§. 6. Illorumque animas qui post baptismum susceptum nullam omnino peccati maculam incurrerunt, illas etiam quæ post contractam peccati maculam, vel in suis corporibus, vel eisdem exuta corporibus (prout superius dictum est) sunt purgata in cælum mox recipi, & Intueri clarè ipsum Deum trinum, & unum sicuti est, pro meritum tamen diversitate aliam alia perfectius.

Artic. 6.

§. 7. Illorum autem animas qui in actuali mortali peccato, vel solo originali decedunt, mox in Infernum descendere, poenis tamen disparibus puniendas.

Artic. 7.

§. 8. Item definimus, Sanctam Apostolicam Sedem, & Romanum Pontificem in universum orbem tenere primatum, & ipsum Pontificem Romanum successorem esse B. Petri Principis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesiæ caput, & omnium Christianorum patrem, ac doctorem existere, & ipsi in B. Petro, pacendi, regendi, ac gubernandi universalem Ecclesiam à D. N. JESU CHRISTO plenam potestatem traditam esse, quemadmodum etiam in gestis œcumenicorum Conciliorum, & in sacris Canonibus continetur.

Artic. 8.

§. 9. Renovantes insuper ordinem traditum in Canonibus cæterorum venerabilium Patriarcharum, ut Patriarcha Constantinopolitanus secundus sit post sanctissimum Romanum Pontificem, tertius verò Alexandrinus, quartus autem Antiochenus, & quintus Hierosolymitanus; salvis videlicet omnibus privilegiis, & juribus eorum.

Artic. 9.

Dat. Florentinæ in sessione publica Synodali, solemniter in Ecclesia majori celebrata, anno Incarnationis Dominicæ 1439. pridie Nonas Julii, Pontificatus nostri Anno ix.

Ego Eugenius Cathol. Ecclesiæ Episcopus, ita definiens subscripsi.

Adjutor & protector meus es tu Domine, ne derelinquas me.

Ego Antonius Episcopus Ostiensis, Card. Bononiensis, supradictas definitiones veras & Catholicas esse affirmo, & me illis subscripsi.

Ego Berenda Episcopus Portuensis, Cardinalis Placentinus, supradictas definitiones veras, & Catholicas esse affirmo, & subscripsi.

Ego N. tituli S. Crucis, presb. Card. supradictis definitionibus tanquam veris, & Catholicis subscripsi.

Ego F. tituli S. Clementis, presbyter Cardinalis, supradictis definitionibus me subscripsi.

Ego A. tit. S. Marci, presb. Card. subscripsi.

Ego Jul. tit. S. Sabinæ, presb. Card. me subscripsi.

Ego Prosper tit. S. Georgii ad Velum aureum, Diaconus Cardinalis de Columna subscripsi.

Ego Dominicus S. Mariæ in Via lata, S. R. E. Diaconus Card. subscripsi.

Exemptio Sororum sive Monialium Ordinis B. Claræ, à jurisdictione, & superioritate Ordinariorum, & aliorum quorumcumque. Et à solutione pedagiorum, & quarumlibet contributionum.

Habent hæc Sorores, nedum istas, sed alias exemptiones, ut inf. in Pii IV. const. 5. De statu, cum ibi notandis.

Hujus Ordinis duæ sunt regulæ, quarum primam vide sup. in const. 12. Innoc. IV. Solet, ubi notavi. Alteram verò attende in const. 7. Urb. IV. Beata.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

LIcèt Romanus Pontifex omnes religiones, & religio-
sas personas, earumque Monasteria, sive loca, affluo
benignitatis affectu prosequi consueverit, illa tamen spe-
cialius sibi subdit, ac à cujuscumque alterius jurisdictione,
onerumque quorumcumque subjectione, & solutione
libera facit penitus, & exempta, quæ majoribus oppres-
sionibus, exactionibusque gravata noscuntur.

§. 1. Exhibita quidem nobis nuper pro parte dilectarum in Christo filiarum Abbatissarum, & Conventuum, universonum Monasteriorum S. Damiani, ac Minoritarum, & S. Claræ Ordinis ejusdem Sanctæ sub Generalis Ministri, aliorumque officialium Ordinis fratrum Minorum cura ubilibet constitutarum, petitio continebat, quod ob varias decimarum, & charitativorum subsidiorum, aliorumque onerum impositiones, tam pro Romanæ Ecclesiæ, suorumque Legatorum, & Nuntiorum incumben-
tibus quam pro honorandis Regibus, ac Principibus, ac
Communitatum subventionibus, Apostolica auctoritate hæcenus ordinatas, constitutas, atque decretas, necnon gabellas, pedagia, & gravamina, aliaque onera realia per potestates, Rectores, atque regimina secularia factas, impositas, & illatas, petitionesque & exactiones, quæ ratione fructuum, qui in eorundem Monasteriorum, & locorum agris, & possessionibus intra nonnullarum, cum cura & sine cura, ecclesiarum limites consistentibus colliguntur, à nonnullis illarum Rectoribus, & beneficiatis factæ sunt hæcenus, & fiunt etiam de præfenti, Abbatissarum, Conventuum, Moniales, Monasteria, & loca hujusmodi in tantam paupertatem, inopiamque venerunt, quod pia eorum vota exolvere non valentes, in Monasteriis, & locis ipsis divinus cultus est adeo diminutus, quod nisi provideatur celeriter, verisimiliter formidatur in eis extinctio observantiæ regularis. Quare pro parte Abbatissarum, & Conventuum prædictarum nobis fuit humiliter suppli

supplicatum, ut providere eis, & eisdem Monasteriis, sive locis super hoc de opportuno remedio dignemur.

§. 2. Nos igitur qui ad eosdem Fratrum Minorum, & S. Claræ Ordines specialem gerimus devotionis affectum, piæ mem. Nicolai Quarti, Bonifacii octavi, Joannis Vigessimisecundi, Clementis Tertii, Alexandri Quarti, & Benedicti Undecimi prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, earundem Abbatissarum, & Conventuum, necnon dilecti filii Guillelmi de Casali, ejusdem Fratrum Minorum Ordinis Generalis Ministri sacræ pagine professoris, nobis super hoc humiliter supplicantis, in hac parte supplicationibus inclinati, ut in eisdem Monasteriis eo devotius divinis laudibus intendatur, quo personæ in illis vacantes studio piæ vitæ potiori fuerint immunitatis privilegio communitæ, Abbatissas, Conventus, Moniales, Monasteria, atque loca hujusmodi cum omnibus juribus, & pertinentiis, ac bonis eorundem mobilibus, & immobilibus quibuscumque, tam præsentibus, quam futuris, ab omni jurisdictione, dominio, potestate quorumcumque Legatorum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Nuntiorum, & aliorum quorumcumque Ordinariorum Judicum ad instar præfatorum Pontificum concessorum privilegiorum, quæ hic haberi volumus pro sufficienter expressis, auctoritate Apostolica ex certa scientia, tenore præsentium prorsus eximimus, & perpetuo liberamus, ac sub B. Petri, & Sedis Apostolicæ protectione suscipimus, atque nostra, illaque nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus canonicè intransibus, & dictæ Sedi duntaxat immediate volumus subiacere. Ita quod Legati, & Nuntii dictæ Sedis, ac Judices præfati, aut alia quævis persona, sæcularis vel regularis, Ecclesiastica, vel mundana, quacumque fulgeat dignitate, nullas in Abbatissas, Conventus, Moniales, Monasteria, sive loca hujusmodi, utpotè prorsus exempta, possint excommunicationis, vel interdicti sententias promulgare, vel jurisdictionem, dominium, aut potestatem aliquam exercere, ratione delicti, contractus, aut rei de qua ageretur, ubicumque committatur delictum, ineatur contractus, aut res ipsa consistat.

§. 3. Quinimò Abbatissas, Conventus, & Moniales easdem cum earum Monasteriis, atque locis perpetuo exemptas esse volumus, immunes, & liberas, & ab omni decimarum, subsidiorum, gabellarum, pedagiorum, fructuum, & aliorum hujusmodi solutione, contributione, responsione, & aliis quibuscumque, sel. rec. Innocentii Papæ IV. prædecessoris nostri, & aliis quibuscumque constitutionibus, & privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis specialibus, & generalibus, locorum Ordinariis, vel aliis quibuscumque, & quovis modo concessis, & in posterum concedendis, necnon statutis, consuetudinibus, & ordinationibus Monasteriorum, locorum, & Ordinum prædictorum, ac obligationibus, promissionibus, & solutionibus per easdem Abbatissas, Conventus, & Moniales hæcenus forsan factis, contrariis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis non obstantibus.

§. 4. Mandantes omnibus, & singulis Legatis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Ordinariis, Rectoribus, & aliis supradictis, cujusvis ordinis, gradus, status, & conditionis existant, etiam si Cardinalatus præfulgeant dignitate, ne Abbatissas, Conventus, Monasteria, & loca hujusmodi super præmissis, & circa ea impetant, aut quomodolibet molestant, quinimò nec sinant ab aliis, quantum in eis fuerit, quomodolibet molestari, etiam per literas Apostolicas sub quavis forma, vel expressione verborum confectas, seu conficiendas in posterum, & etiam si literæ ipsæ de eisdem Monasteriis, Abbatissis, Prioribus, Conventibus, Ordinibus, & Religione, ac privilegiis, & indultis ipsarum, & de præfati indulto, plenam, & expressam facerent mentionem, ac etiam si in eisdem literis concessis, & concedendis clausulæ infra scriptæ, videlicet quod omnes personæ Ecclesiasticæ, sæculares, & Religiosæ, exemptæ, & non exemptæ, ad præstationem, seu solutionem decimarum, collectarum, talliarum, subsidiorum, procurationum, angariarum, ac aliarum quarumlibet exactionum, quocumque nomine nun-

cupentur, seu ad contribuendum in eis compelli valeant.

§. 5. Non obstantibus si dilectis in Christo filiabus, Abbatissis, & Conventibus dictorum Monasteriorum, & ipsi universis Monasteriis, vel Ordini seu Religioni ipsarum, in specie, vel in genere, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim à Sede Apostolica sit indultum, quod ad solutionem, seu præstationem decimarum, collectarum, talliarum, subsidiorum, procurationum, & aliarum impositionum hujusmodi, seu ad contribuendum in eis minimè tenerentur, & ad id compelli, aut quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, quæ de indulto hujusmodi, & toto tenore ipsius plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum non facerent mentionem, sive quibuslibet privilegiis, eis vel quibuscumque personis, locis, vel Ordinariis à præfata Sede concessis, vel concedendis, de quibus oporteret in dictis literis specialem fieri mentionem, & per quæ effectus literarum ipsarum quomodolibet impediri videret, vel etiam retardari, vel aliæ quæcumque, & qualescumque clausulæ prædictis similes, vel dissimiles, sub quocumque tenore, vel expressione verborum insertæ fuerint, quæ constitutioni, & ordinationi nostris hujusmodi possent in aliquo derogare, compelli possint invictæ. Decernentes ex nunc omnes excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententias, ac quoscumque processus, quascumque personas continentes, quos, vel quas, adversus Abbatissas, Conventus, Moniales, Monasteria, loca, & bona prædicta, contra tenorem, & formam exemptionis hujusmodi quomodolibet haberi contigerit, seu etiam promulgari, irritos & inanes, ac nullius existere roboris vel momenti.

§. 6. Per hoc autem dilectis filiis Generali Ministro, & aliis Ordinis Minorum hujusmodi pro tempore existentibus officialibus, nullum, quin omnem quam hæcenus habuerunt, & de præfati habent curam, dispositionem, & quamlibet aliam ordinationem Abbatiarum, Conventuum, Monasteriorum, & locorum prædictorum, liberè & licitè valeant exercere, nolumus præjudicium generari.

Nulli ergo, &c.
Dat. Florentiæ, Anno Incarnationis Dominicæ 1438. Idibus Augusti, Pontificatus nostri Anno nono.

Contraria omnibus derogant

Ordinis Fratrum Minorum non superioritatem præstat

D. P. A. 9. die 13. Aug.

Concordia Armenorum cum Sancta Romana Ecclesia, & declaratio articulorum septem novæ legis Sacramenta, & pleraque alia concernentium. XIX.

Juxta ejusmodi concordiam inita fuit etiam unio Jacobinorum, ut mox infra habetur in const. 23. Cantate.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1439.

Exultate Deo adjutori nostro, jubilate Deo Jacob, omnes qui ubique nomine censemini Christiano. Ecce enim iterum recordatus Dominus misericordiæ suæ, alium dissidii lapidem, non gentis & amplius inveteratum annis, de Ecclesia sua auferre dignatus est, & qui facit concordiam in sublimibus, & per quem in terra pax est hominibus bonæ voluntatis, optatissimam Armenorum unionem sua ineffabili miseratione concessit. Benedictus Deus, & Pater Domini nostri JESU CHRISTI, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Intuens namque piissimus Dominus Ecclesiam suam, modo ab his qui foris sunt, modo ab his qui intra, non parvis agitari turbibus, ut inter ipsas respirare angustias, & ad resistendum fortior assurgere valeat, multis eam quotidie modis consolari, & roborare dignatur.

Exultatio, cum gratia ad ne omnipotens Deus.

§. 1. Nam & pridem magnam illam Græcorum unionem, multas longè lateque continentium nationes, & linguas; hodie verò hanc ipsam Armenici populi, qui

Quia in die Ecclesia Latina & Græca scilicet est usque

In praed. bul-
la habetur. &
modò etiam
Armenorum,
ut sequitur.

per Septentrionem, & Orientem in magna copia diffusus est in eodem fidei & charitatis vinculo, cum Sede Apostolica stabilivit. Hæc profecto tam magna, & mira sunt divinæ pietatis beneficia, ut non solum pro utroque, sed ne quidem pro altero satis dignas suæ majestati referre gratias possit intellectus humanus. Quis non vehementer admiretur, uno eodemque tam brevi tempore duo sic præclara, & sæculis desiderata opera, in hoc sacro Concilio fuisse tam feliciter consummata? Verè à Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris. Quomodo enim hominum prudentia, vel industria, nisi gratia Dei & cœpisset, & perfecisset, has tantas & tales res explere potuisset? Laudemus jugiter, & toto corde benedicamus Dominum, qui fecit mirabilia magna solus, ipsique psallamus spiritu, psallamus & mente, oreque & opere, quantum sinit humana fragilitas, pro tantisque muneribus gratias agamus, orantes & obsecrantes, ut quemadmodum ipsi Græci, atque Armeni unum cum Ecclesia Romana efficiunt, ita fiant & cæteræ nationes, præsertim Christi charactere insignitæ, & totus denique Populus Christianus omnibus odiis bellisque extinctis, mutua invicem pacè, & fraterna charitate quiescat & gaudeat.

Armenorum
laudes.

§. 2. Ipsos autem Armenos magis laudum preconiis dignos esse meritò censemus. Ut primum essent à nobis ad Synodum accessit sunt, tanquam Ecclesiasticæ avidi unitatis, spectabiles, devotos & doctos Oratores suos cum sufficienti mandato, de suscipiendo videlicet quicquid Spiritus sanctus hanc sanctam Synodum illustraverit, ex remotissimis regionibus per multos labores marisque pericula, ad nos & hoc sacrum Concilium destinaverunt.

Huius Pontifi-
catus cura.

§. 3. Nos verò tota mente, ut nostrum pastorale decebat officium, cupientes tam sanctum perficere opus, sæpè cum ipsis Oratoribus de hac sancta unione contulimus, & ne vel parva huic sanctæ rei dilatio fieret, deputavimus de omni statu huius sacri Concilii viros juris divini, & humani doctissimos, qui cum omni cura, studioque & diligentia rem istam cum istis pertractarent Oratoribus, ab eis accuratè inquirentes eorum fidem, tam circa divinæ unitatem essentiam, & divinarum personarum Trinitatem, quam Domini nostri Jesu Christi humanitatem, & septem Ecclesiæ Sacramenta & alia ad fidem orthodoxam, & ritus universalis Ecclesiæ pertinentia.

Unio facta
est, pro cuius
stabilimento
compendium
Armenis dan-
tur ab ipso
Pontif. sacro
approbavit.
Concilio Fl-
rentino.

§. 4. Multis itaque adhibitis disputationibus, collo- cationibus, & tractatibus, postque non mediocrem ter- minorum inspectionem, quæ ex sanctis Ecclesiæ Patribus, & Doctoribus deducta sunt, & earum de quibus agebatur rerum discussionem, tandem expedire judicavimus, ne ulla in futurum de fidei veritate apud ipsos Arme- nos hæsitatio esse valeat, atque idem per omnia sapiant cum Sede Apostolica, unioque ipsa stabilis, & perpetua sine ullo scrupulo perseveret, ut sub quodam brevi com- pendio orthodoxæ fidei veritatem, quam super præmissis Romana profitetur Ecclesia, per hoc decretum, sacro hoc approbante Florentino Concilio, ipsis oratoribus ad hoc etiam consentientibus traderemus.

De Symbolo.

§. 5. In primis ergo damus eis Sanctum Symbolum, à centum quinquaginta Episcopis in œcumenico Con- stantinopolitano Concilio editum, cum illa additione: Filioque, ipsi Symbolo declarandæ veritatis gratia, & urgente necessitate, licitè & rationabiliter apposta, cujus talis est tenor. Credo in unum Deum, &c. hoc autem san- ctum Symbolum, sicut apud Latinos mos est, ita decer- nimus per omnes Armenorum Ecclesias intra Missarum solemnias singulis saltem dominicis diebus, & majoribus festivitatibus decantari, vel legi.

Quibus na-
turi in una
Christi per-
sona.

§. 6. Secundò tradimus eis definitionem quarti uni- versalis Concilii Chalcedonenis, in quinto postea & sexto universalibus Conciliis renovatam, de duabus na- turis in una Christi persona, cujus tenor talis est: Suffi- ceret quidem sapiens hoc & salutare divinæ gratiæ Sym- bolum ad plenam cognitionem ac confirmationem pie- tatis. De Patre enim, & Filio, & Spiritu sancto perfectio- nem docet, & Domini humanitatem fideliter accipientibus repræsentat. Sed quoniam hi qui conantur reproba- re prædicationem veritatis per proprias hæreses, novas voces genuerunt, & hi quidem præsumentes corruppe-

re mysterium dispensationis Domini, quæ propter nos facta est: alii verò introducentes confusionem permix- tionemque, & stultè cor fingentes unam esse naturam car- nis, & Deitatis, & portentose dicentes passibilem unige- niti divinam naturam: ob hoc volens claudere illis om- nem machinationem contra veritatem, præsens nunc san- cta & magna atque universalis Synodus prædicationem hanc docens ab initio immobilem, decrevit ante omnia fidem trecentorum decem & octo Sanctorum patrum manere irrefragabilem, & posteriore tempore propter il- los quidem qui pugnant adversum Spiritum sanctum, corroborat doctrinam de substantia Spiritus, traditam à patribus centum quinquaginta apud Constantinopolim congregatis, quam illi omnibus notam fecerunt, non quasi inferentes, quod aliquid minus esset in præceden- tibus, sed eorum intellectum de Spiritu sancto Scriptura- rum testimoniis declarantes, adversus eos qui domina- tionem ejus respuere tentaverunt. Propter illos autem qui moluntur corrumpere dispensationis mysterium, & impudenter delirant, dicentes, purum hominem esse illum qui ex Sancta MARIA Virgine natus est, suscipit Episto- las synodicas beati Cyrilli quondam Præfulis Ecclesiæ Alexandrinæ ad Nestorium, & ad Orientales, congruas existentes ad convincendas Nestorii vesanas, & ad inter- pretationem eorum, qui salutatis Symboli mentem pio zelo nosse desiderant. Quibus etiam consequentissimè epistolam coaptavit magnæ & senioris Urbis Romæ Præfulis beatissimi ac sanctissimi Leonis Papæ, quæ scri- pta est ad sanctæ memoriæ Archiepiscopum Flavianum, ad perimendam Eutychis malam intelligentiam, utpote congruentem illius magni Petri confessioni, & existen- tem nobis quandam columnam communem adversus prava dogmata, & ad confirmationem rectorum dogma- tum. His namque qui in duos filios dispensationis divi- næ mysterium discernere nituntur, obstitit, & illos qui passibilem deitatem unigeniti ausi sunt dicere, à sacro cœtu expellit, & his qui in duabus naturis Christi tem- peramentum aut confusionem exquirunt, resistit: & eos qui dicunt, servi formam, quam ex nobis assumpsit, cœle- stem esse, aut alterius alicujus substantiæ, ut dementes abjicit: & qui duas quidem ante unionem naturas Domini fabulantur, unam verò post unionem confingunt, anathematizat. Sequentes igitur sanctos Patres, unum eundemque confiteri filium Dominum nostrum JESUM CHRISTUM consonanter omnes docemus, eundem perfe- ctum in Deitate, eundem perfectum in humanitate, Deum verè, & hominem verè, eundem ex anima rationali, & corpore, consubstantiali Patri secundum Deitatem, & consubstantiali nobis eundem secundum humanita- tem, per omnia nobis similem absque peccato, ante sæ- cula quidem de Patre genitum secundum Deitatem, in novissimis autem diebus eundem propter nos & propter salutem nostram ex MARIA Virgine Dei genitricis secundum humanitatem, unum eundemque Christum ve- rum Filium Dominum unigenitum in duabus naturis in- confuse, immutabiliter, indivise, inseparabiliter agnos- cendum, nusquam sublata differentia naturarum propter unionem, magisque salva proprietate utriusque natu- ræ, & in unam personam atque substantiam concurren- te, non in duas personas partitum, sive divisum, sed unum, & eundem Filium unigenitum, Deum verum Dominum JESUM CHRISTUM, sicut ante Prophetæ de eo, & ipse nos JESUS CHRISTUS erudit, & Sanctorum Patrum nobis tradidit Symbolum.

§. 7. Tertio definitionem de duabus voluntatibus, duabusque Christi operationibus in prædicto sexto Con- cilio promulgatam, cujus tenor talis est: Sufficeret qui- dem, & reliqua, quæ ipsa definitione Concilii Chalcedo- nenis superius enarrata, sequuntur usque ad finem, post quem sequitur in hunc modum: Et duas natura- les voluntates in eo, & duas naturales operatio- nes indivise, inconvertibiliter, inseparabiliter, in- confuse, secundum Sanctorum Patrum doctrinam adæque prædicamus, & duas naturales voluntates non contrarias, juxta quod impii asseruerunt hæretici, sed se- quentem humanam ejus voluntatem, & non resistentem, vel reluctantem; sed potius & subjectam divinæ ejus atque

Quibus
naturis
operatio-

neque omnipotenti voluntati. Operatur enim carnis voluntatem non veri, subiecti vero voluntati divinae juxta sapientissimum Athanasium. Sicut enim ejus caro, Dei verbi dicitur & est, ita & naturalis carnis ejus voluntas, propria Dei verbi dicitur & est, sicut ipse ait: Quia descendendi de caelo, non ut faciam voluntatem meam, sed ejus qui misit me, patris, suam propriam dicens voluntatem, quae erat carnis ejus. Nam & caro propria ejus facta est. Quomodo enim sanctissima atque immaculata anima ejus caro, deificata est, non est perempta, sed in proprio sui statu, & ratione permanenti & humana ejus voluntas deificata est, non est perempta, salvata est autem magis secundum deiloquium Gregorium dicentem: Nam velle illius qui in Salvatore intelligitur, non est contrarium Deo, deificatum est totum, duas enim naturales operationes indivise, inconvertibiliter, inconfuse, inseparabiliter in eodem Domino Jesu Christo vero Deo modo glorificamus, hoc est divinam operationem, & humanam operationem secundum divinum praedicatorum Leonem aperte asserentem. Agit enim utraque forma cum alterius communiione, quod proprium est, verbo scilicet operante quod verbi est, & carne exequente quod carnis: nec enim in quoquam unam dabitur naturalem operationem Dei, & creaturam, ut neque quod creatum est, in divinam educamus essentiam, neque quod eximum est divinae naturae, ad competentem creaturis locum dejiciamus. Unius enim, & ejusdem tam miracula, quam passiones cognoscimus, secundum aliud, & aliud earum ex quibus est naturarum, & in quibus habere esse, sicut admirabilis inquit Cyrillus. Undique igitur in confusum, atque indivisum conservantes unum sanctae Trinitatis, brevi voce cuncta proferimus: & post incarnationem, Dominum nostrum Jesum Christum verum Deum esse credentes, asserimus duas ejus esse naturas, in una ejus radiante substantia, in qua tam miracula quamque passiones per omnem sui dispensativam conversationem, non per phantasmam, sed veraciter demonstravit, ob naturalem differentiam in eadem una substantia cognoscendam, dum utraque natura cum alterius communiione, indivise & inconfuse propria velle atque operaretur, juxta quam rationem, & duas naturales voluntates, & operationes confitemur, ad salutem humanam convenienter in eo concurrentes.

§. 8. Quarto, quoniam haecenus ipsi Armeni per has res Nicenam, Constantinopolitanam, & Ephesinam primam Synodos, nullas alias universales postea celebratas, nec ipsum beatissimum hujus sanctae Sedis Antistitem Leonem, cujus auctoritate ipsa Chalcedonensis Synodus extitit congregata susceperunt, asserentes eidem fuisse suggestum, tam Synodum ipsam Chalcedonensem quam memoratum Leonem, secundum damnatam Nestorii haeresim definitionem fecisse: instruximus eos & declaravimus, hujusmodi falsam fuisse suggestionem, ipsamque Synodum Chalcedonensem, & beatissimum Leonem, sanctae & recte veritatem de duabus in una persona Christi naturis superius descriptam definitivam, contra impia Nestorii, & Eutychis dogmata, injunximusque ut ipsum beatissimum Leonem, qui verae fidei columna fuit, & omni sanctitate & doctrina refertus, tanquam sanctum & in Catalogo Sanctorum merito descriptum, de caetero reputent, & venerentur, atque non solum dictas tres Synodos, sed & omnes alias universales auctoritate Romani Pontificis legitime celebratas, sicut & caeteri fideles, reverenter suscipiant.

§. 9. Quinto, Ecclesiasticorum sacramentorum veritatem, pro ipsorum Armenorum, tam praesentium quam futurorum faciliiori doctrina, sub hac brevissima redigitur formula, Novae legis septem sunt sacramenta, videlicet, Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Penitentia, Extrema-Unctio, Ordo, & Matrimonium, quae multum a sacramentis differunt antiquae legis. Illa enim non causabant gratiam, sed eam solum per passionem Christi dandam esse figurabant: haec vero nostra, & continent gratiam, & ipsam digne suscipientibus conferunt. Horum quinque prima ad spirituales uniuscujusque hominis in seipso perfectionem, duo ultima ad totius Ecclesiae regimen multiplicationemque ordinata sunt. Per

Baptismum enim spiritualiter renascimur, per Confirmationem augemur in gratia, & roboramur in fide, renati autem, & roborati, nutriamur divina Eucharistia alimonia, quod si per peccatum aegritudinem incurramus animae, per Penitentiam spiritualiter sanamur, spiritualiter etiam, & corporaliter (prout animae expedit) per Extremam Unctionem. Per Ordinem vero Ecclesia gubernatur, & multiplicatur. Per Matrimonium corporaliter augetur. Haec omnia Sacramenta tribus perficiuntur, videlicet rebus tanquam materia, verbis tanquam forma, & persona ministri conferentis sacramentum, cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, quorum si aliquod desit, non perficitur sacramentum. Inter haec sacramenta tria sunt, Baptismus, Confirmatio, & Ordo, quae characterem, id est spirituale quoddam signum, a caeteris distinctivum imprimunt in anima indelebile. Unde in eadem persona non reiterantur. Reliqua vero quatuor characterem non imprimunt, & reiterationem admittunt.

§. 10. Primum omnium Sacramentorum locum tenet sanctum Baptisma, quod vitae spiritualis janua est, per ipsum enim membra Christi, ac de corpore efficiuntur Ecclesiae. Et cum per primum hominem mors introierit in universos, nisi ex aqua & spiritu renascimur, non possumus (inquit Veritas) in regnum caelorum introire. Materia hujus sacramenti, est aqua vera & naturalis, nec refert frigida sit an calida. Forma autem est, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Non tamen negamus quin & per illa verba, baptizetur talis servus Christi in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti; Vel, baptizetur manibus meis talis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, verum perficiatur Baptisma: quoniam cum principalis causa, ex qua baptismus virtutem habet, sit sancta Trinitas, instrumentalis autem sit minister, qui tradit exterius Sacramentum, si exprimitur actus, qui per ipsum exercetur minister, cum sanctae Trinitatis invocatione, perficitur sacramentum. Minister hujus sacramenti est sacerdos, cui ex officio competit baptizare. In causa autem necessitatis, non solum sacerdos, vel diaconus, sed etiam laicus, vel mulier, imò etiam paganus, & haereticus, baptizare potest, dummodo formam servet Ecclesiae, & facere intendat quod facit Ecclesia. Hujus sacramenti effectus, est remissio omnis culpae originalis, & actualis, omnis quoque poenae quae pro ipsa culpa debetur. Propterea baptizatis nulla pro peccatis praeteritis injungenda est satisfactio, sed morientes antequam culpam aliquam committant, statim ad regnum caelorum, & Dei visionem perveniunt.

§. 11. Secundum Sacramentum est Confirmatio, cujus materia est Chrisma confectum ex oleo, quod nitorem significat conscientiae, & balsamo, qui odorem significat bonae famae, per Episcopum benedicto. Forma autem est, Signo te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Ordinarium minister est Episcopus. Et cum caeteras unctiones simplex sacerdos valeat exhibere, hanc non nisi Episcopus debet conferre, quia de solis Apostolis legitur, quorum vicem tenent Episcopi, quod per manus impositionem Spiritum sanctum dabant, quemadmodum Actuum Apostolorum lectio manifestat. Cum enim audivissent (inquit) Apostoli, qui erant Hierosolymis, quia recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum, & Joannem, qui cum venissent, oraverunt pro eis ut acciperent Spiritum sanctum, nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. Loco autem illius manus impositionis, datur in Ecclesia Confirmatio. Legitur tamen aliquando per Apostolicae Sedis dispensationem, ex rationabili, & urgente admodum causa, simplicem sacerdotem Chrismate per Episcopum confecto hoc administrasse Confirmationis Sacramentum. Effectus autem hujus Sacramenti est, quia in eo datur Spiritus sanctus ad robur, sicut datus est Apostolis in die Pentecostes, ut videlicet Christianus audacter Christi confiteatur nomen. Ideoque in fronte, ubi verecundiae sedes est, confirmandus injungitur, ne Christi nomen confiteri erubescat, & praecipue crucem ejus, qui Judaeis est scandalum, gentibus autem,

Baptismo. De hoc agitur etiam infr. in cons. 27. Canonice.

ca. 14.

Confirmatio seu Chrisma.

Auribus, secundum Apostolum, propter quod signo Crucis signatur.

Eucharistia.

Te vide formam consecrationis traditam ab hoc Pont. inf. in cons. 13. Canon.

§. 11. Tertium est Eucharistiae Sacramentum, cujus materia est panis triticeus, & vinum de vite, cui ante consecrationem aqua modicissima admisceri debet. Aqua autem ideo admiscetur quoniam juxta testimonia Sanctorum Patrum, & Doctorum Ecclesiae, pridem in disputatione exhibita, creditur ipsum Dominum in vino aqua permixto hoc instituisse Sacramentum, deinde quia hoc convenit Dominicae passionis representationi. Inquit enim beatus Alexander Papa Quintus à B. Petro: In Sacramentorum oblationibus, quae intra Missarum solemniam Domino offeruntur panis tantum, & vinum aqua permixtum, in sacrificium offerantur. Non enim debet in calicem Domini, aut vinum solum, an aqua sola offerri, sed utrumque permixtum, quia utrumque, id est sanguis & aqua ex latere Christi profuxisse legitur. Tum etiam quod convenit ad significandum hujus Sacramenti effectum, qui est unio populi Christiani ad Christum. Aqua enim populum significat, secundum illud Apocalypsis: Aquae multae populi multi. Et Julius Papa secundus, post beatum Sylvestrum, ait: Calix Dominicus juxta canonum praeceptum, vino, & aqua permixtus debet offerri, quia videmus in aqua populum intelligi, in vino vero ostendi sanguinem Christi. Ergo cum in calice vinum & aqua miscetur, Christo populus adunatur, & fidelium plebs ei in quem credit, copulatur, & jungitur. Cum ergo tam Sancta Romana Ecclesia, à beatissimis Apostolis Petro & Paulo edocta, quam reliquae omnes Latinorum, Graecorumque Ecclesiae, in quibus omnis sanctitatis, & doctrinae lumina claruerunt, ab initio nascentis Ecclesiae sic servaverint, & modo servant, inconveniens admodum videtur ut alia quavis regio ab hac universali, & rationabili discrepet observantia. Decernimus igitur, ut etiam ipsi Armeni se cum universo Orbe Christiano conforment, eorumque Sacerdotes in calicis oblatione paululum aquae (prout dictum est) admisceant vino. Forma hujus Sacramenti sunt verba Salvatoris, quibus hoc conficit Sacramentum. Sacerdos enim in persona Christi loquens, hoc conficit Sacramentum. Nam ipsorum verborum virtute, substantia panis in corpus Christi, & substantia vini in sanguinem convertuntur, ita tamen quod totus Christus continetur sub specie panis, & totus sub specie vini, sub qualibet quoque parte hostiae consecratae, & vini consecrati, separatione facta, totus est Christus. Hujus Sacramenti effectus, quem in anima operatur digne sumentis, est adunatio hominis ad Christum. Et quia per gratiam homo Christo incorporatur, & membris ejus unitur, consequens est, quod per hoc Sacramentum in sumentibus digne gratia augeatur, omnemque effectum, quem materialis cibus, & potus, quoad vitam agunt corporalem, sustentando, augendo, reparando, & delectando, Sacramentum hoc quoad vitam operatur spirituales, in quo (ut inquit Urbanus Papa) gratiam Salvatoris nostri recensemus memoriam, à malo retrahimur, confortamur in bono, & ad virtutum, & gratiarum proficimus incrementum.

Exani omnia.

§. 13. Quartum Sacramentum est Poenitentia, cujus quali materia sunt actus poenitentis, qui in tres distinguuntur partes. Quarum prima est cordis contritio, ad quam pertinet, ut doleat de peccato commisso cum proposito non peccandi de cetero. Secunda est oris confessio, ad quam pertinet, ut peccator omnia peccata, quorum memoriam habet, suo Sacerdoti confiteatur integraliter. Tertia est satisfactio pro peccatis secundum arbitrium Sacerdotis, quae quidem praecipue fit per orationem, jejunium, & elemosynam. Forma hujus Sacramenti sunt verba absolutionis, quae Sacerdos profert, cum dicit: Ego te absolvo, &c. Minister hujus Sacramenti est Sacerdos, habens auctoritatem absolvendi, vel ordinariam, vel ex commissione Superioris. Effectus hujus Sacramenti est absolutio à peccatis.

Extrema Unctio.

§. 14. Quintum Sacramentum est, extrema Unctio, cujus materia est, oleum olivae per Episcopum benedictum. Hoc Sacramentum nisi infirmo, de cuius morte timetur, dari non debet, qui in his locis ungetur est: in oculis propter visum, in auribus propter auditum, in

naribus propter odoratum, in ore propter gustum, vel lequationem, in manibus propter tactum, in pedibus propter gressum, in renibus propter delectationem ibidem vigentem. Forma hujus Sacramenti est haec: Per istam unctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus quicquid per visum, &c. Et similiter in aliis membris. Minister hujus Sacramenti est Sacerdos. Effectus vero est mentis sanatio, & in quantum autem expedit ipsius etiam corporis. De hoc Sacramento inquit beatus Jacobus Apostolus: Infirmatur quis in vobis; inducat Presbyteros Ecclesiae, ut orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini, & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus, & si in peccatis sit dimittentur ei.

§. 15. Sextum Sacramentum est Ordinis, cujus materia est illud, per cuius traditionem confertur Ordo, cui Presbyteratus traditur per calicis cum vino, & patenae cum pane porrectionem. Diaconatus vero per libri Evangeliorum dationem. Subdiaconatus vero per calicis vacui cum patena vacua superposita traditionem: & similiter de aliis per rerum ad ministeria sua pertinentium assignationem. Forma Sacerdotii talis est: Accipe potestatem offerendi sacrificium in Ecclesia pro vivis, & mortuis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Et sic de aliorum ordinum formis, prout in Pontificali Romano late continetur. Ordinarius Minister hujus Sacramenti, est Episcopus, effectus augmentum gratiae ut quis sit idoneus Minister.

§. 16. Septimum est Sacramentum Matrimonii, quod est signum conjunctionis Christi, & Ecclesiae, secundum Apostolum dicentem: Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo, & in Ecclesia. Causa efficiens Matrimonii, regulariter est mutuus consensus, per verba de praesenti expressus. Assignatur autem triplex bonum Matrimonii. Primum est proles suscipienda, & educanda ad cultum Dei. Secundum est fides, quam unus conjugum alteri servare debet. Tertium indivisibilitas Matrimonii propter hoc quod significat indivisibilem conjunctionem Christi, & Ecclesiae. Quamvis autem ex causa fornicationis liceat tori separationem facere, non tamen aliud matrimonium contrahere fas est, cum Matrimonii vinculum legitime contracti perpetuum sit.

§. 17. Sexto compendiosam illam fidei regulam, per beatissimum Athanasium editam ipsi praebemus oratoribus, cujus tenor talis est: Quicumque vult salvus esse, &c.

§. 18. S. primo, decretum unionis cum Graecis consummatae pridem in hoc sacro oecumenico Florentino Concilio promulgatum, cujus tenor talis est: Eugenius, &c. Latentur Coeli, &c.

§. 19. Octavo cum inter alia sit etiam cum ipsis Armenis disputatum, quibus diebus festivitates Annuntiationis B. Mariae Virginis, Nativitatis B. Joannis Baptistae, & consequenter Nativitatis & Circumcisionis Domini nostri JESU CHRISTI, ac Praesentationis ejusdem in templo, seu Purificationis beatae Virginis Mariae celebrari debeant, satisque dilucide veritas patefacta fuerit, tam Sanctorum Patrum testimoniis, quam consuetudine Ecclesiae Romanae, & omnium aliarum universaliter apud Latinos, & Graecos: ne igitur in tantis celebritatibus dispar sit Christianorum ritus, unde perturbandae charitatis occasio possit oriri, decernimus tanquam veritati, & rationi consentaneum, & juxta totius reliqui Orbis observantiam, ut ipsi etiam Armeni festum Annuntiationis B. Mariae die 25. Martii, Nativitatis B. Joannis Baptistae 24. Junii, Nativitatis vero secundum carnem Salvatoris nostri 25. Decembris; Circumcisionis ejusdem 1. Janvar. Epiphaniae 6. ejusdem Janvarii, Praesentationis Domini in templo, seu Purificationis Dei Genitricis 2. Februarii debeant solemniter celebrare.

§. 20. His omnibus explicatis, praedicti Armenorum Oratores nomine suo, & sui Patriarchae, & omnium Armenorum, hoc saluberrimum Synodale decretum cum omnibus suis capitulis, declarationibus, definitionibus, traditionibus, praecipis & statutis, omnemque doctrinam in ipsa descriptam, necnon quicquid tenet, & docet Sancta Sedes Apostolica, & Romana Ecclesia, cum omni devotione & obedientia acceptant, suscipiunt & amplectuntur.

antur. Illos quoque Doctores & Sanctos Patres, quos Ecclesia Romana approbat, ipsi reuerenter suscipiant. Quascumque vero personas, & quicquid ipsa Romana Ecclesia damnat & reprobat, ipsi pro reprobatis, & damnatis habent, Profitentes tanquam vere obedientie filii, nomine quo supra ipsius Sedis Apostolicæ ordinationibus, & iussionibus fideliter obtemperare.

Dat. Florentiæ in publica sessione Synodali, solemniter in Ecclesia majori celebrata, anno Domini 1439. decimo Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno ix.

X. Communicantes in hebdomada Sancta, vel infra octavam Paschæ Resurrectionis D. N. JESU CHRISTI, satisfaciunt præcepto Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Hoc præceptum legitur in cap. omni. de penitent. & in can. 9. sess. 13. Concl. Trident.

EUGENIUS PAPA IV.

Dilecto filio Iacobo de Primaticis de Bononia, Ordinis Minorum de observantia regulari.

Idem digna relatione percepimus in civitate Licii, non parvam per hæc tempora excitatam fuisse commotionem, de die debite perceptionis sacratissimi corporis Domini nostri JESU CHRISTI, & per aliquos religiosos esse affirmatum, quod non communicantes actualiter in die Resurrectionis Dominicæ, mortaliter peccarent, etiam si in die Jovis Sancti, & aliis quibuscumque diebus infra annum pluries & frequentatis vicibus communicassent, quod piis auribus est audire molestum.

§. 1. Recolimus alias per quoddam nostrum breve scripsisse venerabili fratri nostro Episcopo Licenti, quod intelligebamus satisfactum esse, si paulo post diem Resurrectionis Domini quis communicet, & mirati sumus, quod postmodum nova controversia revixerit, sed inimicus homo superfeminavit zizania.

§. 2. Nos igitur cupientes, purgatum triticum in horreum Domini congregare, & inutilibus contentionibus finem dare, attendentes juxta doctrinam beati Augustini, quod solent circumstantiæ scripturarum illuminare substantiam veritatis, & non solum adjacentia, sed etiam præcedentia, & subsequenta verba sunt, consideranda prudenter, cum dicat canon Ecclesiæ, Omnis utriusque sexus fidelis saltem semel in anno confiteatur, & infra, suscipiens ad minus in Pascha reverenter Eucharistiæ sacramentum, & sequitur, nisi de proprii sacerdotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum, dicimus expressè non intentionis legislatoris fuisse animas illaqueare fidelium sub culpa mortali ad communicandum præcisè in die Resurrectionis Dominicæ, sed terminum statuisse à Pascha ad Pascham, cum dicit semel in anno, & infra ad minus in Pascha, &c. Mens enim magis, quam verborum sonus est attendenda discrete. Intelligimus itaque optimo jure satisfactum esse Canonem, si in hebdomada Sancta, vel infra octavam Paschæ Resurrectionis Dominicæ, secundum meliorem dispositionem conscientiæ, & aptiorem mentis devotionem, fideles præparatione debita sanctum Eucharistiæ pignus accipiant, & cum Domino Pascha celebrent ad salutem, & huic sententiæ omnes volumus acquiescere.

§. 3. Quare devotioni tuæ committimus, ut prædicta, ubi oportere intelligas, populis nota facias.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo nostro secreto, die 8. Julii 1440. Pontificatus nostri anno 10.

XI. Approbatio Congregationis Fratrum S. Hieronymi, sub denominatione S. Hieronymi de Fesulis, & sub regula S. Augustini, cum præfinitione muneris & electionis Prælatorum ipsius Congregationis.

Hi Fratres tempore Innoc. VII. regularem vitam ducere ceperunt, ut videre est supr. in const. 3. Greg. XI I. Sacrum, ubi alia notavi.

Ista autem constitutio à Nicolao V. Confirmata extitit die 27. Januarii 1447. quam tamen bullam prætermisi, uti simpliciter confirmatoriam.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis universis Fratribus S. Hieronymi Fesulani nuncupati, presentibus & futuris: Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Super gregem Dominicum nostræ vigilantie divinitus creditum intenti, speculatoris prout in nobis desuper conceditur exercentes officium, Christi fideles præsertim regulari observantiæ deditos, eo providentiæ studio gubernari annuimus, ut suavi religionis jugo suppositi, curiosus Ecclesiæ scrutator in eis nil inveniat nota dignum, ipsique animarum sublati periculis, votivis congratulentur eventibus, & continuum Domino dante suscipiant incrementum.

§. 1. Sanè pro parte vestra nobis nuper exhibita petitio continebat, quod vos, qui mundanis spretis illecebris, juxta quasdam constitutiones S. Hieronymi sub regulari observantia hæcenus multiplicastis, & in dies multiplicatis virtutum meritis, ut eo devotius Altissimo famulari valeatis, quo vos sub aliqua ex regulis per Sedem Apostolicam approbatis degeere conspexeritis, sub regula S. Augustini, ad quam singularem geritis devotionis affectum vivere, illamque profiteri ferventius desideratis.

§. 2. Hinc est quod nos, qui divini cultus augmentum, ac religionis propagationem nostris potissime temporibus augeri intentis desideris affectamus, piis vestris in hac parte supplicationibus inclinati, vobis, ut prioribus vocabulo & nominatione S. Hieronymi remanentibus, habitum quem hucusque gestare consuevistis, gestare, & dictam regulam S. Augustini, quoad tria substantialia tantum, videlicet obedientiam, castitatem, & in particulari paupertatem profiteri, ac sub illa vivere, necnon loca, domus, sive oratoria ad vos spectantia, in domos sive Prioratus dictæ regulæ S. Augustini, cum Ecclesiis, cœmeteriis, campanilibus, campanis, hortis, hortaliis, & aliis necessariis officinis erigere possitis.

§. 3. Et quod vos omnes & singuli unum corpus & una Congregatio, quod seu quæ Congregatio Fratrum S. Hieronymi Fesulani nuncupetur, sitis & esse censeamini.

§. 4. Necnon quamprimum regulam S. Augustini hujusmodi professi fueritis, ut præfertur, pro vestro ac domorum, seu prioratum ad vos pertinentium, tam in spiritualibus, quam in temporalibus salubri statu, in domo seu Prioratu S. Hieronymi Fesulani, quam seu quem vestrum principale caput, cui alie seu alii domus, vel Prioratus ad vos spectantes hujusmodi subsint, & membra existant, fore Apostolica auctoritate decernimus hac prima vice, & successivè annis singulis, singula Capitula generalia in singulis locis & terminis ad id per unum primò, & successivè per singula Capitula prædicta statuendis, & ordinandis celebrari.

§. 5. Ac in hujusmodi Capitulis unum in vestrum generalem Præpositum Priorem & Patrem.

§. 6. Necnon ad regimen & gubernationem singulorum domorum, seu prioratum hujusmodi singulos Rectores eligere, & deputare. Qui sic pro tempore electi & deputati, absque alicujus desuper eis faciendæ confirmationis, collationis, seu provisionis, Apostolicæ seu ordinariæ Fratres, domos, ac Prioratus sibi commissos in spiritualibus, & temporalibus regere, & illis præesse valeant.

§. 7. Quodque tam Præpositi quam Rectores (qui nihilominus si utiles, & vobis grati fuerint, & accepti, pro anno sequenti, & quoties vobis placuerit ad propria regimina, & gubernationes reeligi, & deputari possint) officia in singulis primordiis singulorum Capitulorum hujusmodi omnino cessare, & expirare censeantur.

§. 8. Præterea in eisdem Capitulis substantialia prædicta nullatenus immutando, quæcumque, quotcumque, & qualiacumque statuta, & ordinationes inter vos edere & condere, seu facere, ac eorum singula in toto, vel in parte quoties vobis opportunum videbitur, corrigere, immutare, addere, illaque omnia & singula per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia, tantum juris apicibus

Præmissis

Congregatio Fratrum S. Hieronymi pro locum profertur regulam S. Augustini supplicat huic Papa

Qui cum concepit cum ratione habet in consuetudine & deum nominationis S. Hieronymi

Eorumque Congregatio nem S. Hieronymi Fesulani vocari poterit. Conventum Fesulani caput aliorum capitulorum, & inibi Capitulum generale celebrari mandatur.

Præpositumque generalem. Et Rectores domorum eligi præcipit.

Quorum officia in singulis Capitulis primordiis expirant.

Statuta in eisdem Capitulis firmari posse indulgetur

& terminis, litumque anfractibus non servatis, irrefragabiliter observari facere & mandare possitis.

De super eis Præpositum & Rectorem dispensare posse concedit.

§. 9. Necnon super ipsis Præpositi, seu Prior, cum quibuscumque, Rectores vero prædicti cum in domibus, seu Prioratibus sibi commissis degentibus fratribus, in toto vel in parte, prout eis videbitur, dispensare.

Præterque vagantes ad claustra redeant, & penuria.

§. 10. Ac Præpositus, vel Prior omnes & singulos, Rectores vero prædicti in sibi commissis domibus, seu Prioratibus commorantes fratres, regulam ipsam professos, vagos, & fugitivos, seu alios delinquentes quoad claustrum redeant, & se emerident, per censuras hujusmodi, & alias penas, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis, cogere, capere, & incarcerare.

Perfama Ordinis prævia confessione ab solvere & illis dispensare. Ad hæc articuli de cons. 115. Clem. VII. Quocumque.

§. 11. Novitios quoque professos, & Conversos, dictæ regulæ in ipsorum domibus, seu Prioratibus illis servientes, etiam seculares quoslibet præsentis, & posteros, quoties eis opportunum fuerit, ipsorum confessionibus diligenter auditis, pro commissis per eos in omnibus, præterquam Sedi Apostolicæ reservatis casibus, debitam absolutionem impendere, & injungere poenitentiam salutarem.

Sacramenta ministrare.

§. 12. Necnon Ecclesiastica Sacramenta ministrare valeant perpetuo.

Professionem in manibus Præpositi, & respectivo Episcopi emitti posse decernit.

§. 13. Et insuper quod dilectus filius Jacobus vestræ Societatis Præpositus, in venerabilis fratris nostri Antonii Episcopi Hostiensis, ac subsequenter postquam ipse Jacobus illam emisisset, vos fratres nunc existentes in ipsius Jacobi manibus professionem hujusmodi emittere valeatis, & Episcopo, si dictus Jacobus, necnon Jacobo prædicto, si vos etiam emittere volueritis, quod professionem hujusmodi auctoritate recipere, & admittere possint liberè, & licitè auctoritate Apostolica, tenore præsentium de speciali gratia concedimus pariter, & indulgemus; Venerabilis fratris nostri Episcopi Fesulani, cæterorumque Ordinariorum, necnon Parochialium Ecclesiarum, ac quorumlibet aliorum iuribus in omnibus semper salvis.

Conventus de rego.

§. 14. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis S. Augustini juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

D. P. An. 11. die 16. Julii.

Dat. Florentiæ, Anno Incarnationis Dominicæ 1441. Septimo Kal. Augusti, Pontificatus nostri Anno 11.

XXII. Fratres S. Ambrosii sub una Congregatione rediguntur, ejusque caput Monasterium S. Ambrosii ad Nemus Mediolanensis constituitur, munus Prælatorum præfinitur, & privilegia conceduntur.

De his fratribus plenè scripsi supra in consilio Greg. XI. Capientibus.

Edita An. D. 1441. **EUGENIUS EPISCOPUS**, Servus Servorum Dei: *Ad perpetuam rei memoriam.*

Præmissum.

Regimini universalis Ecclesiæ, quamquam immeriti disponente Domino præsidentes, curis perurgemur assiduis, ut juxta creditæ nobis dispensationis officium, circa subditorum quorumlibet, præsertim sub regulari observantia studio vacantium piæ vitæ, in quorum utique prosperitate resicimus, statum salubriter, & prospere dirigendum sollicitudinis studio intendamus, & iis quæ ad laudem, & gloriam divini nominis, sacrique cultus augmentum, ac religionis propagationem illis profutura cognoscimus, operam, & operam quantum cum Deo possumus impendimus efficaces, ut per nostræ operationis ministerium, & Apostolici favoris præsidium, personæ hujusmodi, eorumque Monasteria, & loca, singulis ab eis sublati dispendiis, prosperis gratulentur eventibus, ac in spiritalibus, & temporalibus felicia suscipiant incrementa.

Fratres Ambrosii deorsum in Nemo ad quædam.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum, Prioris, & Fratrum Monasterii S. Ambrosii ad Nemus extra muros Mediolanenses, sub regula S. Augustini degentium, nobis

super exhibita petitio continebat, quod ipsi, & alii Priores, & Fratres suorum aliorum Monasteriorum, domorum, & locorum, qui sub regulari observantia dictæ regulæ viventes, variis, & diversis hæcenus multiplicaverunt (prout in dies multiplicant) virtutum meritis, ac plures Ecclesias, Monasteria, domos, atque loca in diversis Italiæ partibus consistentia assecuti fuerunt, sub charitatis & ipsius observantia unione virtutum Domino perpetuo famulari ferventius desiderant.

Prout in diebus multiplicant.

§. 2. Nos igitur qui divini cultus augmentum, & Religionis propagationem ubique locorum, nostris potissime temporibus augeri intensius desideris affectamus, directioni, statui, & conservationi Fratrum hujusmodi providere volentes, ac sperantes quod ex eorum vita laudabili, & fructuosis operibus, prædicta, necnon alia eis forsitan de cætero concedenda Monasteria, domus atque loca in spiritalibus, & temporalibus prosperos, & felices successus dante Domino consequentur, ut ipsi Fratres eo ferventius, & devotius divinis beneplacitis se coaptent, quod se per nos, & Sedem Apostolicam specialibus gratiis munitos fore conspexerint, eorumdem Prioris, & Fratrum in hac parte supplicationibus inclinati, quod ipsi ac omnes, & singuli in Monasteriis, domibus, ac locis prædictis pro tempore commorantes Fratres, unum corpus, & una Congregatio, quod seu quæ Congregatio Fratrum S. Ambrosii ad Nemus Mediolanensis nuncupetur, & eorum quilibet Frater illius Monasterii domus, seu loci in quo, vel quæ ipsum de sui Superioris voluntate pro tempore residere contigerit, sint & esse censeantur.

Hic in diebus ad augere temporibus.

§. 3. Necnon dicto Monasterio S. Ambrosii pro primo ejusdem religionis, prout hæcenus habitum, & reputatum fuit, remanente, illud, ac alia prædicta, & quæ Fratres hujusmodi pro tempore assequi contigerit Monasteria, domus, atque loca Fratrum Congregationis prædictorum in unitate charitatis, & dicta observantia degentium sint & ad illos in perpetuum pertineant.

Monasterio S. Ambrosii.

§. 4. Quodque Fratres præfati in dicto Monasterio S. Ambrosii, hac prima vice, & successivè singulis trienniis singula generalia Capitula, ad quæ Rector, & Visitatores, ac cum singulis ex Fratribus Monasteriorum, domorum, & locorum prædictorum ad id per singulos eorumdem Monasteriorum, domorum, & locorum Conventus eligendis, singuli Monasteriorum, domorum, & locorum hujusmodi Priores accedere, quibusque personaliter interesse adstricti sint, in locis & terminis ad id per annum primo, & successivè per singula Capitula prædicta statuendis, & ordinandis celebrare teneantur.

In eorum capitulis.

§. 5. Et in hujusmodi Capitulis substantialia dictæ regulæ non mutando, quæcumque, quotcumque, & quæcumque statuta, & ordinationes, dum tamen justa, & rationabilia, ac sacris Canonibus nullatenus discrepantia, super quibus legitima & rationabili causa subsistente, Rector, & Visitatores hujusmodi cum dictis Fratribus usque ad futurum Capitulum dispensare possint, & inter eos condere seu facere, illaque, necnon eorum singula in toto, vel in parte quoties eis opportunum visum fuerit corrigere, mutare, cassare, & illis addere, necnon ea per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia, per Fratres ipsos observari facere.

Et in capitulis non congruentibus.

§. 6. Ac in eisdem Capitulis, unum etiam Priorem ex Monasteriis S. Ambrosii, vel ex aliorum Monasteriorum, domorum, & locorum hujusmodi Prioribus, seu Fratribus prædictis in eorum omnium Rectorem, & patrem; Ac duos Visitatores; Necnon ad S. Ambrosii quod per Priorem perpetuum (cujus electio ad Fratres ipsius Monasterii S. Ambrosii, electionis verò confirmatio ad Archiepiscopum Mediolanensem pro tempore existentem, etiam ex speciali dictæ Sedis privilegio pertinere noscuntur,) & aliorum, quæ per temporales Priores reguntur Monasteriorum, domorum, & locorum prædictorum, ac in illis degentium Fratrum regimen, & gubernationem, singulos Priores possint, & teneantur eligere.

Priorem ex Monasteriis.

§. 7. Necnon Rector, qui omnibus, & singulis Monasteriis, domibus, locis, Prioribus, & Fratribus hujusmodi præsit, ac Visitatores, qui dictum Rectorem, & quemlibet ex Prioribus prædictis, rationabili, & legitima id exigente causa, ab eorum officiis amovere, & alios loco amoto

Cum per Visitatores munus habent. Prout. Et eorum quædam sunt, & quando definitur.

amotorum vsque ad subsequens Capitulum subrogare valeant, quique alias in visitando, & in premissis ac circa necessariis, illam jurisdictionem seu potestatem habeant, quae sibi per huiusmodi Capitula conceditur. Ac priores sic electi praedicti, absque desuper eis per ipsum Archiepiscopum seu quemvis alium Apostolica seu Ordinaria, vel alia quacumque auctoritate facienda confirmatione, collatione, seu provisione Fratres, & Monasteria, domus atque loca sibi commissa huiusmodi in spiritualibus, & temporalibus regere, ac gubernare, illisque praesse libere, & licite. Rector quoque, Visitatores, & Priores praefati, quorum officia in singulis primordiis singulorum Capitulorum huiusmodi, eo ipso, etiam si illa non resignaverint, vacare decernimus, si viles & Fratres ipsi grati fuerint & accepti, pro annis sequentibus, ac quoties ipsis Fratribus visum fuerit, seu placuerit, ad priora officia reeligere, & deputari possint. Quodque si forsitan infra triennium huiusmodi Rectorem, tunc Visitatores ipsius Rectoris vices gerant, si vnum ex Visitatoribus, tunc Rector cum alio Visitatore, si vero aliquis ex Prioribus praedictis decedere, vel alias quovis modo ipsorum officia vacare contigerit, tunc Rector, & Visitatores praefati alios ex Fratribus huiusmodi vsque ad futurum Capitulum subrogare.

§. 8. Praeterea quod Rector, ac omnes, & singuli Priores praedicti, necnon Fratres, quos idem Rector ad hoc duxerit deputandos, omnibus, & singulis religionis suis professis, Conversis, Novitiis, & ad eorum servitia in eorundem Monasteriis, domibus, seu locis etiam saecularibus perpetuo dedicatis, praesentibus, & posteris, in quibuscumque, in referuatis semel tantum, in non referuatis vero Sedi praefatae casibus, quoties illis opportunum fuerit, ipsorum confessionibus diligenter auditis, pro commissis per eos debitam absolutionem impendere, & infringere poenitentiam salutarem.

§. 9. Ac Eucharistiam, & alia Ecclesiastica sacramenta ministrare.

§. 10. Professos quoque, & Novitios huiusmodi qui postmodum regulam ipsam professi fuerint in quibuscumque etiam Sedi praedictae specialiter reservatis casibus a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententiis, aliisque censuris, & poenis a iure vel ab homine promulgatis, alias tamen in forma Ecclesiae semel dumtaxat absoluerit, & cum eisdem Professis, ac Novitiis super irregularitate, si qua dictis sententiis, & censuris, vel earum aliqua ligati, Missas & alia divina officia celebrando, aut se illis immiscendo, vel alios quomodolibet (homicidii, mutilationis membrorum, & bigamiae casibus dumtaxat exceptis) semel similiter; super irregularitate vero, quam ex praedictis sententiis vel censuris seu earum aliqua per ignorantiam, vel inadvertentiam, seu negligentiam, & non ex contemptu, pro tempore contraxerint, quoties opus fuerit dispensare valeant.

§. 11. Et insuper Rector, ac Visitatores omnes, & singuli, Priores vero praedicti in sibi commissis Monasteriis, domibus, seu locis degentes Fratres professos dictae Congregationis vagos, & fugitivos, seu alias delinquentes, quod ad Claustrum redeant, vel alias se emendent, per excommunicationis sententiam, ac alias censuras & poenas, de quibus sibi videbitur (invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii saecularis) cogere, capere, incarcerare, & etiam punire.

§. 12. Quodque Fratres ipsi quacumque bona mobilia, & immobilia, Monasteria, Ecclesias, domos, & loca, si alias eis legitime donentur, vel concedantur, in posterum recipere, & assequi, illaque pro suis vsu & habitatione sub institutis regularibus dictae Congregationis, & observantia huiusmodi possidere similiter libere & licite.

§. 13. Et quod nullus ex Fratribus professis praedictis, vel aliquem alium Ordinem, seu Regulam etiam arctiorem, quodcumque, & quaecumque privilegium, seu indultum super libere recipiendis Fratribus alterius Ordinis, vel Regulae, ipsi etiam arctiori Ordini, seu Regulae a Sede praedicta, vel alias quomodocumque concessum sit, etiam si de privilegio seu indulto huiusmodi de ver-

Bullar. Mag. Tom. I.

bo ad verbum praesentibus habenda foret mentio specialis, absque Capituli generalis huiusmodi, aut de privilegio, seu indulto praesenti, & illius causa, necnon tunc ipsorum Fratrum existentis Rectoris nomine expressam mentionem faciente, licentia speciali sub excommunicationis poena, quam absque licentia praedicta transiens aut vagans eo ipso incurrat, transire, aut vagari.

§. 14. Praeterea omnes & singuli Priores praedicti de licentia Rectoris, & Visitatorum huiusmodi, quoscumque in sibi commissis Monasteriis, domibus, seu locis commorantes Fratres, ad omnes etiam sacros Ordines, alias tamen rite statutis a iure temporibus, per quemvis Catholicum Antistitem, gratiam & communionem praedictae Sedis habentem, Diocesano- rum locorum, & cuiusvis alterius licentia super hoc minime requisita, libere & licite promoveri facere possunt.

§. 15. Necnon Fratres praedicti eorum Monasteriis, Ecclesiis, domibus, siue locis divinum officium Ambrosianum, prout alias consueverunt, nisi Fratribus alicuius ex Monasteriis, domibus, siue locis praedictis, de dicendo aliud officium a Sede praedicta indultum existat, dicere, legere, seu cantare teneantur.

§. 16. Quod Sancti Ambrosii, & omnia alia & singula Monasteria, domus, seu loca, & Fratres huiusmodi omnibus & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, indulgentiis, gratiis, & indultis, quibuscumque ex Monasteriis praefatis in genere per nos, vel Sedem praedictam concessis, aut forsitan in posterum concedendis, uti & gaudere valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac Fratribus praesentibus & futuris huiusmodi, quandiu sub dicta observantia vixerint, concedimus pariter, & indulgemus, praefati Archiepiscopi, caeterorumque Ordinariorum locorum, necnon Parochialium Ecclesiarum, & quorumlibet aliorum iuribus alias in omnibus semper salvis.

§. 17. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus, ac literis, & privilegiis Apostolicis, etiam si de illis, quorum omnium tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, specialis & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda sit, necnon regulae Monasteriorum, domorum, & locorum praedictorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 18. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae voluntatis, concessionis, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. Florentiae, Anno Incarnationis Dominicae 1441. Quarto Nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno 11.

Concordia Iacobitarum in Aegypto, cum S. R. Ecclesia, & explicatio nonnullorum Catholicam Fidem concernentium.

Similem unionem Graecorum habes sup. in const. 17. Latentur. Et aliam Armenorum per lege supra in const. 19. Exultate.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit, annuntiate haec in vniuersa terra: exulta & lauda habitatio Sion, quoniam magnus in medio tui sanctus Israel. Cantate profecto, & exultate in Domino decet Ecclesiam Dei pro hac grandi magnificentia, & gloria nominis sui, quam hodierna die clementissimus Deus operari dignatus est. Toto siquidem corde laudare, & benedicere Saluatorem nostrum, nos conuenit, qui sanctam Ecclesiam

Priorem facultas promovendi Praesentibus ad sacros ordines a quocumque Antistite. In assenda Concil. Trid. sess. 7. c. 11.

Fratres recipient officium Ambrosianum.

Communicatio privilegiorum cuiuscumque loci huius Ordinis.

Derogatio constitutionum.

Sanctio poenalis.

Dat. P. A. 11. die 4. Octob.

Edita An. D. 1441.

Exultatio de unione Iacobitarum cum S. R. E. ultra unionem Graecorum & Armenorum. Tu habes unum nem Graecorum hi sup. in const. 17.

Et unum
Armenorum
in alio conf.
19. Exulta-
re.

Ecclesiam suam novis quotidie accumulat incrementis. Quamquam autem in populum Christianum sua beneficia omni tempore multa & magna hinc, quae luce clarius etiam nos suam immensam charitatem ostendunt; si tamen accurate inspiciamus, quae & quanta his diebus novissimis divina clementia facere dignata est, judicare certe poterimus hoc nostro tempore plura, ac majora, quam à multis retroactis temporibus lux charitatis munera extitisse. Ecce enim nondum exacto triennio in hac sancta oecumenica Synodo saluberrimam trium magnarum nationum unionem, Dominus noster IESUS CHRIS- TVS, pro sua infatigabili pietate ad commune perenne- que totius Christianitatis gaudium, tam copiose effe- cit, vnde actum est, ut totus ferè Oriens, qui gloriosum Christi nomen adorat, ac non parva Septentrionis por- tio post longa dissidia cum Sancta Romana Ecclesia, in eodem fidei, & charitatis vinculo jam conuenerint. Pri- mo etenim Graeci, & ii, qui subsunt quatuor Patriarcha- libus Sedibus, multas gentes, nationesque, & idiomatica continentibus; deinde Armeni multorum populorum gens; hodie verò Jacobi magni etiam per Aegyptum populi, Sanctae Sedi Apostolicae uniti sunt.

Ab his gratia-
rum Domino
Iesu Christo.

§. 1. Et cum nihil salutari nostro Domino IESU CHRISTO gratius sit, quam mutua inter homines chari- tas, nihilque nomini suo gloriosius, atque Ecclesiae vtili- us esse possit, quam ut Christiani, omni inter se sublato dissidio, in eadem simul fidei puritate conueniant, merito nos omnes & cantare prae gaudio, & jubilate in Domi- no debemus, quos ut tantam Christianae fidei magnifi- centiam diebus nostris videremus, divina miseratio dig- nos effecit. Summa igitur cum alacritate annuntiamus magnalia haec in vniuersa Christianorum terra, ut sicut nos gloria Dei, & exaltatione Ecclesiae gaudio inenarra- bili repleti sumus, ita & alios tantae laetitiae participes faciamus, ut omnes vno ore magnificemus, & glorificemus Deum, & suae Majestati, prout dignum est, magnas quo- tidianasque gratias agamus pro tot, tantisque mirabili- bus beneficiis hac aetate Ecclesiae suae sanctae collatis.

Commenda-
tio Patriar-
cha Iacobi-
num, qui d.
monum cupi-
dissimum, ad
Synodum
Florentinam
u. s. s. Abba-
tem S. Anto-
ny apud Ae-
gyptum, ut
d. strinam S.
R. E. susci-
peret.

§. 2. Et quoniam qui opus Dei diligenter exercet, non modò meritum ac retributionem in caelis expectat, sed & apud homines amplam gloriam laudemque mere- tur, Venerabilem fratrem nostrum Joannem Jacobino- rum Patriarcham, huius sanctae unionis cupidissimum à nobis, & tota Ecclesia merito laudandum, & extollen- dum, ac communi omnium Christianorum favore, cum tota sua gente dignum iudicamus. Is enim à nobis per nostrum oratorem, ac literas excitatus, ut ad Nos, & hanc sanctam Synodum legationem mitteret, & se ac suam gentem in eadem cum Ecclesia Romana fide vni- ret, dilectum filium Andream natione Aegyptium Abba- tem Monasterii S. Antonii apud Aegyptum, in quo & habitasse & mortuus esse sanctus ipse Antonius perhi- betur, religione, & moribus nò mediocriter institutum, ad nos, & ipsam Synodum destinavit, cui devotionis zelo accensus imposuit atque commisit, ut fidei doctrin- am, quam sancta Romana Ecclesia tenet, & praedicat, nomine ipsius Patriarchae, & suorum Iacobinorum re- uerenter susciperet, deferendam postea per eum ad ipsum Patriarcham & Iacobinos, ut & ipsi eandem agnosce- rent, ratamque haberent, & in suis regionibus prae- dicarent.

Expositio d.
Fidei iussu
Papa facta
Abbatii pra-
dido.

§. 3. Nos igitur, quibus voce Domini commissum est pascere oves Christi, ipsum Andream Abbatem per nonnullos huius tam sacri Concilii insignes viros, super articulis fidei, & Sacramentis Ecclesiae, & quibusque ad salutem spectantibus diligenter examinari fecimus, & tandem quantum visum est fore necessarium, exposita eidem Abbati S. R. E. fide Catholica, & per ipsum humi- liter acceptata, haec quae sequitur veram necessariamque doctrinam, hodie in hac solemnè sessione, sacro appro- bante oecumenico Concilio Florentino, in nomine Do- mini tradidimus.

Cum Trini-
tatem.

§. 4. In primis igitur Sacrosancta Romana Eccle- sia, Domini & Saluatoris nostri voce fundata, firmiter credit, profitetur, & praedicat Vnum verum Deum, om- nipotentem, incommutabilem, & aeternum Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, vnum in essentia, trinum

in personis. Patrem ingenitum, Filium ex Patre genitum, Spiritum sanctum ex Patre Filioque procedentem. Pa- trem non esse Filium aut Spiritum sanctum, Filium non esse Patrem aut Spiritum sanctum: Spiritum sanctum non esse Patrem aut Filium; sed Pater tantum Pater est, & Filius tantum Filius est; & Spiritus sanctus tantum Spiritus sanctus est. Solus Pater de substantia sua genuit Filium; Solus Filius de solo Patre est genitus; So- lus Spiritus sanctus simul de Patre procedit, & Filio. Et tres personae sunt vnus Deus, & non tres Dii; qua- trium est vna substantia, vna essentia, vna natura, vna diuinitas, vna immensitas, vna aeternitas, omniaque sunt vnum, vbi non obuiat relationis oppositio. Propter hanc unitatem Pater est totus in Filio, totus in Spiritu sancto; Filius totus est in Patre, totus in Spiritu sancto; Spiritus sanctus totus est in Patre, totus in Filio. Nul- lus alium, aut praecedit aeternitate, aut excedit magni- tudine, aut superat potestate. Aeternum quippe, & sine initio est, quod Filius de Patre exitit; ac aeternum, ac sine initio est, quod Spiritus sanctus de Patre Filioque procedit. Pater quicquid est, aut habet, non habet ab alio, sed ex se, & est principium sine principio. Filius quicquid est, aut habet, habet à Patre, & est principium de principio. Spiritus sanctus quicquid est, aut habet, ha- bet à Patre simul & Filio. Sed Pater & Filius non duo principia Spiritus sancti, sed vnum principium, sicut Pater, & Filius, & Spiritus sanctus non tria principia creaturae, sed vnum principium.

§. 5. Quoscumque ergo aduersa & contraria sen- tentias damnat, reprobat, & anathematizat, & à Christi corpore, quod est Ecclesia, alienos esse denuntiat. Hinc damnat Sabellium personas confundentem, & ipsarum distinctionem realem penitus auferentem. Damnat Arria- nos, Eunomianos, Macedonianos, solum Patrem Deum verum esse dicentes, Filium autem, & Spiritum sanctum in creaturarum ordine collocantes. Damnat & quos- cumque alios, gradus seu inaequalitatem in Trinitate facientes.

§. 6. Firmissimè credit, profitetur, & praedicat, vnum verum Deum, Patrem, & Filium, & Spiritum san- ctum esse omnium, visibilium & invisibilium creatorè, qui quando voluit, bonitate sua vniuersas tam spiritua- les, quam corporales condidit creaturas, bonas quidem, quia à summo bono factae sunt, sed mutabiles, quia de nihilo factae sunt: nullamque mali asserit esse naturam, quia omnis natura, in quantum natura est, bona est. Vnum atque eundem Deum veteris & noui Testamenti, hoc est legis & Prophetarum atque Euangelii profitetur autorem, quoniam eodem Spiritu sancto inspirante, vtriusque testamenti Sancti locuti sunt, quorum libros suscipit, & veneratur, qui titulis sequentibus continen- tur. Quinque Moysi, id est, Genesi, Exodo, Leuitico, Nu- meris, Deuteronomio, Iosue, Iudicum, Ruth; Quatuor Regum; Duobus Paralipomenon; Esdra, Nehemia, Tobia, Iudith, Hester, Iob, Psalmis David, Parabolis, Ecclesiaste, Canticis Canticorum, Sapientia, Ecclesiastico, Isaia, Ieremia, Baruch, Ezechiele, Daniele: Duodecim Prophetis minoribus, id est, Osea, Ioële, Amos, Abdia, Iona, Michea, Nihum, Habacuc, Sophonia, Aggeo, Za- charia, Malachia; Duobus Machabzeorum, Quatuor Euangelii, Matthaei, Marci, Lucae, Joannis; Quatuor- decim Epistolis Pauli ad Romanos; Duabus ad Corin- thios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses; Dua- bus ad Thessalonicenses, ad Colossenses; Duabus ad Ti- motheum, ad Titum, ad Philemon, ad Hebraeos; Petri duabus; Tribus Joannis; Vna Jacobi; Vna Iudae; Acti- bus Apostolorum, & Apocalypsi Joannis.

§. 7. Propterea Manichaeorum anathematizat infan- iam, qui duo prima principia posuerunt, vnum visibi- lium, aliud invisibilium, & alium noui Testamenti Deum, alium veteris esse Deum dixerunt.

§. 8. Firmiter credit, profitetur, & praedicat, vnam ex Trinitate personam, verum Deum, Dei Filium, ex Patre genitum, Patri consubstantialem, & coaeternum in plenitudine temporis, quam divini consilii inscrutabilis eltitudo disposuit, propter salutem humani generis, ve- ram hominis & integrè naturam ex immaculato vtero

v

Dam-
constrat
consuetu-

Exp-
Fidei
rem
rom-
vique
ris
mum
m.

Dam-
constrat
consuetu-

Exp-
Fidei
rem
rom-
vique
ris
mum
m.

MARIA Virginis assumpsisse, & sibi in vnitatem personae copulasse, tanta vnitatem, ut quicquid ibi Dei est, non sit ab homine separatum, & quicquid est hominis, non sit à deitate diuisum, sitque vnus & idem, diuisus, veraque natura in suis proprietatibus permanente, Deus, & Homo Dei Filius, & hominis filius, & qualis Patri secundum diuinitatem, minor patre secundum humanitatem. Immortalis, & æternus ex natura diuinitatis, passibilis & temporalis ex conditione assumptæ humanitatis.

§. 9. Firmiter credit, profitetur, & prædicat, Dei Filium in assumpta humanitate ex virgine vere natum, vere passum, vere mortuum, & sepultum, vere ex mortuis resurrexisse, in Cælum ascendisse, sedereque ad dexteram Patris, & venturum in fine sæculorum ad vivos, mortuosque iudicandos.

§. 10. Anathematizat autem, execratur, & damnat omnem hæresim contraria sapientem. Et primò damnat Ebionem, Cherintum, Marcionem, Paulum Samosatenum, Fotinum, omnesque similiter blasphemantes, qui percipere non valentes vniõnem personalem humanitatis ad Verbum, IESVM CHRISTVM Dominum nostrum, verum Deum esse negauerunt, ipsum purum hominem constitentes, qui diuinæ gratiæ participatione maiori, quam sanctioris vitæ merito suscepisset, diuinus homo diceretur. Anathematizat etiam Manichæum cum sectatoribus suis, qui Dei Filium, non verum corpus, sed phantasticum sumpsisse somniantes, humanitatis in Christo veritatem penitus sustulerunt. Necnon Valentinum asserentem, Dei Filium nihil de Virgine matre cepisse, sed corpus cœlestis sumpsisse, atque ita transisse per vterum Virginis, sicut per aquæ ductum defluens aqua transcurrit. Arrium etiam, qui asserens corpus ex Virgine assumptum anima carnisse, voluit loco animæ fuisse deitatem. Apollinarem quoque qui solam posuit animam sensitivam, sed deitatem verbi, vicem rationalis animæ tenuisse voluit. Anathematizat etiam Theodorum Mopsuestenum, atque Nestorium, asserentes, humanitatem Dei Filio vnitam esse per gratiam, & ob id duas esse in Christo personas, sicut duas fatentur esse naturas, cum intelligere non valerent, vniõnem humanitatis ad Verbum hypostaticam extitisse, & propterea negare Verbi subsistentiam accepisse; nam secundum hanc blasphemiam, non Verbum caro factum est, sed Verbum per gratiam habitavit in carne, hoc est non Dei Filius homo factus est, sed magis Dei Filius habitavit in homine. Anathematizat etiam, execratur, & damnat Eutychem Archimandritam, qui cum intelligeret iuxta Nestorii blasphemiam, veritatem incarnationis excludi, & propterea oportere, quod ita Dei Verbo vnita esset humanitas, ut deitatis & humanitatis vna esset, eademque persona, ac etiam capere non posset, stante pluralitate naturarum, vnitatem personæ, sicut deitatis & humanitatis, in Christo vnã posuit esse personam, ita vnã asseruit esse naturam, volens ante vniõnem dualitatem fuisse naturarum, sed in vnã naturam in assumptione transisse, maxima blasphemiam, & impietate concedens, aut humanitatem in Deitatem, aut Deitatem, in humanitatem esse conuersam. Anathematizat etiam, execratur, & damnat Macharium Antiochenum, omnesque similia sapientes, qui licet vere de naturarum dualitate, & personæ vnitatem sentiret, tamen circa Christi operationes enormiter oberravit, dicens, in Christo vtriusque naturæ vnã fuisse operationem, vnãque voluntatem. Hos omnes cum hæresibus suis anathematizat sacrosancta Romana Ecclesia, affirmans in Christo duas esse voluntates, duasque operationes.

§. 11. Firmiter credit, profitetur, & docet, neminem vnquam ex viro feminaque conceptum, à Diaboli dominatione fuisse liberatum, nisi per meritum mediatoris Dei, & hominum, IESV CHRISTI Domini nostri, qui sine peccato conceptus, natus, & mortuus, humani generis hostem peccata nostra delendo, solus sua morte prostravit, & regni cœlestis introitum, quem prius homo peccato proprio cum omni successione perdidit, reseravit, quem aliquando venturum omnia veteris testamenti sacra, sacrificia, sacramenta, cæremoniæ præsignarunt.

§. 12. Firmiter credit, profitetur, & docet, legalia

Bullar. Mag. Tom. 1.

veteris testamenti, seu Mosaicæ legis, quæ diuiduntur in cæremonias, sacra, sacrificia, sacramenta, quia significandi alicuius gratia fuerant instituta, licet diuino cultu illa ætate congruerent, Domino nostro IESU CHRISTO adueniente cessasse, & novi testamenti sacramenta cepisse. Quemcumque etiam post passionem in legalibus spem ponentem, & illi, velut ad salutem necessariis se subdentem, quasi Christi fides sine illis saluare non posset, peccasse mortaliter. Non tamen negat, à Christi passione vsque ad promulgatum Euangelium illa potuisse seruari, dum tamen minime ad salutem necessaria crederentur, sed post promulgatum Euangelium sine interitu salutis æternæ, asserit non posse seruari.

§. 13. Omnes ergo post illud tempus, circumcisionis, & sabbati, reliquorumque legalium observatores, alienos à Christi fide denuntiat, & salutis æternæ minime posse esse particeps, nisi aliquando ab iis erroribus respiciant. Omnibus igitur qui Christiano nomine gloriantur, præcipit omnino, quocumque tempore, vel ante, vel post baptismum à circumcissione cessandum, quoniam siue quis in ea spem ponat, siue non, sine interitu salutis æternæ observari omnino non potest. Circa pueros vero propter periculum mortis, quod potest sæpe contingere, cum ipsis non possit alio remedio subueniri, nisi per sacramentum baptismi, per quod eripiuntur à Diaboli dominatu, & in Dei Filios adoptantur, admonet, non esse per quadraginta, aut octoginta dies, seu aliud tempus, iuxta quorundam observantiam, sacrum baptismum differendum, sed quamprimum commode fieri potest, debere conferri, ita tamen quod mortis imminente periculo, mox sine vlla dilatione baptizentur, etiam per laicum, vel mulierem, in forma Ecclesiæ, si deit Sacerdos, quemadmodum in decreto Armenorum plenius continetur.

§. 14. Firmiter credit, profitetur & prædicat omnem creaturam Dei bonam, nihilque recipiendum quod gratiarum actione percipitur, quia iuxta verbu Domini, non quod intrat in os coinquinat hominem; illamque Mosaicæ legis ciborum mundorum, & immundorum differentiam, ad cæremonialia asserit pertinere, quæ surgente Euangelio transierunt, & efficacia esse desierunt. Illam etiam Apostolorum prohibitionem, ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, dicit illi tæpori congruisse, quo ex Iudæis atque Gentilibus, qui antea diuersis cæremoniis, moribusque vivebant, vna surgebat Ecclesia, ut cum Iudæis etiam Gentiles aliquid communiter observarent, & in vnum Dei cultum, fidemque conueniendi præberetur occasio, & dissensionis materia tolleretur, cum Iudæis propter antiquam consuetudinem sanguis & suffocatum abominabilia viderentur, & esu immolatorum poterant abitari. Gentiles ad idololatriam redituros, ubi autem ad vsque propagata est Christiana religio, ut nullus in ea Iudæus carnalis appareat, sed omnes ad Ecclesiam transientes, in eodem ritus Euangelii cæremoniasque conueniant, credentes omnia munda mundis, illius Apostolicæ prohibitionis causa cessante, etiam cessavit effectus. Nullam itaque cibi naturam cõdemnandam esse denuntiat, quam societas admittit humana, nec inter animalia discerni, dum per quemcumque siue virum, siue mulierem, & quocumque genere mortis intereant, quamvis pro salute corporis, pro virtutis exercitio, pro regulari, & Ecclesiastica disciplina, possint & debeant multa non negata dimitti, quia iuxta Apostolum omnia licent, sed non omnia expediunt.

§. 15. Firmiter credit, profitetur, & prædicat, nullos intra Catholicam Ecclesiam non existentes, non solum paganos, sed nec Iudæos, aut hæreticos, atque schismaticos æternæ vitæ fieri posse particeps, sed in ignem æternum ituros, qui paratus est Diabolo, & Angelis ejus, nisi ante finem vitæ eidem fuerint aggregati. Tantumque valere Ecclesiastici corporis vnitatem, ut solum in ea manentibus ad salutem Ecclesiastica sacramenta proficiant, & jejunia, elemosynæ, ac cætera pietatis officia, & exercitia militiæ Christianæ præmia æterna parturiant. Neminemque quantascumque elemosynas fecerit, etsi pro Christi nomine sanguinem effuderit, posse saluari, nisi in Catholica Ecclesiæ gremio, & vnitatem permanferit.

H h 2 §. 16.

Et legalia
venerit usque
minis.

Damnatio
conseruati
nominis
clarissime
circa bap-
tismi puero-
rum.
De hoc bap-
tismo late in
bullis in
19. Exul-
tatione. in
1. ubi.

Explicatio
sibi circa
non cibo
tam.

Et saluam
coram, qui
sunt in
Catholica
Ecclesia.

Approbatio Concilii Niceni.

§.16. Amplectitur autem, approbat, & suscipit sanctam Nicenam Synodum trecentorum decem & octo Patrum, temporibus beatissimi Synestri prædecessoris nostri, & magni Constantini piissimi Principis congregatam, in qua impia hæresis Ariana cum suo auctore damnata est, & definitum est, Filium Dei Patri esse consubstantialem, & coæternum.

Concilij Constantinopolitani.

§.17. Amplectitur etiam, approbat, & suscipit, sanctam Constantinopolitanam Synodum centum quinquaginta Patrum, beatissimi Damasi prædecessoris nostri, & Theodosii senioris tempore convocatam, quæ ipsum Macedoniam anathematizavit errorem, qui Spiritum sanctum, non Deum, sed creaturam assererat, quod damnant, damnat, quod approbant, approbat, & per omnia vult ibidem definita, illæsa & inviolata sustinere.

Concilij Ephesini.

§.18. Amplectitur etiam, approbat, & suscipit sanctam primam Ephesinam Synodum ducentorum Patrum, quæ tertia est in ordine universalium Synodorum, sub beatissimo Cælestino prædecessore nostro, & Theodosio minore convocata, in qua impius Nestorii est damnata blasphemia, definitumque est Domini nostri IESU CHRISTI veri Dei, & veri hominis unam esse personam, & B.MARIAM semper Virginem non solum Christotocum, sed etiam Theotocum, hoc est, non tantum hominis, sed Dei genitricem, ab omni Ecclesia prædicandam.

Damasci secunda Synodi Ephesina.

§.19. Damnat autem, anathematizat, & respuit impiam secundam Ephesinam Synodum, sub beatissimo Leone prædecessore nostro, & præfato Principe congregatam, in qua Dioscorus Alexandrinus Antistes, Eutychis hæreticæ defensor, & S.Flaviani Constantinopolitani Pontificis impius persecutor, execrandam illam Synodum ad approbationem Eutychianæ impietatis, arte & minis attraxit.

Con. Approbatio Chalcedonensis. Iste Concilij approbavit Leo I. in cons. 1. fol. 1.

§.20. Amplectitur etiam, approbat, & suscipit sanctam Chalcedonensem Synodum, quartam in ordine universalium Synodorum, sexcentorum & triginta Patrum, temporibus præfati beati Leonis prædecessoris nostri, & Marciani Principis celebratam, in qua hæresis Eutychiana cum suo auctore Eutychæ, & Dioscoro defensore, damnata est, & definitum est, Dominum nostrum IESUM CHRISTUM esse vere Deum, & verum hominem, & in una eademque persona, divinam humanamque naturas integras, inviolatas, incorruptas, inconfusas, distinctasque mansisse, humanitate agente, quæ hominis sunt, & Deitate, quæ Dei, quos damnat, damnatos habet, quos approbat, approbatos.

Concilij secundi Constantinopolitani.

§.21. Amplectitur etiam, approbat, & suscipit sanctam quintam Synodum, secundam Constantinopolitanam tempore beatissimi Vigilii prædecessoris nostri, & Iustiniani principis celebratam, in qua sacri Chalcedonensis Concilii definitio de duabus naturis, & una persona Christi, renovata est, multique Origenis errores, suorumque sequacium, præsertim de dæmonum, aliorumque damnatorum poenitentia, & liberatione, reprobati atque damnati sunt.

Concilij tertij Constantinopolitani.

§.22. Amplectitur etiam, approbat, & suscipit sanctam tertiam Constantinopolitanam Synodum centum, & quinquaginta Patrum, quæ sexta est in ordine universalium Synodorum, temporibus beatissimi Agathonis prædecessoris nostri, & Constantini Quarti huius nominis Principis congregatam, in qua Macharii Antiocheni, & sectatorum hæresis condemnata est, & definitum est, in Domino nostro IESU CHRISTO duas esse perfectas, integrasque naturas, & duas operationes, duas etiam voluntates, licet esset una eademque persona, cui utriusque naturæ competere actiones, Deitate agente, quæ Dei sunt, & humanitate quæ hominis sunt.

Ac Florentini & aliorum Conciliorum auctoritas Rom. Pont. auctoritate confirmata.

§.23. Amplectitur etiam, veneratur, & suscipit omnes alias universales Synodos auctoritate Rom. Pontificis legitime congregatas, ac celebratas, & confirmatas, & præsertim hanc sanctam Florentinam, in qua inter alia Græcorum, & Armenorum sanctissima unio consummata est, & multæ circa utramque unionem saluberrimæ definitiones editæ sunt, prout in decretis desuper promulgatis plenius continetur, quorum tenor in hunc modum sequitur.

Omittitur inferio bullarum, tam unionis Græcorum, quam Armenorum, quia sunt sup. in locis cit. in rub.

§.24. Verum quia in superscripto decreto Armenorum non est explicata forma verborum, quibus in consecratione Corporis, & Sanguinis Domini sacrosancta Romana Ecclesia Apostolorum doctrina, & auctoritate firmata, semper uti consueverat, illam præsentibus duximus inferendam. In consecratione Corporis Domini, hac videtur forma verborum, Hoc est enim Corpus meum, Sanguinis vero, Hic est enim calix sanguinis mei, novi, & æterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis, & pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

§.25. Panis vero triticeus, in quo sacramentum conficitur, an eo die, an antea decoctus sit, nihil omnino refert, dummodo enim panis substantia maneat, nullatenus dubitandum est, quin post præfata verba consecrationis Corporis à sacerdote, cum intentione conficiendi prolata, mox in verum Christi corpus transubstantietur.

§.26. Quoniam nonnullos asseritur quartas nuptias tanquam condemnatas respicere, ne peccatum ubi non est esse putetur, cum secundum Apostolum mortuo viro, mulier sit ab eius lege soluta, & nubendi cui vult in Domino habet facultatem, nec distinguat mortuo primo, secundo, vel tertio, declaramus non solum secundas, sed tertias, & quartas, atque vltiores, si aliquod impedimentum canonicum non obstat, licite contrahi posse. Commendatioribus tamen dicimus, si vltius à conjugio abstinentes, in castitate permanerint, quia sicut virginitatem viduitati, ita nuptiis castam viduitatem laude ac merito præferendam esse censemus.

§.27. His omnibus explicatis, prædictus Andreas Abbas nomine dicti Patriarchæ, ac proprio, & omnium Iacobinorum, hoc saluberrimum Synodale decretum cum omnibus suis capitulis, declarationibus, definitionibus, traditionibus, præceptis, & statutis, omnemque doctrinam in ipsa descriptam, necnon quicquid tenet, & docet sancta Sedes Apostolica, & Romana Ecclesia, cum omni deuotione, & reverentia suscipit, & acceptat. Illos quoque Doctores, & sanctos Patres, quos Ecclesia Romana approbat, ipse reverenter suscipit: Quasumque vero personas, & quicquid ipsa Romana Ecclesia reprobat, & damnat, ipse pro reprobatis, & damnatis habet, profitens tanquam verus obedientiæ filius, nomine quo supra, Sedis Apostolicæ ordinationibus, & iussionibus fideliter & semper obtemperare.

§.28. Lecto solemniter in præfata Synodo hoc decreto Latino sermone, mox in Arabico, præfatus Andreas Abbas, ipsorum Iacobinorum decretum publice ibidem perlegit, atque infra scripta verba in scriptis Arabice subiunxit, quæ incontinenti Latine recitata sunt. Beatissime Pater, Domine Eugeni, Sanctæ Romanæ, & universalis Ecclesiæ summæ Pontifex, vereque Christi Vicarie, ac beati Petri successor, & sanctissima universalis Florentina Synodus, totum hoc sanctum decretum cum insertis, & sanctis decretis unionis Græcorum, & Armenorum, quod nunc in vestra præfata publice lectum est, Ego Andreas humilis Abbas S. Antonii, Orator reverendi patris domini Joannis Patriarchæ Iacobinorum, habens ipsius decreti per plures dies plenam notitiam, & instructionem, cognosco confiteorque omnia in ipso decreto contenta diuinæ, ac Catholicæ veritati consona existere. Nomine igitur præfati domini Patriarchæ omniumque Iacobinorum, ac meo, quemadmodum vestra Sanctitas attestatur, præfatum saluberrimum Synodale decretum, cum dictis insertis decretis, omnibusque suis capitulis, declarationibus, definitionibus, traditionibus, præceptis, & statutis, omnemque doctrinam in ipso descriptam, necnon quicquid tenet, & docet sancta Sedes Apostolica, & Romana Ecclesia, cum omni deuotione, & reverentia suscipio, & accepto. Illos quoque Doctores, & sanctos Patres, quos Ecclesia Romana approbat, reverenter suscipio. Quasumque vero personas, & quicquid ipsa Romana Ecclesia reprobat, & damnat, pro reprobatis, & damnatis habeo, pollicens nomine quo supra, ipsum Patriarcham Iacob, nosque, & me ipsum, tanquam veræ obedientiæ filios, vestris ac Sedis Apostolicæ ordinationibus, & iussionibus fideliter, & semper obtemperaturos.

Datum Florentiæ, in publica sessione Synodali, solemniter in Ecclesia Domus S. Mariæ Nouellæ, apud quam nunc

nunc reſedens celebrata Anno Incarnationis Domini-
caz 1441. pridie Nonas Feb. Pontif. noſtri Anno 11.

XIV. Exemptio Canoniorum ſecularium Congre-
gationis S. Georgii in Alga Venetiarum, a ſo-
lutione Decimarum, impoſitionum, & onerum
quorumcumque.

Alia privilegia cuiuſcumque alterius Ordinis, ei-
dem Congregationi clargita fuerunt à Pio V.
inf. conſt. 92. Ex incumbenti.

De institutione huius Congregationis, & aliis eam con-
cernentibus, notavi ſup. in conſt. Greg. XII. Illis.

EUGENIUS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam ex debito Summi Pontificatus officii
nobis ex alto commiſſi, circa Eccleſiarum, ac Ec-
cleſiaſticorum locorum, & perſonarum omnium com-
moda, & utilitates nos decet intentos exiſtere, illas ta-
men, & eandem perſonas, quæ piæ, & caſtæ vitæ ſtudio
intendentes, mundanis abjectis illecebris in humilitatis
ſpiritu devotum, & ſedulum exhibent Altifſimo famu-
latum, tanto propenſioribus favoribus proſequimur,
quanto ipſarum perſonarum vita laudabili atque mori-
ribus debite compenſatis conſpicimus in Domino ſa-
lubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, ſicut nobis innotuit, dilecti filii
Canonici de Collegio, ſive Congregatione S. Georgii in
Alga de Venetiis Caſtellanenſis diœceſis, à multis citra
temporibus plures Eccleſias, atque loca Eccleſiaſtica in
diverſis civitatibus, terris, atque locis partium Italiæ
conſiſtentia, in quibus etiam piæ, & caſtæ, & in commu-
ni degentes, Miſſasque & alias horas canonicas, nocturnas
atque diurnas diebus ſingulis celebrantes interim
permaſerunt, prout, & in copioſo numero præſentiali-
ter permanent in ſpiritualibus, & temporalibus, ad lau-
dem, & gloriam divini nominis ſacri que cultus, & po-
pulorum devotionis augmentum, multipliciter reformaverunt,
ac propterea, necnon ex eorum multiplicatis virtu-
tibus, plurimi fructus etiam ad ſalutem animarum
plurium fidelium partium earundem hætenus prouene-
rint, & quotidie proueniant, & alias ipſi omnibus, & ſin-
gulis Deo devotis perſonis ad eorum Eccleſias, atque
loca prædicta de alienis partibus, ſeu locis pro tempore
applicandis, hoſpitiſo ſuſcipere conſueverunt, & ad
id iuxta eorum ſtatuta ſpecialiter intenti exiſtant, ac ad
hoc, necnon ad alia eis, & ipſorum Eccleſiis, atque locis
prædictis, quæ vnum corpus exiſtunt pro tempore in-
cumbentia expenſarum onera Eccleſiarum, atque locorum
huiusmodi vix ſuppetant, quandoque non ſuffici-
ant facultates.

§. 2. Nos præmiſſa debite compenſantes, ac atten-
dentes quod præſati Canonici, & in vitæ continentia, ac
ſanctimonia, aliisque pluribus, & diverſis virtutibus, ac
fructuoſis operibus in dies multiplicanti, & fidelibus
partium in quibus pro tempore moram trahunt, caſtita-
tis, humilitatis, atque multiplicis virtutis exemplum fo-
re noſcuntur, necnon propterea eis, & ſtatui ipſorum, ne
ob facultatum carentiam minuat, ſed ut ſublatis ab
ipſis diſpendiis, aliisque extraordinariis oneribus qui-
buſlibet, in numero operibus, & virtutibus ſupradictis
augeantur, quantum cū Deo poſſumus providere volentes,
motu proprio, non ad dictorum Canoniorum, vel alterius
pro eis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtan-
tiam, ſed de noſtra mera liberalitate, vniuerſis Canoni-
cis de Collegio, ſive de Congregatione huiusmodi, qui
nunc ſunt, & de cætero perpetuis futuris temporibus
erunt, necnon eorum Eccleſias, domus, atque loca, præ-
ſentia, & futura, ac etiã poſſeſſiones, domus, res, cenſus,
iura, atque bona ad Canonicos, & ipſorum Eccleſias at-
que loca prædicta nunc, & in poſterum ſnecantia, om-
nia, & ſingula ubicumque conſiſtentia, quorum qualita-
tes, loca, vocabula, confines, ac fructuum, reddituum, &
prouentuum annuos, alioſque eorundem veros valores
Bullar. Mag. Tom. 1.

præſentibus haberi volumus pro expreſſis, necnon quof-
cumque colonis, & laboratores, ſuper poſſeſſionibus, &
bonis ipſis pro tempore commorantes, cæteriſque quo-
ad hoc ipſorum Canoniorum præſentium, & futuro-
rum procuratores, negotiorum geſtores, aſſeſſarios, &
penſionarios, in quantum Eccleſias, domus, loca, res, cen-
ſus, iura, atque bona contingunt, ab omnibus, & ſingulis
datis, impoſitionibus, ſubſidiis, etiã charitativis, ac de-
cimis, aliisque oneribus, contributionibus, & exactioni-
bus, quibuscumque nominibus nūcupentur, per nos, vel
Sedem Apoſtolicam, aut Legatorum eius, ſeu noſtra vel
dictæ Sedis auctoritate, aut per locorum Ordinarios, ſeu
eorum Cleros, vel eorum aliquem, ſeu aliquos, aut alias
quomodolibet, ex quibuſvis cauſis, etiã legitimis, & ra-
tionabilibus, impoſitis hætenus, & in poſterum impo-
nendis, ac ab illorum, & cuiuſlibet ipſorum perſolutioni-
bus, auctoritate Apoſtolica ex certa ſcientia, tenore
præſentium, de ſpeciali dono gratiæ perpetuò eximi-
mus & totaliter liberamus, ac proſus, & omnino libera
& exempta perpetuò eſſe decernimus, & declaramus.

§. 3. Volentes etiam, ac ſcientia, & auctoritate præ-
dictis ſtatuentes, & concedentes, quod nulla per nos, vel
Sedem prædictam in genere, vel in ſpecie, ſub quibuſvis
formis, aut verborum expreſſionibus, necnon decretis ir-
ritantibus, & cum quibuſcumque etiam clauſularum in-
dividualium, & quod illis niſi ſub certa forma minime
derogetur, neque derogatum fuiſſe cenſeatur, vim & ef-
fectum habentium, ac huiusmodi formæ, ſive illa ſervata
fuerint, ſive non, prohibitoriis, aut alias effectui præ-
ſentium præjudicialibus clauſulis, conceſſa hætenus, vel
in poſterum concedenda, literæ, privilegia, & indulta
etiam contra exemptas perſonas, Eccleſias, loca, atque
bona quæcumque ſe extendentia, quorum omnium tenores,
ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, huiusmodi
præſentibus, etiam haberi volumus pro expreſſis, niſi
in illis tenor eorundem præſentium de verbo ad verbum
inſertus, ac de nominibus, & cognominibus Eccleſia-
rum, & locorum prædictorum ſpecialis, & expreſſa men-
tio facta fuerit, exemptioni, & liberationi, necnon decre-
to, & declarationi noſtris huiusmodi aliquoſiter præju-
dicare poſſint, ſeu debeant. Quinimò huiusmodi præ-
ſentes literæ ac contenta in eiſdem plenariam roboris
firmitatem obtineant, ac exemptio, & liberatio noſtræ
prædictæ plenarie, & effectualiter obſerventur perinde
in omnibus, & per omnia, ac ſi nunc alia literæ, privile-
gia, ac indulta prædicta nullatenus emanafſent, quibus ex
nunc prout ex tunc, quoad hoc ſpecialiter derogamus,
illis alias in ſuo robore permanſuris.

§. 4. Et nihilominus omnibus, & ſingulis civita-
tum, terrarum, caſtrorum, atque locorum quorumlibet
dominiis, dominis, communitatibus, eorumque & aliis
quibuſvis officialibus, præſentibus, & futuris, cæteriſque
perſonis, tam Eccleſiaſticis, quã ſecularibus, cuiuſcum-
que gradus, ſtatus, vel conditionis exiſtant, etiamſi Pa-
triarchali, Archiepiſcopali, Abbatiali, aut alia quavis
Eccleſiaſtica, ſeu mundana dignitate præfulgeant, aucto-
ritate Apoſtolica ſupradicta harum ſerie monemus, mā-
damus paſſim & inhibemus de cætero, ne vllò vnquam
tempore per ſe, vel alium, ſeu alios quovis quaſito colo-
re, directe, vel indirectè, contra exemptionem, liberatio-
nem, decretum, declarationem, ac tenorem præſentium
huiusmodi, in toto, vel in parte, venire, facere, aut ali-
quid attentare audeant, vel præſumant. Alioquin in illos
ex eis, qui à die ſibi de præmiſſis factæ notiæ infra tres
dies immediate ſequentes, monitioni, ſeu inhibitioni
huiusmodi pro tempore non paruerint, ex nunc prout
ex tunc excommunicationis ſententiam harum ſerie pro-
ferimus, & promulgamus, à qua à nullo, præterquam
à Romano Pontifice, abſolutionis beneficium nequeant
obtinere niſi in mortis articulo conſtituti.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutioni-
bus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque e cõtrariis
quibuſcumque. Aut ſi Patriarchis, Archiepiſcopis, Epif-
copis, Abbatibus, Dominis, Dominis, Communitatibus,
Officialibus, & perſonis prædictis, vel quibuſvis aliis cõ-
muniter vel diuiſim, ab eadem Sede indultum exiſtat,
quod interdicti, ſuſpèdi, vel excommunicari non poſſint
H h 3 per

Clauiſula d.
privilegi
preſentium

Inhibicio con-
tra quocum-
que exacto-
res, aliſque
officiali.

Clauiſula de-
rogatoria.

per litteras Apostolicas non facientes plenam & expref-
sam ac de verbo ad verbum de iudicio huiusmodi men-
tionem. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

D. P. An. 12. Dar. Florentie, Anno Incarnationis Dominice 1442.
die 7. Junii. Pont. nostri Anno 12.

**XXV. Separatio Fratrum Eremitarum S. Augustini re-
gularis Observantiae Congregationis llice-
tanz, & illi vnitorem, a superioritate Præla-
torum, non tamen Prioris generalis totius
Ordinis. Ac largitio quarundam gratiarum,
& indulguntium.**

*Huius Prioris facultatem circa visitationem d.
Congregationis, declaravit Clem. VIII. in eius
const. 117. Ex inuinculo.*

Alias de toto Ordine Eremitarum scripti in const. 6.
Alexand. IV. Licet.

**EVGENIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium.

Regimini vniuersalis Ecclesie quamquam immeriti,
disponente Domino prædentes, curis perurgemur
assiduis, & iuxta creditæ nobis dispensationis officium
circa subditorum quorumlibet, præsertim sub regulari
obseruantia studio vacantium præ vitæ, in quorum vbi-
que prosperitate reficimur, statum salubrem, & prospere
dirigendum sollicitudinis officio intendimus, & iis qui
ad laudem, & gloriam diuini nominis, sacrique cultus
augmentum, necnon Religionis propagationem illius
profutura cognoscimus, opem, & operam quantum
cum Deo possumus impendimus efficaces, ut per nos-
træ operationis ministerium, & Apostolici fauoris præ-
sidium personæ huiusmodi, earumque Monasteria, &
loca, singulis ab eis sublatis dispendiis, prosperis gra-
tulentur euentibus, & in spiritualibus, & temporalibus
felicia conspiciant incrementa.

*Generales
Ordinum ab
aliorum Præ-
latorum ob-
seruantia exem-
tionem illam
Congr.*

§. 1. Dudum siquidem nonnulli Generales Priores
Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Priorem,
& Fratres præsentis, & futuros, domos S. Saluatoris Sil-
uæ Lacus dicti Ordinis Senensis dioc. sub regulari ob-
seruantia eiusdem Ordinis degentes, & cuiuslibet, ab
ipso generale Priore, inferioris obedientia, iurisdictione,
& correctione eximentes, illas sub protectione sua as-
sumpserunt.

*Dederuntque
in licentiam
Capitula in-
gregandi,
quosque Præ-
sidentem el-
gendi.*

§. 2. Et quod dicti Fratres singulis trienniis, singula
generalia Capitula in mense Maii in vna ex domibus ip-
sorum ad id per eorum Vicariū generalem deputanda cele-
brare, ac in huiusmodi Capitulis vnum Præsentem tunc
celebrandi Capituli, cuius officium tantum triuou duret,
& in cuius manibus antiquus Vicarius officii Vicariatus
Fratribus S. Saluatoris resignare teneretur, & a quo ipse
Vicarius ab huiusmodi officio absolui deberet, quodque
eundem Vicarium pro delictis per eum commissis, si puni-
endus foret, punire, necnon electionem noui Vicarii pro
tempore canonice celebratam cõfirmare deberet primo.

*Et Vicarium
gen. capus ef-
fuit regimen
d. Congregat.*

§. 3. Et deinde vnum ex ipsis in ipsorum omnium, &
singularum domorum Societatis Fratrum eorundem ge-
neralem Vicarium eligere possent, quodque in Vicarium
electus huiusmodi per dictum Præsentem confirmaretur,
& postquam confirmatus fuisset, omnes & singulos
Fratres Societatis huiusmodi easdem, ac prorsus similes
iurisdictionem, & potestatem, quam in illos dictus gene-
ralis Prior habet, & exercere potest, habere, & exercere,
ac quoties opus foret, omnes & singulos Priores do-
morum eiusdem Societatis, Priorem ipsius domus S. Sal-
uatoris, quem per Fratres eiusdem domus S. Saluatoris, il-
los videlicet, qui in Capitulo vocæ habent, eligi, & eius
electionis confirmationem ad dictum Vicarium pertinere,
& quem Priorem singulis annis eligi, vel de no-
uo confirmare voluerunt, duxerunt excepto quoties
opus foret instituire valerent, necnon ipse Vicarius, si eis-
dem fratribus S. Saluatoris videbitur, dummodo annis sin-
gulis officii Prætoratus huiusmodi resignet, eligi possit.

§. 4. Nonnulla quoque alia diuersa, assignationes,
concessiones, dispensationes, & indulgæ concesserunt,
quorum aliqua per generalia ipsius Ordinis Capitula,
quædam verò auctoritate Apostolica confirmata fue-
runt, Priori domus S. Saluatoris, & Fratribus Societa-
tis huiusmodi in perpetuum successiue concesserunt,
prove in Apostolica, & diuersis eorundem generalium
Priorum literis dicti Ordinis sigillo munitis, de quibus
nobis legitime constitit, & quæ inspicere, & examinari
fecimus diligenter, quorumque omnium, tenores de
verbo ad verbum præsentibus pro insertis haberi volumus,
plenius continetur.

*Aliqua
diuisi
vnde
conferunt*

§. 5. Cum autem sicut accepimus, tam S. Saluatoris
prædicti, quæ in exemptionis, assignationum, concessio-
num, licentiarum, gratiarum, & indulguntium eorundem
possessione existunt, quam S. Leonardi, & S. Mariæ de
Monte Specchio, necnon S. Antonii supra Balneum Pe-
tricoli domorum dicti Ordinis, & prædictæ, ac Grossera-
næ dioc. Priores, & Fratres, mundanis spretis oblecta-
tionibus iuxta salutaria prædicti Ordinis instituta in
huiusmodi obseruantia exemplariter viventes, variis, &
diuersis hætenus multiplicauerint sub charitatis, &
ipsius obseruantie vnionem virtutum Domino iugiter
famulando ad diuini nominis laudem, & singulare, &
præcipuum salutis plurimorum exemplum.

*Ita
etiam
etiam
etiam
etiam*

§. 6. Nos qui in iuncto nobis, licet immeritis Apo-
stolicæ seruitutis officio sinceris desideramus affectibus,
& per nostræ operationis ministerium singula religio-
num loca eorum personis, cum exultatione spiritus sub
debito professionis obsequio culmina meritorum scan-
dentibus vota in spiritualibus, & temporalibus susci-
piunt incrementa, directioni, statui, & conseruationi Fra-
trū societatis huiusmodi providere volentes, ac speran-
tes, quod eorum vita laudabili, & fructuosis operibus
prædictis, necnon aliæ eis forsitan de cætero concedendæ
domus in eisdem spiritualibus, & temporalibus, prospere
atque felices successus dante Domino consequan-
tur, ut ipsi Priores, & Fratres eo seruentius diuinis bene-
placitis se coaptent, quo se per Nos, & Sedem Apostoli-
cam specialibus fauoribus, & gratiis communitos fore
conspexerunt, eorundem Prioris, & Fratrum in hac parte
supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica, & ex
certa scientia tenore præsentium exemptiones, assigna-
tiones, concessiones, gratias, & indulgæ prædictæ ac om-
nia, & singula in prædictis literis contenta, & inde se-
quuta, cum infrascriptis tamen additionibus, & modera-
tionibus approbamus, & confirmamus, ac præsentis scri-
pti patrocinio communitus, supplemus quoque omnes,
& singulos defectus, si qui forsitan interuenerint in eis-
dem.

*Ita
etiam
etiam
etiam*

§. 7. Et nihilominus etiam pro potioris cautelæ suf-
fragio omnes, & singulos in S. Saluatoris, S. Leonardi, B.
Mariæ, & S. Antonii domibus prædictis pro tempore de-
gentes, Priores, & Fratres, ac domos ipsas, illorumque
possessiones, iura, & bona, mobilia, & immobilia quælibet
ab omnibus dominio, potestate, superioritate, aliena
iurisdictione provincialis Prouinciæ, in qua domus præ-
dictæ consistunt, & aliorum dicti Ordinis Fratrum qui-
buscumque ipsius Ordinis dignitatibus, vel officiis fun-
gentium, præsentium, & futurorum, generali prædicti
Ordinis Priore dumtaxat excepto, perpetuo eximimus,
& penitus liberamus, necnon sub cura, regimine, guber-
natione, & correctione Vicarii generalis per eos pro
tempore eligendi submittimus, pariter & subijcimus.

*Distin-
nem
d. Præ-
mittit.*

§. 8. Ac quod omnes, & singuli Fratres domorum
prædictarum in aliqua ex eisdem domibus ad hoc per
Vicarium huiusmodi deputanda, singulis trienniis, vel
alias quando, & quoties negotiorum, personarum, loco-
rum, & temporum qualitate pensata, Vicario, & Visita-
toribus Fratrum dictæ Societatis pro tempore existen-
tibus opportunum fore videbitur, seruatim alias solemnita-
tibus, & cæremoniis in generalibus Capitulis Fratrum
dicti Ordinis seruari solitis, generalia Capitula Fratrum
ipsius Societatis, ad quæ dictus Vicarius, & singuli
Priores domorum earundem ad minus, si fieri poterit,
cum singulis Definitoribus, illoque personaliter accede-
re sint adstricti, celebrare, & in huiusmodi Capitulis,
quamprimum inibi Fratres vocales congregati fuerint,
vnum

*Capit-
et eius
denem
di. Facult-
tribus*

num in Præsidentem tunc celebrandi Capituli, cuius officium carere triduo daret, in quibus manibus antequam Vicarius officium Vicariatus liberè resignet, & à quo ipse Vicarius ab huiusmodi officio absolvetur, quique electionem novi Vicarii canonicè celebratè in simul cum Visitatoribus dictæ Societatis confirmare possit, & deinde aliquos Visitatores, ac subsequenter unum ex eis in ipsorum, ac omnium, & singularum domorum prædictarum generalem Vicarium, de cuius vita, & prudentia, & per eum in officio Vicariatus huiusmodi in sequenti Capitulo, postquam à dicto officio fuerit absolutus, alias juxta Constitutiones Ordinis antedicti inquiratur, & examinatur, necnon per dictum præsentem, si puniendus fuerit, puniatur, absolvetur, & per Capitulum Societatis huiusmodi reeligatur, ac confirmetur, in omnibus & per omnia, quemadmodum alias in generalibus Capitulis Fratrum dicti Ordinis generalis Prior ipsius Ordinis inquiri, examinari, puniri, absolvi, reeligere, & confirmari consuevit, eligere possint & valeant.

§. 9. Quodque electus in Vicarium, qui per Præsidentem & Visitatores prædictos confirmetur, postquam electus, & confirmatus fuerit, ut præfertur, in omnes & singulos Fratres Societatis huiusmodi eadem ac prorsus similes jurisdictionem & potestatem, quas generalis Prior dicti Ordinis pro tempore existens in illos habet, & exercere potest, habeat, & exercere possit, necnon quoties opus fuerit Priores domorum, & Conventuum prædictorum, Priore dictæ domus S. Salvatoris, quem per fratres ipsius domus S. Salvatoris, illos videlicet, qui in Capitulo vocem habent, annis singulis eligi, ac ejus electionis confirmationem, nisi forsitan ipse Vicarius, qui lapsus anno ab officio Vicariatus huiusmodi eo ipso absolutus intelligatur, in Priorem eo ipso absque alia confirmatione, quod Vicarius in priorem electus, confirmatus intelligatur, ad dictum Vicarium pertinere debere; volumus atque decernimus dumtaxat excepto, instituire & amovere.

§. 10. Præterea quod in huiusmodi celebrandis Capitulis, dictus Vicarius cum aliquibus Definitoribus singularum domorum earundem, quæcumque, quotcumque, & qualiacumque statuta, & ordinationes, dum tamen regulæ, aut constitutionibus dicti Ordinis, ac Sacris Canonibus non obviet, sintque rationabilia & honesta, edere, facere, & condere, ac eorum omnia & singula, in toto vel in parte, quoties eis opportunum videbitur corrigere, mutare illisque addere: ac dictus Vicarius ipsa omnia, & singula per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia, tamen ejusdem juris apicibus, litiumque anfractibus non servatis, per Fratres dictæ Societatis irrefragabiliter observari facere.

§. 11. Necnon Vicarius in simul cum Visitatoribus prædictis quoties illos in loco in quo tunc ipse Vicarius commorabitur adesse contigerit, alioquin per seipsum super statutis & ordinationibus, necnon concessionibus, gratiis, & indulgentiis, etiam per nos confirmatis, dummodo id super quo dispensatio requiritur alias Societatem ipsam non concernat, quo casu ad generale Capitulum per fratres Societatis huiusmodi pro tempore celebrandum dispensatio pertineat, & dispensatio quæ per Vicarium, ac majorem & saniozem partem huiusmodi Capituli, aut ipsam Vicarium & Definitoribus prædictos fiet dumtaxat legitima censeatur, dispensare.

§. 12. Præfatus quoque Vicarius quoties eum abesse contigerit, aut alias sibi videbitur loco sui vnum, duos, vel plures, & quot ei placuerit Vicarium, seu Vicarios cum facultate de qua sibi videbitur instituire, destituere, necnon ad domos dictæ Societatis transmittere.

§. 13. Et insuper generalis Prior dicti Ordinis pro tempore (qui nullum ex Fratribus dictæ Societatis ab ipsa Societate removere, nec aliquem ex Fratribus prædicti Ordinis, cuiuscumque gradus, vel conditionis ipse Frater existat, ad ipsam Societatem, vel aliquam ipsius domum transferre absque Vicarii pro tempore, & majoris Societatis eorundem consensu, quavis etiam rationabili causa, vlllo ynquam tempore possit) quoties ei placuerit per se in simul cum uno ex Visitatoribus Societatis huiusmodi, quem ad hoc duxerit eligendum, ut per

Vicarium dictæ Societatis dumtaxat, & non per alium, vnam, vel plures domos, vel domus, ac ipsam Societatem visitare, & secundum Constitutiones Ordinis quos culpabiles repererit, corrigere & punire.

§. 14. Quodque Fratres domorum earundem præfentes, & futuri, panem vinum, & alia ad victum necessaria, & ubicumque cum saccis & sportis publice mendicando querere ac recipere.

§. 15. Et si forsitan vlllo tempore, aliquam seu aliquas Fratrum dicti Ordinis Societatem, vel Societates, sub regulari observantia ejusdem Ordinis degentium, huiusmodi Societati vniri & aggregari pro tempore contigerit, quod in se vnitarum Societatum Fratres, ac ipsæ vnitæ Societates omnibus & singulis exemptionibus, concessionibus, assignationibus, indulgentiis, ac præsentibus nostris literis, & in eis contentis, uti pariter, & gaudere liberè & licitè possint & valeant, eisdem auctoritate & licentia perpetuo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac Fratribus Societatis huiusmodi, præsentibus & futuris, quandiu sub dicta observantia vixerint prædicta, ac de nouo omnia & singula exemptiones, concessiones, assignationes, gratias, & indulgentias per nos confirmata huiusmodi concedimus pariter & indulgemus per præfentes.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac literis & privilegiis Apostolicis generalibus, vel specialibus, etiam si de illis, quorum omnium tenores etiam præsentibus haberi volumus pro expressis, specialibus, & expressis, ac de verbo ad verbum mentio habenda sit, necnon dicti Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac literis generalis Prioris dicti Ordinis pro tempore existentis, & de consensu generalis Capituli ipsius Ordinis sub quacumque forma forsitan in posteram emanandis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 17. Volumus autem quod si, quod absit, observantia huiusmodi in dicta Societate cessare contigerit, præfentes literæ nullius sint roboris vel momenti. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c. Datum Senis, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quadragésimo tertio, VIII. Idus Septembrijs, Pontificatus nostri anno tertio decimo.

Sequitur declaratio dictæ Constitutionis.

EUGENIUS PAPA IV. &c.

Ad hoc circa regularis observantia professorum eo diligentius paternæ sollicitudinis vices impendimus, quo fecundius illorum religio fructu in eos afferat salutarem, & laudabilibus in Domino possint jugiter proficere incrementis. Nuper siquidem per nos, &c.

Omissionem inferio bullæ, quia ipsa est que præcedit.

§. 1. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte Priorum & Fratrum prædictorum petitio continebat, ipsi Priores, & Fratres dubitent, ne concessiones, assignationes, statuta, ordinationes prædicta, & alia in dictis literis contenta ex frequentibus statutis per Capitulum Societatis huiusmodi, aut Vicarium, & Definitoribus præfatos forsitan faciendis in abusum vadant, illaque per non usum abrogentur; & à nonnullis quoque revocetur in dubium, an alia Societates Fratrum dicti Ordinis eidem Societati absque generalis Prioris præfati Ordinis, vel alterius licentia se unire, dictique Priores, & Fratres S. Antonii supra Balneum Petrioli, & S. Mariæ de Monte Specchio domos prædictas dimittere possent, absque dictæ Sedis licentia speciali. Et an quod de non amovendis, aut transferendis Fratribus per Generalem Priorem ipsius Ordinis in prædictis nostris literis statuimus, ad illius generale Capitulum extendatur, dictisque generalis Prior loco penitentiæ, seu penitentia aliquem ex Fratribus huiusmodi Societatis à dicta Societate ad tempus removere valeat: pro parte Priorum & Fratrum Societatis prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut super his opportunè providere de benignitate Apostolica dignemur.

H h 4 §. 2. Nos

Electio non quari permissis.

Congregatio ni prædicta, & aliis de observantia, indulta Ordinis communitatis.

Quibusdam que in observantibus.

Immo ad bulla pro tempore auctoritate observantia D. P. An. 13. 6. sept.

Edita An. D. 1443.

Exordium.

Dubia Exortata sunt per præfatos si consti.

Dubij primi
declaratio.

§. 1. Nos igitur ad omnes in præmissis ambiguitates, & dubium submovendum: & ut Priores, & Fratres Societatis prædictæ, qui ut accepimus, sub regulari ipsius Ordinis observantia viventes de die in diem virtutum meritis, ac fructuosis operibus multiplicari noscuntur, liberari à noxiis, sua Altissimo vota reddere, ac personarum numero facilius augmentari valeant, providere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, per Vicarium dictæ Societatis pro tempore existentem cum Visitatoribus præfatis, quoties ipsos in loco in quo prædictus Vicarius commorabitur, adesse contigerit, alioquin per se ipsum super penitentis ex quacumque causa, etiam propter recessum ab ipsa Societate, vel alia graviora crimina & excessus Fratris Societatis hujusmodi impositis, vel imponendis in toto, vel in parte, ac concedendis libris extra ipsorum Conventus, seu domos, juxta modum, & formam literarum, seu concessionum, per dilectum filium Magistrum Gerardum de Arimino tunc generalem Priorem dicti Ordinis Fratris prædictæ Societatis, etiam sub excommunicationis pena, quam secus facientes eo ipso incurrerunt, concessa dumtaxat, & non alias, aut aliis casibus dispensare.

Dubij secundi
declaratio.

§. 3. Et una, duæ, vel plures, & quilibet Societates Fratrum dicti Ordinis, prædictæ Societatis, generalis Prioris, necnon generalis Capituli ejusdem Ordinis, & cuilibet alterius licentia super his nullatenus requisita, quibuscumque mandato, ac prohibitione per generalem Priorem, & generale Capitulum huiusmodi, aut illorum alterum in contrarium pro tempore factis, nequaquam obstantibus, sub modis, & formis, necnon patetis, & conventibus, de quibus eis videbitur, se venire, & aggregare, ipsosque Priorem, & Societatem hujusmodi S. Antonii, & S. Mariæ domos prædictas, etiam absque dictorum Prioris, & Capituli, & cuiuscumque alterius licentia dimittere.

Dubij tertij
declaratio.

§. 4. Necnon Prior pro tempore, cum generali Capitulo dicti Ordinis, aut ipsorum quilibet de per se, aliquem ex Fratris prædictæ Societatis ab ipsa Societate removere, aut aliquem ex Fratris ejusdem Ordinis, cuiuscumque gradus, vel conditionis existat, ad prædictam Societatem, vel aliquam ipsius domum transferre, absque Vicarii pro tempore, & majoris partis Fratrum Societatis eorundem consensu, quavis etiam rationabili causa. Et ipse generalis Prior pro tempore, etiam consensu generalis Capituli Ordinis hujusmodi, aliquem ex Fratris prædictæ Societatis, quantumcumque culpabilem, & criminofum, extra domos ipsius Societatis punire vilo vnquam tempore nullatenus possit, sed ipsum in eisdem domibus alias juxta culpas, & demerita ipsius secundum canonicas sanctiones, & instituta prædicti Ordinis puniat, ac punire debeat.

Prohibitio
ut gratia
aut con
di dignitas
extra so
tatem ab
licentia.

§. 5. Præterea, quod nullus ex Fratris dictæ Societatis, cuiuscumque status, gradus, vel conditionis existat in ipsa Societate, seu aliqua ipsius domo, quibuscumque exemptionibus, immunitatibus, privilegiis, gratiis, & indultis quorumcumque tenorum existant, eis in specie vel in genere à Sede Apostolica, seu alias pro tempore concessis, vti, & gaudere, aut ad aliquas dignitates, præeminentias, administrationes, vel officia dicti Ordinis extra dictam Societatem, quæcumque, quotcumque, & qualiacumque fuerint, vocari, assumi, aut illis præfici, absque Vicarii, & Definitorum pro tempore, aut Capituli Societatis prædictorum, siue majoris partis illorum licentia in scriptis habita & obtenta, nullatenus possit.

Communicatio
pro gratia
aut con
di dignitas
extra so
tatem ab
licentia.

§. 6. Quodque Priores & Fratres Societatis hujusmodi, omnibus, & singulis exemptionibus, immunitatibus, privilegiis, gratiis, & indultis ipsius pro tempore vniendis Societatibus per generalem Priorem dicti Ordinis pro tempore, in specie seu in genere concessis, vti & gaudere libere & licite valeant, ex certa scientia, & auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & cernimus, & ordinamus.

Bona Fratris
ad Congregationem
fratrum
Congregati
one.

§. 7. Ac præmissa omnia, necnon quod præfata Societas, juxta quandam concessionem Priori, & Fratris prædictæ domus S. Salvatoris per quondam Nicolaum generalem Priorem dicti Ordinis concessam, de omnibus, & singulis bonis mobilibus & immobilibus,

presentibus & futuris, omnium & singulorum Fratrum dictæ Societatis, præsentium & futurorum, quacumque quomodocumque, & qualiacumque hujusmodi bona fuerint, etiam si illa ipsi Fratris ad eorum usum concessa extiterint, plenarie succedant, ipsaque ad dictam Societatem cum Fratris ad illam transeuntibus eo ipso devoluantur, ac proveniant Priori, & Fratris dictæ Societatis, presentibus & futuris, perpetuo concedimus pariter, & indulgemus.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus, & singulis in aliis nostris literis prædictis, quas alias in suo robore permanere, & quas, necnon præfatas, in omnibus & per omnia observari volumus, decernimus atque mandamus, non obstante volumus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod si, quod absit, observantiam hujusmodi in dicta Societate cessare contigerit, præfate literæ eo ipso sint cassæ, & irritæ nulliusque roboris vel momenti. Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo quadragésimo tertio, quinto Kalendas Decembris, Pontificatus Nostri Anno tertio decimo.

Approbatio Ordinationum in Capitulo Romæ acto præfinitarum, pro reformatione Monachorum Græcorum S. Basilii, in provinciis Sicilia, Calabria, & Apulia.

Hæc bulla à Jul. II. & Jul. III. confirmata fuit, ut vidi in quadam ipsius Jul. III. consist. edita die 19. Decembris 1550. quam prætermisisti minus necessariam; & de toto Ordine nosavi supra in cons. 6. Alexand. IV.

EVGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Inter curas multiplices, quibus occurrentium rerum, negotiorumque varietatibus obsequemur, illam vigilantius amplectimur per quam regulares Ordines, & loca, jugi sanctimonie dedita, pro congruè prospicimus, in spiritualibus & temporalibus prosperitatis optatæ contingant eventum, unde efficacis ad id sollicitudinis studium apponere cupimus, & provisionis salutaris adhibere remedium, ne Ordines, & loca ipsa, Apostolicæ, quod absit, providentiæ destituta consilio, deformationis subjaceant opprobrio, sed libentius cursu temporis continuum, dante Domino, in eisdem spiritualibus & temporalibus suscipiant incrementum.

§. 1. Sanè ad nostri deducta notitiam, quod plurima Monasteria & loca Monachorum Græcorum Ordinis S. Basilii in Regno Sicilia, citra & ultra Farum essent, quæ in multis reformatione indigere videbantur. Nos inter alia mandavimus omnibus & singulis Abbatibus dicti Ordinis de celebrando Capitulo ad Urbem Romanam, ut certo tunc expresso, & ad id per nos statuto termino personaliter convenirent, ibidem tractaturi & ordinaturi, quæ pro Religionis decore, & hujusmodi Ordinis commodo, utilitate & conservatione expedirent.

§. 2. Postmodum verò dilectis filiis præfati Ordinis in prædictis Insula & Regno consistentium Monasteriorum Archimandritis, & Abbatibus, cum nonnullis aliis ejusdem Ordinis personis, sub Græcorum ritu vivere consuetis, in prædicta Vrbe pro præmissis congregatis convenientibus, post maturam quam desuper inter se habuerunt deliberationem, concordarunt, & ordinarunt, ac in hoc singuli scilicet, aut major pars eorum expresse cõsenserunt, videlicet quod ex singulis Sicilia & Calabria, & Apulia dicti Ordinis Provinciis, vnus esset ejusdem Ordinis Visitator, qui in illa ex Provinciis hujusmodi, in qua pro tempore deputatus fuerit, cum uno socio, cuius consilio in omnibus agendis vti debeat, monasteria, & loca prædicta, tam Monachorum, quam Monialium

nialium sub prædicta regula degentium, tam in capite quam in membris visitare & reformare, ac personas ibidem corrigere, aliaque quæ ad huiusmodi visitationis & correctionis officium de jure vel consuetudine pertinebunt, & exercere possent, & deberent.

§.3. Quodque Visitatores dicti Ordinis pro tempore existentes à quolibet dictarum provinciarum Ordinis huiusmodi Monasterio, sive loco, illam pecuniarum summam sive quantitatem, quæ inter Archimandritas, Abbates, & personas prædictas in Cõgregatione huiusmodi, tam pro salariis magistrorum, Monachos, & personas dicti Ordinis, aliosque quoscumque idioma græcum pro tempore docere volentium, quam expensis studentium huiusmodi deputata, seu consignata extitit. Et quæ quidem summa sive quantitas in Sicilia inter Monasteria, & Ecclesias sæculares Græcas ad centum uncias monetæ currentis ibidem, & in Calabria ad ducentos & quinquaginta, in Apulia verò Provincias eisdem ad octoginta florenos auri de Camera ascendit, ad quas quantitates à quibuslibet dictorum Monasteriorum & Ecclesiarum Rectoribus persolvendas, tam Abbates quæ Commendatarios quoscumque & quibuscumque unita Monasteria; in Sicilia verò eos presbyteros sæculares, Rectores Ecclesiarum Græcarum teneri, & obligatos esse voluerunt, & statuerunt, exigere, colligere & levare valerent, atque possent huiusmodi concordatis, & ordinatis per singulos, aut majorem partem eorum, qui præmissis Cõgregationis & Capituli celebrationi interfuerunt, acceptatis atque laudatis.

§.4. Nos itaque omnia & singula præmissa, & quævis alia inter Archimandritas, Abbates, & personas prædictas in huiusmodi celebrato Capitulo ordinata, & concordata, illorumque tenores & effectus rata habentes & grata, illa auctoritate Apostolica approbamus, & præsentis scripti patrocinio communitus, eaque volumus, & mandamus ab omnibus & singulis, quorum pro tempore interfuerit, firmiter & inviolabiliter observari.

§.5. Districte inhibentes venerab. fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, & universis & singulis Ecclesiasticis dictarum Provinciarum Prælati, & quibusvis aliis cuiuscumque dignitatis, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, & præcipue dilecto filio Lucae Buffalo moderno S. Saluatoris in lingua Fari Messanenensis Dioc. Archimandritæ, cuius præminentiam quæ supra Monachos & Abbates Siculos habet, ac curæ ejus quoad vixerit, ex certa nostra scientia suspendimus, & quem correctioni ipsorum Visitorum subicimus, ac ab illis corrigi & puniri debere, atque posse decernimus, Archiepiscopis verò & Episcopis suspensionis ab ingressu Ecclesie pena, necnon prædicto Lucae & aliis Archimandritis & cæteris supradictis sub excommunicationis sententia, quam eo ipso incurant, & à qua quidè sententia ab alio quam à Romano Pont. sicè absolvi non possint, ac cuilibet ipsorum, ne se de visitatione Monasteriorum & locorum Græcorum, tam Monachorum, quam Monialium in provinciis supradictis existentium aliquo modo intromittant, sive Visitatores ipsorum Monasteriorum & locorum pro tempore existentes, quo minus illa liberè visitare, ac illorum personas corrigere & punire, aut alias commissum ejus visitationis officium in omnibus & per omnia exercere debeant, atque possint, impediant.

§.6. Et nihilominus ut Monasteria & loca prædicta per visitationis & felicis directionis ministerium salutare contingant remedium, volumus, & dicta auctoritate statuimus, atque decernimus & ordinamus, quod Visitatores pro tempore electi, deputati, ac existentes, ad singularum provinciarum earundem, singula dicti Ordinis Monasteria, & loca singularum provinciarum huiusmodi personaliter accedant, & solum Deum præ oculis habentes, in Monasteriis & locis prædictis, tam in spiritualibus quam in temporalibus, necnon capitibus, & membris, debite visitationis officium, auctoritate prædicta impedere & exercere, ac omnia & singula quæ in reformationis & correctionis ministerio indigere prospexerint, provt eis juxta canonicas sanctiones, & regularia ejusdem Ordinis instituta, ac alias congruè videbitur, reformare, & corrigere, necnon quoscumque Monasterio-

rum, & locorum ipsorum Præsidentes, illorumque personas, cuiuscumque dignitatis, etia Abbatis, status, gradus, vel conditionis existant, vel præminentie, etiam si Archimandritæ fuerint, juxta criminum, & excessuum per eos quomodolibet perpetratorum qualitatem, & exigentiam corrigere, & punire, & si illorum demerita id deponerint, dignitatibus, & officiis quibuslibet auctoritate nostra private, & ab illis amovere, ac etia summa, sive q. quantitatem pecuniarum huiusmodi, ad opus & usus magistrorum & studentium eorundem, à Præsidentibus Monasteriorum, & locorum prædictorum, provt in Capitulo prædicto concordatum & ordinatum, ut præfertur, extitit, exigere, colligere, & levare, seu exigi, colligi, & levari facere, ac de levatis & perceptis quietare, præfatioque moderno Archimandritæ Siculo, ne se de visitatione Monasteriorum, & locorum ejusmodi, illorumque correctione personarum, ac alias de eis quovis modo intromittere audeat sive præsumat, strictius inhibere, omniaque alia & singula, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, vel quomodolibet opportuna, facere, statueri, & ordinare, & exequi. Contradictores quoscumque & rebelles, ac non soluentes, per censuram Ecclesiasticam & alia quævis opportuna juris remedia, appellatione postposita compellere, necnon si, quod abbit, ex Archimandritis, Abbatibus, & aliis supradictis aliqui fuerint qui legitime requisiti summam, sive quantitatem præmissam, provt se in qualibet provinciarum prædictarum extendit, ac in concordatis, & ordinatis huiusmodi cõtinetur, solvere & assignare, sive vsque ad dictam summam, vel quantitatem contribuere distulerit, sive recusaverit, ex tunc Visitatores supradicti, & quilibet ipsorum in sua provincia, fructus, redditus & proventus singulorum Monasteriorum, & locorum, quibus non soluentes huiusmodi præfuerint, aut quæ sive per unionem, sive per commendam obtinuerint, arrestare, & sequestrare, necnon demum (si eis videbitur) fructus, redditus, & proventus huiusmodi vsque ad summam, sive quantitatem eandem pro præmissis vsu exponere, vel grangiam, aut prædium aliquod, pro rata ad huc studiorum vsu contributionis illius Ecclesie, vel Monasterii, cuius Præsidentis solvere noluerit, deputate & consignare, ac etiam taxas Monasteriorum & Ecclesiarum prædictorum, augere vel minuere, summis tamen præfatis non diminutis, si oportunitum videbitur, possint atque debeant.

§.7. Verum quia dignum est, ut stipendio congruo sustententur, qui ad labores, & onera deputantur, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod Visitatores, prædicti dum, & quoties in exercitio visitandi, & corrigendi, aliaque supradicta faciendi fuerint, quilibet videlicet eorum pro se, ac notariis, & aliis, cum eis in huiusmodi exercitio necessariè existentibus, à Monasteriis, & locis, quæ pro tempore visitabunt, eorumque personis sumptus, & expensas, non solum victus, sed etiam alias minutas, & solum necessarias recipere possint & valeant moderatas. Super quibus omnibus, etiam ipsis pro tempore, ut præmittitur, existentibus Visitoribus, plenam & liberam auctoritate prædicta concedimus tenore præsentium facultatem. Nos enim sententias sive penas, quas dicti Visitatores pro tempore rite tulerint, sive statuerint in rebelles, sequestra, vel arresta quæque apposuerint, rata habebimus atque faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari, invocato etiam per eos ad omnia & singula supradicta si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

§.8. Non obstantibus constitutionibus, & literis Apostolicis, præsertim quibusdam P. Pefali B. MA. R. 1. de Gripta Ferrata Romanæ Ecclesie immediate subiectæ, ac aliis Paulo tunc B. MA. 1. de Gripta, & Adriano S. Pantaleonis Tusculan. Panormitanæ, & Messanen. Dioc. Monasteriorum Abbatibus per nos illis decretis, quarum tenores, & effectus præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, & quas ut effectus præsentium per eas impediri non contingat, revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro infectis & nullis haberi, censeri, & reputari debere decernimus, necnon statutis, & consuetudinibus Monasteriorum, & locorum Ordinis prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate

Stipendia
eisdem Visitoribus assignamus.

Clauſulas
statutorum de
rogatorias
appone.

runter. Invaluit super his vox comunitatis, & celebris, & plurimorum vox exultationis, etiam Prælatorum nobis innotuit, & nostra auctoritate inquisitionem fieri super dictis obtinuit. Primum quidem Venerabili fratri Joanni Episcopo Prænestino, & dilectis filiis nostris Joanni tituli S. Laurentii in Lucina Presbytero, & Prospero S. Georgii ad Velam aureum Diacono Cardinalibus commissimus, ut veritatem præmissorum, & de miraculorum continuatione inquirerent diligenter, quorum relatione, etiam continuationis miraculorum probata veritas, nos & venerabiles fratres nostros S. R. E. Cardinales, & Sancti ejusdem vita mirabili, miraculis, & meritis gloriosis instruxit.

§. 12. Et quia plura, & majora de Sancto ipso comperimus, quam insinuata fuissent, de Fratrum prædictorum consilio & assensu, plurimis Ecclesie Prælati adstantibus, de omnipotentis Dei virtute, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostra auctoritate consili, eundem beatum Nicolaum Sanctorum Confessorum Catalogo duximus adscribendum.

§. 13. Ideoque Universitatem vestram monemus & hortamur attentè, per Apostolica scripta vobis præcipiendo mandantes, quatenus quarto Idus Septembris, quo Sanctus ipse migravit ad Dominum, festum ejusdem devote & solemniter celebretis, & faciatis ab omnibus veneratione condigna celebrari, ut pia ejus intercessione, & hic à noxiis protegi, & in futurum sempiterna consequi gaudia valeatis.

§. 14. Et ut ad venerabile ejus sepulchrum eo ardentius Christi fidelium constuat multitudo, & celebrius ejusdem Confessoris colatur festivitas, omnibus vere pœnitentibus, & confessis, qui cum devotione & reuerentia illuc in eodem festo accesserint annuatim ipsius suffragia petitori, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili, septem annos, & totidè quadragenas, accedentibus vero annis singulis ad dictu sepulchrum infra ejusdem festi octavam, duos annos, & duas quadragenas de iniunctis eis pœnitentiis misericorditer relaxamus.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1447. kalend. Februarii, Anno sextodecimo.

III. Declarationes & mitigationes Regulæ Sororum sive Monialium S. Claræ. Et earum suppositio Ordini Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia.

De d. Regula plene dixi sup. ad const. 12. Innoc. IV. Solet. Et alias declarationes inspicite in Leon. X. constis. 9. Cum sicut, ac alias inf. in consuet. 103. Pij IV. Sedis.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Dilecto filio Fratri Jacobo de Pramadis, de Bononia, Ordinis Minor. professori de Observantia regulari: Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ordinis tui, præsertim familiaru in regulari observantia Domino famulantium, ob quorum Religionis sanctimoniam, & multiplicium virtutum dona, maximi in populo Christiano animarum fructus prodire cernuntur, curam gerentes solerter, illa libenter concedimus, per quæ earundem familiarum, etiam vtriusque sexus augmento, conservationique melius ac facilius consili intelligimus.

§. 1. Sane cum post concordiam inter Filios Fratres, qui dicuntur Conventuales, & vos, & alios, quibus de regulari Observantia est appellatio, vnius ejusdemque Minorum Ordinis secum factam, nos intendentes quod post dilectum Filiu Fratrem Joannem de Capistrano, tui Ordinis de Observantia in partibus Cisfontanis Vicarium, alter illius successor crearetur, eidem per literas Apostolicas commiserimus, quod ubi, & quædo sibi pla-

ceret, ante sui officii finem Vicarios, & discretos provinciarum sibi subiectarum pro alterius Vicarii electione, alias creatione capitulariter congregaret, & facta hujusmodi Congregatione in Alma Urbe, apud Arcedeli locum tu in ea fueris canonicè in Cisfontanum Vicarium electus, nos electionem ipsam confirmaverimus, postmodumque dilectus filius Antonius de Rusconibus, Sacre pagine professor, Ordinis præfati Generalis Minister, te duxerit confirmandum, provt prædicta constant per literas Apostolicas, & prædicti Generalis, quas hic haberi volumus pro sufficienter expressis, ad nostramque notitiam pervenerit, esse in tui Vicariatus partibus Cisfontanis nonnulla Monasteria Sanctæ Claræ, quarum familiaru in observantia Regulari viuentes partim primi, partim secundi, partim tertii Ordinis, partim aliter appellatæ, sub tuo Vicariatu, & à te, tuisque successoribus regi & gubernari, intensissimis dicuntur desideris affectare.

§. 2. Nos qui certò tenemus, easdem mulierum monacharum, sive sororum familias, optimam & saluberrimam sub vobis gubernationem scilicet habere, & continue habituras felicia incrementa, earundem mulierum Monacharum, sive Sororum appellataru Monasteria, & loca, & familias ubicumque intra tui Vicariatus terminos in regulari Observantia viuentes, & præsentis, quæ futuras, tuo, & tuorum Vicariatus Cisfontani officio successorum curæ, gubernationi atque regimini auctoritate Apostolica præsentium tenore subijcimus, ac subiectas & suppositas esse volumus atque decernimus. Intendentes eadè auctoritate atque volentes, quod tu, & successores tui, per vos ipsos, & alios quos duxeritis substituendos, potestatem & facultatem habeatis easdem Moniales atque Sorores, sive primi, sive secundi, sive tertii, aut alterius Ordinis S. Claræ, & B. Francisci, signanter collegialiter, & in communi viuentes, & earum Monasteria, atque loca, tam in capite, quam in membris visitandi, corrigendi, amovendi, deponendi, transferendi, & omnia alia, & singula faciendi, quæ generalis Minister Ordinis vestri in eisdem Monasteriis & locis, de jure, & de consuetudine posse facere consuevit. Provinciales autem Vicarii vobis subditi, eandem potestatem & facultatem habeant, quas Ministri Provinciales, etiam de jure, vel de consuetudine habere consueverunt.

§. 3. Et ut supradictæ Moniales ac Sorores melius gubernentur, volumus, quod in electione & creatione Abbatissarum, Ministrarum, & Matrum, illæ tantum ex ipsis Monialibus & Sororibus vocem habeant, quæ per annos tres, vel circa, in earundem Monasteriis vel Collegiis fuerint. In qua creatione & electione major pars votorum ad minus medietatem superans, debet convenire. In omnibusque tertii Ordinis Sororum & Monialiu Collegiis, Fratres tui Ordinis de accessu, & ingressu se habeant, sicut observatur in Monasteriis S. Claræ. Si autem Visitoribus earum, & Sororibus tertii Ordinis, quæ minimè vivunt collegialiter, esset concessa à Sede Apostolica aliqua facultas & auctoritas, nos ipsas præsentium tenore auctoritate Apostolica reuocantes, volumus quod tu, & tui in Vicariatus officio successores, hujusmodi Visitatores amovendi, & alios instituendi, auctoritatem & facultatem habeatis.

§. 4. Præterea, cum in Regula B. Claræ jubeatur jejunium perpetuum; quod nimis rigorosum tenemus: placet, & volumus; quod supradictæ, & Tertii, & aliorum Ordinum Sorores solummodo teneantur ad illa jejunia, ad quæ vos Fratres Ordinis Minorum Regulam observantes obligati estis, & eisdem modis seruent in cibis quadragesimali tempore, exceptis debilibus & infirmis. In aliis verd jejniis, ut sunt Quatuor Tempora, Vigiliæ Apostolorum & similibus, servetur consuetudo regionis, secundum quam liceat eis etiam ova & lacticia comedere.

§. 5. Cum etiam in Monasteriis Sorores, sive Monachæ incedant nudis pedibus discalceatæ, quod nimis rigorosum existimamus, placet, & volumus, quod Sorores, sive Monachæ possint deferre illa; quæ nomine calceamentoru nõ censentur, puta zoccos ligneos, & sandalia, atque etiam, cum opportunum fuerit, calceamenta.

§. 6. Iteru

Hoc eis potestatem concedimus.

Faciles in electione Abbatissarum, Ministrarum, & Matrum numerum declaras.

Regulam earum, & unum modum facit.

Regulam earum, & ad calceamentu mitigat.

Et quoad
vobis.

§. 6. Item cum in aliquibus Monasteriis, locis, & Congregationibus injungatur silentium perpetuum, quod quidem nimis rigorosum existit, tibi tuisque in officio successoribus, & provincialibus vobis subjectarum Vicariis, cum Discretorum consilio dispensandi, tam in civibus, quam in quibuscumque aliis perpetuis, quam in silentio supradicto concedimus facultatem.

Ac præcepta.

§. 7. Insuper cum dilectus filius Frater Joannes de Capistrano, tuus in Vicariatus officio prædecessor, declaraverit, quod in regula prima Beate Clare continentur centum & tria præcepta regularia, in quorum transgressione Moniales, sive Sorores peccatum mortale incurrunt, idque nimis durum & scrupulosum judicemus, auctoritate & tenore præsentium declaramus, & volumus, quod in nullius prædictorum transgressione, præterquam eorum quatuor, quæ concernunt principalia vota, obedientiam scilicet, paupertatis, castitatis, & clausuræ, & super electione Abbatissæ, & depositione, peccatum mortale incurrant.

Et serenum.

§. 8. Item, cum quedam prædictarum Monasteria & loca in mendicitate vivunt, placet & dispensamus, quod in ferculo, sive cibis, sagina & lardo vti possint.

Quibus semper non obstantibus.

§. 9. Constitutionibus Apostolicis & privilegiis, immunitatibus, & gratiis, ac indultis omnibus & singulis supradictis Monasteriis, & locis, ac eorum Capellanis per Sedem Apostolicam, & aliter quomodocumque concessis, aliisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, decreti, intentionis, placiti, estimationis, concessionis, declarationis, voluntatis & dispensationis infringere, &c.

Dat. P. A. 16 die 5. Feb.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1447. nonis Feb. Pont. nostri Anno sextodecimo.

XXIX. Absolutio eorum qui Congregationi Basileensi adhaerunt post dissolutionem Concilii, & ad Summi Pontificis obedientiam redeunt: Provisioque & declaratio circa collationes Ecclesiarum & beneficiorum.

Hanc sanctionem quoad Collationes, &c. simpliciter confirmavit Nicol. V. die 10. Augusti 1447. cujus bullam non posui. Et certo modo postea approbavit in alia ejus consist. 1. Ad sacram, qua mox sequitur.

Edicta An. D. 1447.

EUGENIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Inter cætera desideria cordis nostri, filios quoslibet ad nostram, & Apostolicæ Sedis obedientiam exoptantes adduci, illa temporum qualitate pensata aliquando concedimus, ordinamus, & statuimus, per quæ Christi fidelium tranquillitati, & commodis, semotis dissensionibus & scandalis consulatur, & exinde animarum salutem valeant adipisci.

Quidam Prælati & Principes Nationis Germanicæ ob dissensionem temporis Concilii Basileensis, & inobedientiam huiusmodi præsumpti.

§. 1. Sanè cum propter dissensionem inter Nos & eos qui Basileæ sub nomine generalis Concilii remanserunt dudum exortâ, nonnulli Principes tam Ecclesiastici, quam sæculares nationis Germanicæ, in quadam neutralitate, & armorum suspensione à die decimaseptima mensis Martii, de Anno Domini millesimo quadringentesimo trigesimo octavo vsque in præsentem diem se tenuerint, ea mente, ut asserunt, ut postmodum vnanimi consensu in nostra & Sedis Apostolicæ obedientia, & reuerentia paribus gressibus incedere possent, & charissimus in Christo filius noster Fredericus Rex Romanorum Illustris, ac venerabilis frater noster Theodoricus Archiepiscopus Maguntinus, & dilectus filius noster vir Fredericus Marchio Brandeburgensis, sacri Imperii Electores ac Venerabiles fratres nostri Fredericus Magdeburgensis, Fredericus Saleburgensis, & Gerardus Bremensis Archiepiscopi, ac quidam alii Prælati, & Principes dictæ

Nationis, nobis debitam obedientiam per suos Oratores præstiterunt, ac Nos solum in Vicarium LASTY CHAIST recognouerint, & professi fuerint.

§. 2. Nos attentis, quod dictæ neutralitatis, & suspensionis tempore plurima in ipsa natione acta, gesta, & facta fuerint quæ confirmationem, indulgentiam, & dispensationem super eis Apostolicæ auctoritatis requirunt, prædictorum Regis, Archiepiscoporum, Marchionis, cæterorumque Prælatorum, & principum supplicationibus inclinati, omnes & singulas, tam Metropolitanæ, quam Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum, necnon dignitatum etiam Abbatialium, ac post Pontificales majorum, & in Collegiatis Ecclesiis principalium, & aliorum beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum quorūcumque, etiam si Ecclesiæ curatæ, Canonicatus & præbendæ fuerint, electiones, postulationes, collationes, provisiones, confirmationes, & dispositiones, necnon processus, sententias, aliaque acta iudicialia, auctoritate ordinaria huiusmodi, suspensionis, & neutralitatis tempore facta, seu facta, quæ omnia & singula hic haberi volumus pro sufficienter expressis, ac ea rata & grata habentes, auctoritate Apost. ex certa scientia confirmamus.

§. 3. Volentes ac etiam statuentes, ut nulli, qui possessione Ecclesiarum, Monasteriorum, dignitatum, beneficiorum, & officiorum huiusmodi quorūcumque, eorundem, qui Basileæ post translationem, & dissolutionem Basileensis Concilii ibidem remanserunt, auctoritate fuerint affecti, super huiusmodi Ecclesiis, Monasteriis, dignitatibus, beneficiis, & officiis, ac sententiis, & processibus, etiam si in Romana Curia, vel extra eam (cuius statum præsentibus habemus pro expresso) indecisa pendeat, etiam si super eis ad ea, aut contra ea fuerit alteri jus quæsitum, seu jus aliqui habere se prætenderent, ex tunc in antea in ipsa Curia, vel extra eam Apostolica, vel alia quavis auctoritate impeti, aut quomodolibet ex quavis ratione vel causa molestari possint, sed in suis possessionibus pacifice remaneant.

§. 4. Lites quoque & causas quascumque super huiusmodi Ecclesiis, Monasteriis, dignitatibus, officiis, & beneficiis pendentes (illis dumtaxat exceptis quæ coram Ordinariis Iudicibus, apud quos iuxta formam dictæ suspensionis, & protestationis exinde secuta licuit litigare, indecise pendunt) ad nos aduocantes, auctoritate & scientia prædictis extinguimus, & super eis aduersariis eorum perpetuum silentium imponimus; possessores vero ipsos volumus in suis Ecclesiis, Monasteriis, dignitatibus, officiis, & beneficiis pacifice remanere.

§. 5. Quibus omnibus ipsas Ecclesias, Monasteria, dignitates, officia, & beneficia quocumque modo vacaverint, auctoritate & scientia præfatis tenore præsentium conferimus, & providemus de eisdem, ac illis qui pallium dictorum qui Basileæ post nostram translationem sub nomine generalis Concilii remanserunt, auctoritate receperunt, ut illo vti possint præsentibus cæcedimus & indulgemus; illis autem qui non habent, vel non receperunt, sine difficultate dabimus, ac etiam libere cæcedemus, illis tantum personis exceptis, quæ occasione privationum propter nostram, aut Basileensem adhaerentem factarum, beneficia detinent, in quibus habent locum provisio, & dispositio super his, quæ contra protestationem facta forent, per prædictos Regem, & Electores Imperii coniunctim, vel divisim promulgata.

§. 6. Per hoc autem nulli contententium super titulo & iuribus Ecclesiarum Fismigen. & Osilien. volumus aliquod præjudicium afferri, aut generari, sed liberum sit vnique eorum jus suum prosequi iustitia mediante.

§. 7. Præterea omnia & singula, quæ dictis suspensione & protestatione durantibus, in præjudicium, gravamen, & læsionem iurisdictionis, juris vel possessionis Metropolitanæ, vel Diocesan. Principatuū, Dominiorum, Terrarum Regis, & Electorum, ac Archiepiscoporum prædictorum, necnon aliorum Episcoporum, Prælatorum, Collegiorum, personarum seu rerum quorūcumque contra foedus protestationis, & suspensionis huiusmodi quomodocumque vergentia, Apostolica, vel alia quavis auctoritate cæcessa, ac in iudicio vel extra obiecta, insuper

insuper Ecclesiasticas censuras, multas, & penas, nec non cujuscumque irregularitatis, & inhabilitatis maculas, tam à jure quam ab homine propter præmissa quomodolibet promulgatas, seu inflictas, promulgandas quoque seu infligendas, quoad Regem, Archiepiscopos, & Marchionem prædictos, eorumque Dominia, Clericos subditos, & vassallos, ac ad eos quoque, qui infra sex menses à die datæ præsentium computandos, se declaraverint pro Nobis, aut eidem declarationi adhererint, cassamus, irritamus, & annullamus, nulliusque esse decernimus roboris vel momenti, omnem irregularitatem, & infamiam maculam, siue notam per eos præmissorum occasione contractam penitus absolventes, ac eos rehabilitantes, & restituentes ad eorum Ecclesiarum Monasteria, beneficia, officia, dignitates, ac honores quæcumque, ac in pristinum statum, & cum in quo erant ante præmissa reponentes, necnon illis, qui contra ipsos impetratis, concessis, vel obtentis, seu impetrandis, concedendis, & obtinendis quomodolibet niterentur, etiam si eis aut eorum alicui jus quæsitum foret, ex certa scientia de potestate plenitudine perpetuum silentium imponentes.

§. 8. Insuper quascumque obligationes super anatis, seu communibus, & minutis servitiis, cæterisque juribus, nobis, & Camera Apostolicæ, seu Collegio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, cæterisque officialibus debitis, seu quæ deberi dicerentur, occasione quorumbilibet Metropolitanæ, & Cathedralium Ecclesiarum, Monasteriorum, dignitatum, officiorum, & beneficiorum quorumcumque usque in præsentem diem remittimus, & de nostra mera liberalitate relaxamus pariter, & donamus, eosque qui hujusmodi debitis obligati essent, ab omni eorum solutione absolvimus, & etiam liberamus.

§. 9. Dispensationes propterea quascumque (nisi tales forent quas hæcenus Sedes Apostolica concedere non consuevit) indulta quoque forum conscientie respectiva, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, necnon novas provisiones pro possessoribus, siue præiudicio juris quæ sit ipsa suspensione durante, vel etiam ante, à nobis vel ab eis, qui Basileæ sub nomine Concilii remanserint, aut Legatorum suorum, vel alia quavis auctoritate obtentas, impetratas, concessas, seu concessas, ac omnia inde secuta, à die datæ concessionis eorundem eadem auctoritate confirmamus, perinde ac si à nobis impetrata fuissent.

§. 10. Super sententiis autem in Romana Curia, vel in Basilea, sub nomine generalis Concilii ante ipsam suspensionem, vel ea durante, in quibus uterque litigantium ex ordinario titulo nititur se defendi prolati, quæ executioni non sunt demandatæ, volumus, statuimus, & ordinamus quod huiusmodi sententiæ coram Iudice tractentur, & quicquid utraque pars vellet producere pro jure suo, coram eo debeat exhibere, qui quidem Iudex summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta procedens, negotium ipsum vnica valeat terminare sententia, à qua nulli partium appellare liceat, aut provocare, vel restitutionem aliquam obtinere. Per hoc autem nullatenus præjudicare intendimus eis, qui possessionem dignitatum, etiam Metropolitanæ, Cathedralium, & Abbatialium, seu beneficiorum quorumcumque, ordinaria vel alia auctoritate sub eadem Natione obtinent, durante neutralitate, vel suspensione prædictis, vigore processuum in Romana Curia, vel in Basilea, sub nomine generalis Concilii obtentorum, aut alias violenter fuerint spoliati. Sed tam spolia, quam iura eorum denuo coram Iudicibus ordinariis cognoscantur, & sine debito terminentur.

§. 11. Insuper omnes & singulas prædictæ nationis, aut alterius in ea, beneficia vel officia obtingentes personas Ecclesiasticas & sæculares, etiam si Regalis, Archiepiscopalis, Episcopalis, vel alterius dignitatis fuerint, quæ post dissolutionem, siue translationem prædicti Concilii per nos factam, Congregationi Basileensi sub nomine generalis Concilii adhererunt, & obediuerunt, aut incorporati fuerunt, qui jam ad nostram obedientiam sunt reversi, vel infra sex menses post declarationem

nem pro nobis factam reciderint, seu ipsi declarationi adhererint, ab omnibus & singulis juramentis, periurii reatu, ac aliis censuris & penis (si qui tenerentur, aut essent) quomodolibet promulgatis, aut infligendis, tam à jure quam ab homine, irregularitatis, & inhabilitatis maculas, siue notas, quomodolibet promulgatas, seu infligendas, quoad Regem, Archiepiscopos, & Marchionem prædictos, eorumque Dominia, Clericos subditos, & vassallos, ac ad eos quoque, qui infra sex menses à die datæ præsentium computandos, se declaraverint pro Nobis, aut eidem declarationi adhererint, cassamus, irritamus, & annullamus, nulliusque esse decernimus roboris vel momenti, omnem irregularitatem, & infamiam maculam, siue notam per eos præmissorum occasione contractam penitus absolventes, ac eos rehabilitantes, & restituentes ad eorum Ecclesiarum Monasteria, beneficia, officia, dignitates, ac honores quæcumque, ac in pristinum statum, & cum in quo erant ante præmissa reponentes, necnon illis, qui contra ipsos impetratis, concessis, vel obtentis, seu impetrandis, concedendis, & obtinendis quomodolibet niterentur, etiam si eis aut eorum alicui jus quæsitum foret, ex certa scientia de potestate plenitudine perpetuum silentium imponentes.

§. 12. Ut autem præmissa eo firmiter observentur pro nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio & assensu pollicemur, omnia & singula supradicta inuolubiliter observare, & contra ea vel ipsorum aliquod, in toto vel in parte, nullo unquam tempore quæquam innovare, & quod nobis licere non patimur, eisdem successoribus iudicamus. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis etiam Apostolica auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quinimò si adversus præmissa literæ aliquæ, aut mandata ad cujuscumque instantiam, vel etiam si motu proprio, vel ex certa scientia, etiam cum derogatoriis clausulis, sub quacumque verborum forma à nobis, seu nostra auctoritate, aut ab alio quovis emanassent, seu in futurum emanarunt, tales ex nunc pro infectis haberi volumus, quodque is contra quem emanassent, aut concessas fuissent, aut emanarent & in futurum concederentur, illis minime obedire teneatur.

§. 13. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus Apostolicis, & etiam cum decreto irritante, quorumcumque tenorem existant, in genere, vel in specie, per nos seu prædecessores nostros concessis, seu concedendis privilegiis vel indultis, de quibus ac totis tenoribus eorum, specialis & expressa, etiam de verbo ad verbum mentio in nostris literis foret facienda, necnon quarumcumque Ecclesiarum statuti, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis, cæterisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Nulli ergo hanc paginam nostræ, & c. Si quis autem hoc attentare, & c.

Datum Romæ apud sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo quadagesimo septimo, 7. Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno Sextodecimo.

verbi sunt: & infra sex menses revertantur.

Prædicta omnia observantur.

Contrariis de, 23. 11.

D. P. An. 16. die 7. Feb.